

Ravski leksik u usporedbi s drugim čakavskim govorima

Šatalić, Katarina

Master's thesis / Diplomski rad

2018

Degree Grantor / Ustanova koja je dodijelila akademski / stručni stupanj: **University of Zadar / Sveučilište u Zadru**

Permanent link / Trajna poveznica: <https://urn.nsk.hr/urn:nbn:hr:162:634365>

Rights / Prava: [In copyright](#) / [Zaštićeno autorskim pravom.](#)

Download date / Datum preuzimanja: **2024-04-24**

Sveučilište u Zadru
Universitas Studiorum
Jadertina | 1396 | 2002 |

Repository / Repozitorij:

[University of Zadar Institutional Repository](#)

DIGITALNI AKADEMSKI ARHIVI I REPOZITORIJ

Sveučilište u Zadru

Odjel za kroatistiku

Diplomski sveučilišni studij Hrvatskoga jezika i književnosti; smjer: nastavnički
(jednopedmetni)

Katarina Šatalić

**Ravski leksik u usporedbi s drugim čakavskim
govorima**

Diplomski rad

Zadar, 2018.

Sveučilište u Zadru

Odjel za kroatistiku

Diplomski sveučilišni studij Hrvatskoga jezika i književnosti; smjer: nastavnički (jednopedmetni)

Ravski govor u usporedbi s drugim čakavskim govorima

Diplomski rad

Student/ica:

Katarina Štalić

Mentor/ica:

prof. dr. sc. Josip Lisac

Zadar, 2018.

Izjava o akademskoj čestitosti

Ja, **Katarina Šatalić**, ovime izjavljujem da je moj **diplomski** rad pod naslovom **Ravski leksik u usporedbi s drugim čakavskim govorima** rezultat mogega vlastitog rada, da se temelji na mojim istraživanjima te da se oslanja na izvore i radove navedene u bilješkama i popisu literature. Ni jedan dio mogega rada nije napisan na nedopušten način, odnosno nije prepisan iz necitiranih radova i ne krši bilo čija autorska prava.

Izjavljujem da ni jedan dio ovoga rada nije iskorišten u kojem drugom radu pri bilo kojoj drugoj visokoškolskoj, znanstvenoj, obrazovnoj ili inoj ustanovi.

Sadržaj mogega rada u potpunosti odgovara sadržaju obranjenoga i nakon obrane uređenoga rada.

Zadar, 12. prosinca 2018.

SAŽETAK

U ovom su radu uspoređeni rječnici šest govora čakavskoga narječja. Govori Rave, Sali, Rivnja i Kolana pripadaju rubnom poddijalektu ikavsko-ekavskog dijalekta čakavskoga narječja. Bibinjski govor i čakavski govori na otoku Braču pripadaju ikavskom dijalektu čakavskoga narječja. Sustavnom se analizom došlo do zaključka da je najviše razlika u izrazu između ravskoga govora i dva govora koja pripadaju ikavskome dijalektu. U značenju je najveća razlika između ravskoga govora i bibinjskoga, kolanjskoga te bračkih čakavskih govora. U glavnini ovi su leksici slični ili isti.

Ključne riječi: čakavsko narječje, ikavsko-ekavski dijalekt, rubni poddijalekt, ikavski dijalekt, leksik, govor Rave, govor Sali, govor Rivnja, govor Bibinja, govor Kolana, čakavski govori otoka Brača

SADRŽAJ

1. UVOD	1
2. METODOLOGIJA	4
3. RAVSKI, SALJSKI, RIVANJSKI, KOLANJSKI, BIBINJSKI I BRAČKI GOVORI U KONTEKSTU ČAKAVSKOGA NARJEČJA	5
3.1. Ravski govor	6
3.2. Saljski govor	7
3.3. Rivanjski govor	7
3.4. Kolanjski govor	8
3.5. Bibinjski govor	8
3.6. Brački čakavski govori	8
4. RAVSKI LEKSIK U USPOREDBI S NEKIM DRUGIM ČAKAVSKIM GOVORIMA	10
4.1. Nekoliko napomena o leksiku	10
4.2. Riječi drugačije od onih u ravskome govoru	11
4.3. Riječi ista ili slična izraza, a drugačijega značenja	14
4.4. Riječi ista ili slična izraza i ista ili slična značenja	21
5. ZAKLJUČAK	99
6. LITERATURA	100
7. SUMMARY	101

1. UVOD

Otok Rava se nalazi u zadarskom arhipelagu i pripada rubnom poddijalektu srednječakavskog dijalekta čakavskog narječja. Sjeveroistočno se od Rave nalazi otok Rivanj, a jugozapadno mjesto Sali na Dugome otoku. Oba ova govora te govor mjesta Kolana na otoku Pagu pripadaju istom poddijalektu srednječakavskog dijalekta. Južnočakavskom dijalektu pripadaju čakavski govori otoka Brača te bibinjski govor. Mjesto Bibinje i otok Brač se nalaze jugoistočno od otoka Rave. Cilj je ovog rada usporediti ravski leksik s leksikom ovih govora pri čemu u obzir nisu uzimane prozodijska, fonološka, morfološka ni rječotvorbena razina. Prije toga svaki će govor biti ukratko predstavljen prema nekoliko kriterija: upitno-odnosnoj zamjenici *ča* ili *što*, odrazu starojezičnoga glasa *jat*, odrazu praslavenskih skupina **skj* i **stj* te prozodiji.

O ravskome govoru prije nije bilo mnogo pisano, tek se sporadično spominje u radu Vesne Jakić-Cestarić *Refleks jata na sjevernodalmatinskim otocima* iz 1957. godine. Godine je 1996. Josip Faričić na trećem skupu Domaća rič u sklopu rada *O ribarstvu otoka Rave* objavio i kratki rječnik ribarskih izraza. Situacija se stubokom mijenja tek u proteklom desetljeću. U monografiji *Otok Rava* 2008. godine je Ante Jurić napisao prilog *Suvremena ravska toponimija (izvješće s ponovljenoga terenskog istraživanja)*, Vedran Žužak je 2016. godine napisao prvu sustavnu analizu ravskoga govora u četvrtoj knjizi *Riznice glagoljaške kulture i hrvatske pismenosti otoka Rave*, a iste su godine u mome završnom radu analizirani alijeteti i alteriteti govora otoka Rave. Godine 2017. objavljen je *Rječnik i govor starih žitelja otoka Rave* u kojem je Josip Galić napisao detaljnu analizu govora otoka Rave.

Govor Kolana na otoku Pagu spominje se sporadično u istraživanjima govora otoka Paga. Godine 1993. Silvana Vranić ga opisuje u sklopu istraživanja *Naznake fonologije čakavskih govora otoka Paga* objavljenog u petom godištu zbornika *Fluminensia*. 2002. je godine napravila detaljnu analizu inventara, distribucije i podrijetla suglasnika, samoglasnika i prozodijskih jedinica kolanjskoga govora. Godine 2005. Ivo Oštarić objavio je *Rječnik kolanjskoga govora ili Ričnik mista Kolana na otoku Pagu*, a u njemu je kratku analizu razlikovnih značajki prema kojima ovaj govor pripada ikavsko-ekavskom dijalektu čakavskog narječja također napravila Silvana Vranić. Godine 2017. Kolan se na skupu Domaća rič spominje čak u dva rada: *Romanizmi u rječnicima paških govora* Silvane Vranić te *Romanizmi u govoru Kolana* Marijane Fabijanić.

O rivanjskome je govoru uglavnom pisao Ladislav Radulić i to na skupovima Domaća rič (*Opća svojstva rivanjskoga govora*, 1995; *Toponomastika otoka Rivnja*, 1997; *Obiteljsko-rodbinsko i drugo međusobno nazivlje na otoku Rivnju*, 1999; *Prilozi i prijedlozi u rivanjskom govoru*, 2001; *Iz sintakse rivanjskoga govora*, 2014). Također, govor se ovoga otoka spominje u ponekim dokumentima te u regionalno-geografskoj studiji *Otok Rivanj* Ive Rubića. Ladislav Radulić 2002. godine objavljuje *Rječnik rivanjskoga govora* u kojem daje i kratki opis samoga govora. Godine 2003. Sanja Vulić napisala je i na skupu Domaća rič predstavila rad *Tvorba imenica u saljskom i rivanjskom govoru*.

Saljski govor spominje se 1957. godine u radu Vesne Jakić-Cestarić *Refleks jata na sjevernodalmatinskim otocima*. Mirko Deanović 1967. godine objavljuje rad *Lingvistički atlas Mediterana III: Anketa u Salima na Dugom otoku*. Deset godina kasnije Božidar Finka govor ovoga mjesta detaljno opisuje s drugim govorima Dugoga otoka u studiji *Dugootočki čakavski govori*. Sanja Vulić saljski govor uključuje u nekoliko svojih istraživanja predstavljenih na skupovima Domaća rič (*Blagdanska imena u tkonskom, saljskom, kukljičkom i sestrunjskom govoru*, 1997; *Zemljopisni nazivi u nekim govorima na zadarskom otočju*, 1998; *Tvorba imenica u saljskom i rivanjskom govoru*, 2003), kao i Robert Špralja (*O prežicima starijega liturgijskog jezika i o vjerskom nazivlju u frazemima i izrekama na Dugom otoku*, 2017) Najveći je doprinos istraživanju leksika saljskoga govora ipak dala Ankica Piasevoli napisavši 1993. godine *Rječnik govora mjesta Sali na Dugom otoku oliti Libar saljski besid*.

Bračke je čakavske govore istraživao Mate Hraste u prilogu *Čakavski dijalekt ostrva Brača* iz 1940. godine, a 1982. Mira Menac-Mihalić napisala je prilog *Sustav osobnih imena Milne na Braču*. Najviše je priloga istraživanjima bračkih govora dao akademik Petar Šimunović (*Sumartinska onomastika*, 1968; *Ogled jezičnih osobina bračke čakavštine*, 1979; *Toponimija otoka Brača*, 1972; *Bračka toponimija*, 2004; *Rječnik bračkih čakavskih govora*, 2009).

Govor mjesta Bibinje, iako zanimljiv i specifičan, nije često bio predmetom istraživanja. Tek je neka svoja opažanja u prilogu *O govorima Zadra i okolice* 1964. godine objavio Mate Hraste, a bibinjskim su se naglasnim sustavom bavili i Dalibor Brozović i Pavle Ivić. Većinu je priloga istraživanju bibinjskoga govora dao Božidar Šimunić na skupovima Domaća rič (*Bibinjska toponimija*, 1996; *Naglasak u govoru sela Bibinje*, 1997; *Nazivi za strane svijeta u bibinjskom govoru*, 1998; *Bibinjski imenik dvadesetoga stoljeća*, 1999; *Nadnevci, dani i mjeseci u bibinjskome govoru*, 2001; *Etnici i imenice s obilježenim značenjem u bibinjskome govoru*, 2003; *Glasovni sustav u bibinjskom govoru (samoglasnici i*

suglasnici), 2007; *Prefiksacija glagola u bibinjskom govoru*, 2014). Godine 2013. Božidar Šimunić objavio je *Rječnik bibinjskoga govora* u kojemu je dao detaljniji opis bibinjskog govora.

Kako je rečeno u ovome će radu ravski leksik biti uspoređen s leksicima govora Sali, Rivnja, Kolana, Brača te Bibinja. Prikazat će se istosti, sličnosti te razlike u ovim leksicima zbog čega se u obzir nije uzimala fonološka ni prozodijska razina. Cilj je ovoga rada, dakle, istražiti koliko se ravski leksik razlikuje od leksika govora Sali, Rivnja, Bibinja i Kolana te bračkih čakavskih govora.

2. METODOLOGIJA

Čakavski su govori uglavnom dobro istraženi i sustavno prikazani, no svi se ti prikazi zaustavljaju na sintaksi ili nekom kratkom isječku iz leksika. Najbolje je leksik Rave prikazao Josip Galić u Božinovu *Rječniku i govoru starih žitelja otoka Rave* 2017. godine. Malo je i sustavnih usporedbi različitih leksika, bilo čakavskih, kajkavskih ili štokavskih. Upravo zbog toga sam se, kada mi je ponuđena ova tema za diplomski rad, odlučila uhvatiti u koštac s ovakvim tipom istraživanja.

Analiza je napravljena tako da je detaljnim iščitavanjem šest rječnika – ravskog, saljskog, rivanjskog, kolanjskog, bibinjskog govora te bračkih čakavskih govora – odabran određeni korpus riječi koje su potom uspoređene. Za ishodište je uzet ravski govor s kojim su se uspoređivale riječi iz drugih govora. Podjela je korpusa rađena prema radu Svetlane Zajceve *Specifična slovenska leksika u savremenim čakavskim govorima* objavljenog u knjizi *Prilozi proučavanju jezika* 1967. godine u nakladi Katedre za južnoslovenske jezike Filozofskog fakulteta u Novom Sadu. Riječi su podijeljene u tri kategorije: riječi koje su drugačije od onih u ravskome govoru, riječi istoga ili sličnoga izraza, ali različita značenja od onoga u ravskome govoru te riječi istoga ili sličnoga izraza i značenja kao u ravskome govoru. U obzir nisu uzimane fonološka, morfološka ni rječotvorbena razina, kao ni prozodijska zbog čega su riječi pisane bez oznaka za naglaske, tj. kako se slučajnoga čitatelja ne bi zbunilo. Prije analize samoga leksika iščitana je i istražena postojeća literatura o čakavskome narječju navedena u popisu literature.

3. RAVSKI, SALJSKI, RIVANJSKI, KOLANJSKI, BIBINJSKI I BRAČKI GOVORI U KONTEKSTU ČAKAVSKOGA NARJEČJA

Čakavsko je narječje jedno od tri narječja hrvatskoga jezika. Svoj naziv duguje zamjenici *ča* koja se više ne govori u svim dijelovima narječja. U Istri oko gornjeg toka Mirne i južno od rijeke Kupe govori se *kaj*, a na otocima Lastovu i Korčuli, na Pelješcu te u mnogim dijelovima obalnoga čakavskog pojasa u Dalmaciji koristi se zamjenica *što* (Brozović u Brozović-Ivić 1988: 80).

Područje čakavskoga narječja obuhvaća Istru osim štokavskog mjesta Peroj, sve otoke osim nekih štokavskih mjesta na Šolti, Hvaru, Braču i Korčuli, obalno područje Dalmacije od Privlake i Novigrada do Cetine¹ te zapadni Pelješac. U Gorskom kotaru se čakavsko narječje zadržalo u nekoliko mjesta i uglavnom u ogulinsko-dugoreškom području te u Žumberku, a u Lici u Otočcu i njegovoj okolini te u nekim mjestima u okolini Gospića. Izvan granica Hrvatske čakavsko je narječje očuvano u nizu sela u Austriji, Mađarskoj, Slovačkoj i Sloveniji. Neki govori poput govora Klane kod Rijeke čuvaju čakavsko-kajkavske značajke (Lisac 2009: 15).

Usporedi li se ova slika čakavskog narječja sa slikom iz predmigracijskog razdoblja može se zaključiti da se područje čakavštine uvelike smanjilo nauštrb štokavskog narječja. Na sjeveru je čakavština graničila sa slovenskim jezikom i kajkavštinom, a prema istoku se granica protezala kroz Gorski kotar uz kajkavsko narječje sve do Kupe ili južnije od Kupe. Čakavsko se narječje pružalo od ušća Kupe u Savu do ušća Une u Savu do prostora južnije od Save. Čakavskom su narječju naravno pripadali otoci i zapadni Pelješac dok je obala jugoistočno od Omiša bila štokavska (Lisac 2009: 16).

Dalibor Brozović čakavsko je narječje podijelio na 6 dijalekata vodeći se sljedećim kriterijima za klasifikaciju: „Kao najprirodniji osnovni kriterij može se uzeti refleks jata, a uza nj još starohs. skupine št', žd' i naglasak, ali samo uvjetno jer se praktički najpogodnija akcenatska podjela ne podudara s jatom“ (Brozović u Brozović-Ivić 1988: 87). Čakavski su dijalekti buzetski ili gornjomiranski, jugozapadni istarski ili štakavsko-čakavski, sjevernočakavski ili ekavskočakavski, srednjočakavski ili ikavsko-ekavski, južnočakavski ili ikavskočakavski i lastovski ili jekavskočakavski dijalekt.

Josip Lisac dijalekte čakavskoga narječja dijeli po sličnom principu: „Glavni je kriterij u klasifikaciji čakavskoga narječja kontinuant praslavenskoga jata, uz to suglasnički kriterij

¹ Važno je napomenuti da se u brojna mjesta u obalnom pojasu Dalmacije proširila štokavica (Lisac 2009: 15).

(ščakavizam, štakavizam) i prozodija“ (Lisac 2009: 30). Prema njemu čakavski su dijalekti: buzetski, jugozapadni istarski, sjevernočakavski, srednjočakavski, južnočakavski dijalekt te lastovska oaza.

Govori otoka Rave i Rivnja, mjesta Sali na Dugome otoku te mjesta Kolan na Pagu pripadaju srednječakavskom ili ikavsko-ekavskom dijalektu, a tako ih je klasificirala Iva Lukežić: „... izbija na Uniye, najzapadniju točku otočkog pojasa, nastavlja južnije obuhvaćajući Susak i jugoistočnije Ilovik i dalje jugoistočnim smjerom obuhvaća otoke Premudu, Škardu, Ist, Molat i Dugi otok spuštajući se njegovom zapadnom stranom od Velog Rata do najjužnijeg mjesta Sali, zatim u pravoj liniji izbija na otok Pašman ispod mjesta Ždrelca. Odavde kreće u suprotnom pravcu, prema sjeverozapadu istočnom stranom otoka Pašmana i otoka Ugljana, prelazi na otoke Rivanj i Sestrunj, a odavde u kosoj pravoj liniji izbija u mjesto Pag na otoku Pagu, zatim na Metajnu, pa preko Stare Novalje na Lun, najsjevernije mjesto na otoku Pagu, odakle se priključuje na Barbat na otoku Rabu, zaključujući tako kružni put“ (1990: 28).

Čakavski govori otoka Brača i govor mjesta Bibinje pripadaju južnočakavskom ili ikavskom dijalektu kako ih svrstava Josip Lisac: „Južnočakavski dijalekt glavninom je zastupljen na otocima od Pašmana do Korčule [...]. Tom dijalektu, dakle, pripadaju mjesta od Ždrelca do Tkona na Pašmanu, otok Vrgada, Murter, Tisno i Jezera na Murteru, Prvić, Zlarin, Žirje i drugi otoci pred Šibenikom, Drvenik Mali i Drvenik Veli, Grohote i druga mjesta na Šolti, Bračka naselja Supetar, Postira, Pučišća, Milna, Dračevica i druga, mjesta od Hvara preko Brusja, Vrisnika itd. do Bogomolje na Hvaru, Vela Luka, Blato, Smokvica, Žrnovo i druga mjesta na Korčuli. [...] Ikavski čakavski idiomi su i Klana i Studena sjeverno od Rijeke, zatim zona od Novigrada i Privlake kod Zadra do Cetine (Bibinje, Sukošan, Sv. Filip i Jakov, Biograd, Pakoštane, Vodice, Primošten, Rogoznica, Marina, Vinišće, Trogir, Kaštel Štafilić i druga kaštelanska mjesta, Solin, Mravince, Žrnovnica, Stobreč, Dugi Rat itd.)“ (2009: 139).

3.1. Ravski govor

Kako je već rečeno ravski govor pripada rubnom poddijalektu ikavsko-ekavskoga, tj. srednječakavskoga dijalekta čakavskog narječja. Može se zaključiti, dakle, da je odraz starojezičnoga glasa *jat* ikavsko-ekavski prema Jakubinski-Meyerovom pravilu, iako se sve više zamjećuje širenje ikavskoga odraza. Praslavenske skupine **stj* i **skj* odrazile su se kao

šč, tako da je ravski govor šćakavski. Upitno-odnosna zamjenica koja se dosljedno koristi u ravskome govoru je zamjenica *ča* (Galić u Božin 2017: 19, 27, 45).

Naglasni sustav ravskoga govora je stariji dvoakcenatski sustav, a čine ga dugosilazni i kratkosilazni naglasak. U ravskome je govoru očuvana prednaglasna dužina koja se u rijetkim situacijama može pokratiti, a zanaglasne su dužine pokraćene i ne ostvaruju se u ravskome govoru (Galić u Božin 2017, 35-36).

3.2. Saljski govor

Saljski govor pripada rubnom poddijalektu srednjećakavskog dijalekta. Karakterizira ga konstantna uporaba upitno-odnosne zamjenice *ča*. Izgovor je glasa *jat* u saljskome govoru ikavsko-ekavski iako je više riječi s ikavskim nego ekavskim izgovorom. U saljskome se govoru čuva suglasnički skup *šč*. (Piasevoli u Piasevoli 1993: 10-11).

Naglasni je sustav saljskoga govora stariji dvoakcenatski sustav koji je uobičajen u govorima na otocima Pagu i Ugljanu, na otocima Silbi, Olibu i Dugom otoku (Moguš 1977: 56). Osim dugosilaznog i kratkosilaznog naglasaka čuva se dužina. Kratkosilazni naglasak se u infinitivu glagola najčešće nalazi na predzadnjem slogu, a u glagolskom se pridjevu radnom m.r. redovito javlja dugosilazni naglasak (Piasevoli u Piasevoli 1993: 12).

3.3. Rivanjski govor

Rivanjski govor odlikuje korištenje upitno-odnosne zamjenice *što*. Ova činjenica upućuje na to da su vjerojatno preci stanovnika otoka Ravnja bili štokavci. Refleks je praslavenskoga glasa *jat* ikavsko-ekavski prema Jakubinski-Meyerovu pravilu. Osim toga, *jat* se mogao reflektirati u *e* ili diftong *ie* ispred konsonantske skupine *st*. Primarne i sekundarne se skupine **stj* i **skj* uvijek ostvaruju kao *šč* (Radulić 2002: 19, 23).

Rivanjski je naglasni sustav dvoakcenatski što znači da se ostvaruju samo dugosilazni i kratkosilazni naglasak. Naglasci se mogu ostvariti na bilo kojem slogu u riječi, a zadržana je oksitoneza. Naglasak se nerijetko prenosi na proklitike, dok enklitike u pravilu ostaju nenaglašene. Kada je samoglasno *r* naglašeno, naglasak je brz, a diftonzi su uglavnom naglašeni dugim naglaskom (Radulić 2002: 28).

3.4. Kolanjski govor

Kolanjski je govor jedini govor na otoku Pagu koji nije smješten u priobalju, a u potpunosti pripada čakavskome narječju. U kolanjskome se govoru koristi upitno-odnosna zamjenica *ča*. Starojezični se glas *jat* odražava prema Jakubinski-Mayerovu pravilu, dakle ovisno o fonološkom okruženju može se javiti *e* ili *i*. Sačuvana je i tipična čakavska skupina *šč*, tj. govor je ovoga mjesta šćakavski (Vranić u Oštarić 2005: 9-10, 12, 17).

U ovome je govoru očuvan stariji dvonaglasni sustav sa sačuvanim prednaglasnim duljinama. Sporadično se ostvaruje akut te jako rijetko i zanaglasne duljine. Pomak je siline nedosljedan, a nerijetko se javljaju duljenja kratkoga naglasaka što je specifično za čitavo čakavsko narječje (Vranić u Oštarić 2005: 14-15).

3.5. Bibinjski govor

Bibinjski govor pripada obalnim govorima ikavskoga, odnosno južnočakavskoga dijalekta čakavskoga narječja. Dakle, starojezični glas *jat* reflektirao se kao *i*, ali se sporadično pojavljuju i ekavizmi. Govor mjesta Bibinje uglavnom je šćakavski, odnosno skupina *šč* se rijetko javlja, češća je skupina *št*. U bibinjskome se govoru u funkciji upitno-odnosne zamjenice pojavljuje oblik *što*, a ne *ča* (Šimunić 2013: 19, 24, 32, 77).

Govoreći o naglasnom sustavu, bibinjski je govor očuvao konzervativni stari čakavski tronaglasni sustav. Dakle, koriste se dugosilazni, kratkosilazni naglasak te akut, a ponekad se ostvaruje i novoštokavski dugouzlazni naglasak. Dobro je očuvana oksitoneza, a zanaglasne su dužine pokraćene, dok se prednaglasne ostvaruju isključivo u slogu ispred kratkosilaznoga naglasaka (Šimunić 2013: 37).

3.6. Brački čakavski govori

Otok Brač je gotovo u potpunosti čakavski ili cakavski, a iznimka je njegov istočni dio, prvenstveno Sumartin. U *Rječniku bračkih čakavskih govora* obuhvaćena su naselja: Bobovišća, Bol, Dol, Donji Humac, Dračevica, Gornji Humac, Ložišća, Milna, Mirca, Murvica, Nerežišća, Novo Selo, Postira, Povelja, Praznice, Pučišća, Selca, Splitska, Supetar, Sutivan i Škrip (Šimunović 2009: 19).

U bračkim se čakavskim govorima u funkciji upitno-odnosne zamjenice javljaju oblici *čo (co)*, *ča* i *če*. Refleks je glasa *jat* u bračkim čakavskim govorima ikavski iako se sporadično pojavljuju ekavizmi. Stara skupina *šč* u nekim je govorima očuvana dok u drugima nije (Šimunović 2009: 23, 29, 46-47).

Brački čakavski govori čuvaju konzervativan stari tronaglasni sustav sa dugosilaznim, kratkosilaznim naglaskom i akutom. Dugosilazni i kratkosilazni se naglasci mogu ostvariti na bilo kojem slogu u riječi i na svim samoglasnicima, a akut se uglavnom ostvaruje prilikom duljenja kratkosilaznoga naglaska na vokalu *a*. Dužine su u bračkim govorima očuvane osim u selačkom govoru gdje se ostvaruju kao poludužine. Uglavnom su to prednaglasne dužine i to pred kratkim naglaskom, a zanaglasne su većinom pokraćene osim u selačkom govoru gdje se još sporadično pojavljuju (Šimunović 2009: 31).

4. RAVSKI LEKSIK U USPOREDBI S NEKIM DRUGIM ČAKAVSKIM GOVORIMA

4.1. Nekoliko napomena o leksiku

Čakavsko je narječje stoljećima bilo pod utjecajem romanskih jezika. Međutim, osim romanskoga, sačuvan je i velik korpus praslavenskoga naslijeđa, posebice na sjeverozapadu (Kvarner i Istra) i jugoistoku (Brač i Hvar) čakavskoga narječja (Lisac 2009: 28-29).

Jedan je od leksema praslavenskoga podrijetla leksem *nqt* koji se koristi i u ravskom govoru (usp. Galić u Božin 2017: 52). Ova je riječ zabilježena u istarskim i kvarnerskim govorima te govorima gradišćanskih Hrvata kao i kod Jurja Barakovića u njegovoj pjesmi što pokazuje veliku rasprostranjenost te riječi na području čakavskoga narječja. Ovaj se leksem javlja još u slovenskome, češkome, poljskome te ukrajinskome jeziku (Borys 2007: 45-46).

U ravskome je govoru zabilježen i leksem *pql* 'drvena posuda s ručkom za crpljenje vode iz broda' te *pałati* 'crpsti, izbacivati vodu iz broda' (usp. Galić u Božin 2017: 52). Ovi se leksemi javljaju i u drugim čakavskim govorima (usp. Šimunić 2013: 475; Piasevoli 1993: 236; Radulić 2002: 211), a može ih se povezati s glagolom *plati* (<prsl. **politi*) koji je zabilježen na otoku Lastovu te u pjesmama Jurja Barakovića i u drugim slavenskim jezicima (Borys 2007: 67-68).

U čakavskome, kajkavskome i štokavskome se narječju koristi leksem *tiña* 'sjena' koji je osim u ravskome govoru potvrđen i u drugim čakavskim govorima (Galić u Božin 2017: 53). Osim u čakavskome govoru, ovaj se leksem javlja i u kajkavskome narječju, starijoj štokavskoj književnosti te u nekim suvremenim štokavskim govorima u Bosni (usp. Borys 2007: 205).

U čakavskim se, tj. ravskome govoru i štokavskim govorima koristi leksem *želud* 'žir, plod hrasta', a uz lekseme *bob* i *orati* to je poljoprivredni termin praslavensko-italičkoga podrijetla (Galić u Božin 2017: 54).

Naravno, u analiziranim se govorima, a posebice ravskome javlja i velik broj romanskih posuđenica poput *imbarkati*, *intimela*, *parapet*, *tabak*, *žvelarin* i sl. Zanimljivo je da se javlja i manji broj orijentalizama (npr. *bubrig*, *čufit*, *žigerica*), germanizama (npr. *bajbuk*, *fleka*, *špaxer*, *tanac*) te grecizama koji su došli uglavnom posredovanjem romanskih jezika (npr. *grug*, *xlandrovina*) (Galić u Božin 2017: 54-56).

4.2. Riječi drugačije od onih u ravskome govoru

Glagol *ajutati* u ravskome govoru znači 'pomoći' (Božin 2017: 65). Ova riječ nije zabilježena u bibinjskome rječniku, ali je glagol *pomoći* (Šimunić 2013: 521).

U ravskome govoru riječ *angurja* znači 'lubenica' (Božin 2017: 65). U bibinjskome se govoru za lubenicu koristi riječ *četrun* (Šimunić 2013: 189) kao i u kolanjskome govoru *četrun* (Oštarić 2005: 77).

U ravskome govoru riječ *arñul* označava 'bubreg' (Božin 2017: 66). U rivanjskome, bibinjskome i kolanjskome se govoru 'bubreg' označava riječju *bubrig* (Radulić 2002: 61; Šimunić 2013: 165; Oštarić 2005: 63).

Imenica *balaustra* u ravskome govoru znači 'drvena ili željezna ograda na brodu' (Božin 2017: 68). U kolanjskome se govoru 'brodska ograda' označava riječju *murqda* (Oštarić 2005: 259).

Riječ *balun* u ravskome se govoru koristi u značenju 'nogometna lopta' (Božin 2017: 69). U bibinjskome se govoru 'nogometna lopta' označava riječju *fuzbal* (Šimunić 2013: 238).

Imenice *bandira* i *barijak* u ravskome se govoru koriste u značenju 'zastava' (Božin 2017: 69). U nekim se bračkim govorima koristi imenica *korugva* (Šimunović 2009: 401).

Riječ *batača* u ravskome govoru znači 'pribadača' (Božin 2017: 71). U rivanjskome i bibinjskome se govoru pribadača označava riječju *sigurica* (Radulić 2002: 268; Šimunić 2013: 622). U nekim se bračkim čakavskim govorima koristi riječ *šigureca* (Šimunović 2009: 922), a u kolanjskome govoru *sigureca* (Oštarić 2005: 447).

U ravskome govoru riječ *bezime* označava 'prezime' (Božin 2017: 73). U nekim se bračkim govorima koriste i riječi *kazota* ili *kazota* (Šimunović 2009: 378, 379).

Riječ *bičva* u ravskome govoru znači 'čarapa' (Božin 2017: 73). U nekim se bračkim govorima te u kolanjskome govoru koristi riječ *kalceta* (Šimunović 2009: 365, Oštarić 2005: 171). U bibinjskome se govoru čarapa označava riječju *kalca* (Šimunić 2013: 299).

Glagol *bušivati* ili *bušnuti* u ravskome se govoru koristi u značenju 'poljubiti' (Božin 2017: 81). U bibinjskome se govoru koristi glagol *lubiti* (Šimunić 2013: 367).

Imenica *cimitar* u ravskome govoru znači 'groblje' (Božin 2017: 85). U rivanjskome se govoru koristi imenica *grobišće* (Radulić 2002: 104).

Imenicom *čepër* u ravskome se govoru označava 'krpelj' (Božin 2017: 90). U bibinjskome se govoru koristi imenica *krpuš* (Šimunić 2013: 335), a u nekim bračkim govorima oblik *krpej* (Šimunović 2009: 413).

'Prstac' se u ravskome govoru označava riječju *datal* (Božin 2017: 95). U rivanjskome govoru se označavaju imenicom *prstac* (Radulić 2002: 246), a u nekim se bračkim govorima koriste izrazi *pršňok* ili *pršňok* (Šimunović 2009: 783).

Imenica *iće* u ravskome govoru označava 'jelo, hranu' (Božin 2017: 131). U bibinjskome se govoru koristi riječ *ilo* (Šimunić 2013: 265).

Riječi *imbuk* i *inkarat* u ravskome govoru znače 'žbuka' (Božin 2017: 132). U nekim se bračkim govorima koristi imenica *pržun* (Šimunović 2009: 784).

Riječ *jačmar* u ravskome govoru označava 'ječmenac, bolest oka' (Božin 2017: 137). Ova se pojava u kolanjskome govoru označava imenicom *jarac* (Oštarić 2005: 162).

U ravskome govoru riječ *jetika* znači 'tuberkuloza' (Božin 2017: 139). U bibinjskome se govoru koriste imenica *sušica* ili *tisika* (Šimunić 2013: 720).

'Rogač' se u ravskome govoru označava riječju *karuba* (Božin 2017: 148). U nekim se bračkim govorima koristi imenica *rogoč* (Šimunović 2009: 835).

Imenicom *kogo* u ravskome se govoru označava 'kuhar' (Božin 2017: 153). U rivanjskome se govoru može koristiti imenica *kugar* (Radulić 2002: 345).

Riječ *kolajna* u ravskome govoru označava 'lančić' (Božin 2017: 153). U kolanjskome je rječniku zabilježen i oblik *kular* za lančić ili ogrlicu (Oštarić 2005: 205).

'Ovratnik košulje' u ravskome se govoru označava riječju *kolet* (Božin 2017: 153). U kolanjskome se govoru koristi imenica *kularin* (Oštarić 2005: 205).

Riječ *krvę* u ravskome govoru označava 'Petrovo uho, vrstu morskoga puža' (Božin 2017: 157). U nekim se bračkim govorima koristi izraz *uxo švętega Antona* ili *uxo švętega Petra* (Šimunović 2009: 987).

Imenica *laur* u ravskome govoru označava 'rad, posao, trud, napor' (Božin 2017: 165). U bibinjskome se govoru koriste imenice *posa* ili *posal* (Šimunić 2013: 526-527).

Riječ *loj* u ravskome govoru označava 'maslo' ili 'masne naslage, salo' (Božin 2017: 170). U bibinjskome se govoru najčešće koristi oblik *maslo* (Šimunić 2013: 379).

Imenica *luzar* u ravskome govoru znači 'ruža' (Božin 2017: 173). U nekim se bračkim govorima ipak koristi oblik *ruža* (Šimunović 2009: 844).

Riječ *magriž* u ravskome govoru znači 'smilje' (Božin 2017: 178). U bibinjskome i kolanjskome se govoru koristi oblik *smiļ* (Šimunić 2013: 637; Oštarić 2005: 459).

Imenicom *męčje* u ravskome se govoru označava 'meki dio kruha, pupa' (Božin 2017: 183). U nekim se bračkim govorima i u kolanjskome govoru koristi imenica *pupa* (Šimunović 2009: 788; Oštarić 2005: 412).

Imenica *mušun* u ravskome govoru znači 'muzgavac' (Božin 2017: 190). U nekim se bračkim govorima za muzgavca koristi riječ *muzgovac* (Šimunović 2009: 501).

Imenicom *nana* u ravskome se govoru označava 'baka' (Božin 2017: 201), kao i u rivanjskome govoru (v. Radulić 2002: 186). U saljskome se govoru prije koristio ovaj oblik, ali sada je češći *nona* (Piasevoli 1993: 204, 215) koji se koristi i u nekim bračkim govorima (v. Šimunović 2009: 561). U bibinjskome se govoru koristi imenica *baba* (Šimunić 2013: 129), kao i u kolanjskome govoru (v. Oštarić 2005: 33). U kolanjskome se govoru koristi i imenica *nene* (Oštarić 2005: 291).

U ravskome se govoru 'nećakinja' označava riječju *nevča* (Božin 2017: 209). U rivanjskome, bibinjskome i nekim bračkim govorima koristi se imenica *neputa* (v. Radulić 2002: 192; v. Šimunić 2013: 431; v. Šimunović 2009: 552).

Glagol *obljankati (se)* u ravskome se govoru koristi u značenju 'napiti koga, učiniti da tko postane pijan' ili 'napiti se preko mjere, opiti se' (Božin 2017: 216). U rivanjskome se govoru upotrebljava glagol *oblokati se* (Radulić 2002: 198), a u nekim bračkim govorima i u kolanjskome govoru glagol *oblokat se* (Šimunović 2009: 571, 572; Oštarić 2005: 301).

Riječ *pijaula* u ravskome govoru označava 'lutku' (Božin 2017: 235). U rivanjskome, bibinjskome i nekim bračkim se govorima međutim, koristi imenica *pupa* (Radulić 2002: 249; Šimunić 2013: 579; Šimunović 2009: 788). U bibinjskome se govoru koristi još i oblik *pupe* (Šimunić 2013: 579).

Imenicom *pojāda* u ravskome se govoru označava 'zavjetrina' (Božin 2017: 243). U saljskome se govoru ovome značenju pridaje leksem *repar* (Piasevoli 1993: 308). U nekim je bračkim govorima slična situacija samo što *pojoda* označava 'uzmak u zaklon', a *repor* ili *repar* označavaju 'zaklon, zavjetrinu' ili 'mjesto za brodove u zavjetrini' (Šimunović 2009: 683, 827).

Riječi *portafoj* i *takuin* u ravskome govoru označavaju 'novčanik' (Božin 2017: 248, 311), a u bibinjskome se govoru nerijetko koriste imenice *briktaš* ili *britkaš* (Šimunić 2013: 527).

Riječ *raca* u ravskome govoru označava 'rod, vrstu, sortu, pasminu' (Božin 2017: 263). U rivanjskome se govoru upotrebljava ova imenica uz imenicu *pleme*, a označavaju 'rod, širu familiju' (Radulić 2002: 223, 251). U nekim se bračkim govorima koristi imenica *pleme* (Šimunović 2009: 665).

Rječju *ragatgč* u ravskome se govoru označava 'ribež' (Božin 2017: 263). U saljskome se govoru upotrebljava riječ *gratakaža* (Piasevoli 1993: 99), a u bračkim se govorima koristi imenica *strgača* (Šimunović 2009: 895).

Imenica *sabun* u ravskome govoru označava 'pijesak' (Božin 2017: 275). U nekim se bračkim govorima koristi imenica *pisak* (Šimunović 2009: 658).

Salamura u ravskome govoru označava 'slanu vodu, rasol' (Božin 2017: 276). Ova se imenica upotrebljava i u rivanjskome govoru uz imenicu *raşuo* (Radulić 2002: 253, 264-265), a u bibinjskome se govoru koristi samo oblik *rasol* (Šimunić 2013: 591).

Imenicom *sąntul* u ravskome se govoru označava 'svjedok, kum na krštenju, krizmi ili vjenčanju' (Božin 2017: 276). U bračkim se govorima koriste imenice *kum* i *kuma* (Šimunović 2009: 419), a u kolanjskome se govoru za 'kuma' upotrebljava imenica *kumpqr* (Oštarić 2005: 206).

Imenica *sidrina* u ravskome govoru označava 'konop za vezanje sidra' (Božin 2017: 279). U bračkim se govorima koriste riječi *kōlpomōrto*, *kuolpomuerto* ili *korpomōrto* (Šimunović 2009: 389, 400).

Imenicama *škarpin* i *škofun* u ravskome se govoru označava 'otočna radna obuća' (Božin 2017: 301-302). U rivanjskome se govoru koristi imenica *cavate* (Radulić 2002: 65).

Riječ *švingc* u ravskome govoru označava 'uš' (Božin 2017: 309). U nekim se bračkim govorima ova imenica označava riječju *piplić* (Šimunović 2009: 657).

4.3. Riječi ista ili slična izraza, a drugačijega značenja

Riječ *alavija* u ravskome govoru znači 'potpuno, stvarno' (Božin 2017: 65). Ista riječ u saljskome govoru označava 'na brzinu, bez razmišljanja' (Piasevoli 1993: 19). U rivanjskome i bibinjskome se rječniku navodi značenje 'odlazak odmah, bez zastoja' (Radulić 2002: 40; Šimunić 2013: 124). U nekim bračkim govorima ova riječ znači 'uredno, čestito, valjano' ili 'u redu, pravim putem' (Šimunović 2009: 82).

Imenica *angir* u ravskome govoru znači 'regrut, vojnik' (Božin 2017: 65). U bibinjskome govoru ova imenica označava 'pastuha' ili 'jaka, snažna čovjeka, dobra radnika' (Šimunić 2013: 125). U kolanjskome govoru *angir* znači 'bijesan magarac ili konj' (Oštarić 2005: 30).

Ardura u ravskome govoru označava 'planktonsko svjetlucanje mora tijekom noći kad nema mjesečine' (Božin 2017: 66). U nekim bračkim govorima ova imenica može značiti 'žega, vrućina' (Šimunović 2009: 88).

Riječ *balati* u ravskome govoru znači 'plesati' (Božin 2017: 68). U rivanjskome se govoru ovaj glagol koristi u značenju 'kotrljati' (Radulić 2002: 46). U bibinjskome govoru *balati* može značiti i 'micati se izvan svoga ležišta i mjesta, olabaviti, micati se zbog neučvršćenosti, njihati se, odnosi se na predmete', 'jahati na konju ili magarcu dok trči', 'trčati, obično se odnosi na konja i magarca' ili 'učestalo i nepotrebno hodati po nečem gdje se ne preporuča' (Šimunić 2013: 134-135).

U ravskome se govoru riječ *bok* koristi u značenju 'mala uvala, dio uvale' (Božin 2017: 75). Ova imenica u saljskome govoru može značiti i 'slabina' (Piasevoli 1993: 39). U nekim bračkim govorima *bok* znači 'strana (brda, broda)', 'dio tijela od rebara do kuka', 'obronak' ili 'izbočena strmina prema moru' (Šimunović 2009: 122).

Imenica *bolotura* u ravskome govoru označava 'balkon' (Božin 2017: 75). U nekim bračkim govorima imenica *balatura* označava 'shod, volat ispod skala i shoda (sulara) ispred ulaza u konobu' (Šimunović 2009: 96).

'Marka za pismo' u ravskome se govoru označava imenicom *bul* (Božin 2017: 80). U bibinjskome govoru ova imenica može značiti i 'plamenjača, bolest na listu loze, i drugih voćaka: točkasta oštećenja, promjena boje, mrlje na listu slične opeklinama, često i kao posljedica tuče' ili 'naziv za ženu koja po nekakvom izgledu u odijevanju i ponašanju podsjeća na muslimanku' (Šimunić 2013: 167).

Riječju *cima* u ravskome se govoru označava 'konop za vezanje broda uz rivu ili drugo пристаниšte' (Božin 2017: 85). U nekim se bračkim govorima i u bibinjskome govoru ovoj imenici pripisuje i značenje 'klice i lišće gomoljastih biljaka' (Šimunović 2009: 150; Šimunić 2013: 176).

U ravskome govoru riječ *čepulati* znači 'skidati koru' (Božin 2017: 90). U rivanjskome se govoru ovaj glagol koristi u značenju 'trgati zrnje, ljuštiti; zrniti' (Radulić 2002: 70). Sličnoga je značenja glagol *čepuľati* u bibinjskome govoru: 'skidati, trgati zrnje s kukuruzova klipa, zrnjati' ili 'prebirati po kosi, vlasima glave trijebeći uši' (Šimunić 2013: 188). U nekim se bračkim govorima javlja glagol *čepuľat* koji znači 'čehati, trgati, čupkati' (Šimunović 2009: 159).

Glagol *drecati* u ravskome se govoru koristi u značenju 'izravnati, ispraviti' ili 'dovesti u red' (Božin 2017: 103). U kolanjskome govoru glagol *dricat* znači 'maknuti' (Oštarić 2005: 102).

U ravskome se govoru riječ *drijamqn* koristi u značenju 'redom, jedno za drugim, neprekidno' (Božin 2017: 103-104). U saljskome se govoru ovoj riječi pridaje i značenje 'ravno' (Piasevoli 1993: 74).

Pridjev *dur* u ravskome govoru označava onoga koji je 'čvrst, tvrd, ukočen, krut' (Božin 2017: 105). Ovaj pridjev u nekim bračkim govorima opisuje onoga koji je 'spor, polagan' (Šimunović 2009: 218).

Riječ *facolet* u ravskome govoru znači 'pletivo od vune' (Božin 2017: 111). Ova se riječ koristi i u saljskome govoru, ali drugačijega je značenja: 'izrađeni rubac za oko vrata' (Piasevoli 1993: 81). Isto značenje se ovoj imenici pridaje i u rivanjskome rječniku (v. Radulić 2002: 89). U nekim bračkim govorima *facolet* ili *faculet* označava 'čipkasti rubac' ili 'rupčić' (Šimunović 2009: 225), a u bibinjskome je govoru *facolet* umanjenica od *facu* (Šimunović 2013: 226).

U ravskome govoru riječ *faša* znači 'zavoj' (Božin 2017: 112). U rivanjskome se govoru ovoj imenici pripisuje i značenje 'vrpca' (Radulić 2002: 90). U nekim bračkim govorima ova imenica znači 'povez', 'pojas', 'ešarpa, vrpca, lenta' ili 'kameni obrub na cesti' (Šimunović 2009: 228). U bibinjskome govoru imenica *faša* označava 'vrpcu' ili 'uspravne, viskom podešene staze na zidu po kojima se žbuka' (Šimunović 2013: 228). Posljednje se navedeno značenje koristi i u kolanjskome govoru (Oštarić 2005: 111).

U ravskome govoru imenica *ferq* znači 'limena svjetiljka na petrolej sa željeznom ručkom' (Božin 2017: 112-113). U nekim se bračkim govorima koristi oblik *ferol* koji označava 'uličnu svjetiljku', 'svjetiljku u procesiji', 'ribarsku svjetiljku' ili 'ćelavu glavu' (Šimunović 2009: 229). U bibinjskome je govoru situacija slična: *fera* ili *feral* označava 'ribarsku svijeću, fenjer na petrolej, karbitnu svjetiljku' ili 'prednje automobilsko svjetlo, far, svjetlo na biciklu' (Šimunović 2013: 229). U rivanjskome se rječniku imenici *ferq* pripisuje i značenje 'velika petrolejska svijeća za ribolov, za svićanje' (Radulić 2002: 91).

Imenica *fondo* u ravskome govoru označava 'dno' (Božin 2017: 115). U nekim bračkim govorima ova riječ kao pridjev opisuje ono što je 'duboko', a kao imenica označava 'podmorski dio broda' (Šimunović 2009: 235).

'Ogrebotina' se u ravskome govoru označava riječju *friž* (Božin 2017: 116). U bibinjskome govoru ova imenica znači 'stabljika, nat tikve, graha, krumpira, lubenice' (Šimunić 2013: 235).

Riječ *fumqda* u ravskome govoru znači 'iznenadna vrućina u tijelu, vrućica' (Božin 2017: 117), a u bibinjskome govoru označava 'miris ugodan i neugodan, ono što miriše i ono što smrdi' (Šimunić 2013: 237).

Imenica *ghqt* u ravskome se govoru koristi u značenju 'dio noge od koljena do gležnja, potkoljenica' (Božin 2017: 121). U kolanjskome govoru ova imenica može označavati i 'stabljiku rajčice ili kupusa' (Oštarić 2005: 127).

Riječ *gužišnjak* u ravskome govoru označava 'anus' (Božin 2017: 126). U nekim bračkim govorima ova imenica označava i 'široki otvor na mijehu za vino' (Šimunović 2009: 277).

Glagol *gvantati* u ravskome govoru znači 'zadržati, prihvatiti, zgrabiti' (Božin 2017: 126). U rivanjskome govoru ovaj glagol označava 'čvrsto privezati brodski konop, cimu' (Radulić 2002: 106).

Poimeničeni pridjev *xudo* u ravskome govoru označava 'mršavo, nemasno meso' (Božin 2017: 129). U rivanjskome govoru pridjev *xudno* opisuje ono što je 'jadno, siromašno' (Radulić 2002: 109). U nekim se bračkim govorima pridjevom *xudo* opisuje ono što je 'zlo, teško, bremenito' (Šimunović 2009: 287), a u kolanjskome govoru pridjev *xudan* opisuje onoga koji je 'mršav, jadan' (Oštarić 2005: 148).

Riječ *id* u ravskome govoru označava 'ljutnju, bijes, gnjev' (Božin 2017: 131), a u kolanjskome govoru 'zmijski otrov' (Oštarić 2005: 150).

Glagol *imbarkati (se)* u ravskome govoru ima dva značenja: 'natovariti, ukrcati' ili 'otići na brod kao pomorac' (Božin 2017: 131). U rivanjskome se govoru koristi oblik *inbarkati se*, a označava 'situaciju kad se val preko krme „ubaci“ u čamac' (Radulić 2002: 110). U bibinjskome se govoru glagol *inbarkati se* koristi u značenju 'ukrcati se u brod radi vožnje, ne zaposlenja' ili 'ući, ubaciti se, ugurati se, uvući se u kakvu udrugu, firmu i sl.' (Šimunić 2013: 266). U kolanjskome govoru glagol *imbarkat* označava 'prevesti preko mora' (Oštarić 2005: 151).

Riječ *intrqda* u ravskome govoru označava 'posjed, imanje' (Božin 2017: 134), a u kolanjskome govoru 'berbu' (Oštarić 2005: 154). U nekim bračkim govorima imenica *intrqda* označava 'berbu, ljetninu, urod' (Šimunović 2009: 304). U bibinjskome se rječniku imenici *intrada* također dodaje značenje 'plod, urod' (Šimunić 2013: 268).

U ravskome govoru riječ *juca* označava 'zlo' (Božin 2017: 139). U bibinjskome govoru *juca* ili *luca* označavaju 'moždani ili srčani udar, kap' (Šimunić 2013: 294).

Rječju *kql* u ravskome se govoru označava 'tvrda izraslina na tabanima ili prstima nogu' (Božin 2017: 142), a u bibinjskome 'mulj, blato, glib' (Šimunić 2013: 297).

Kanica u ravskome govoru označava 'ukrasni remen od platna u bojama' (Božin 2017: 144). U nekim se bračkim govorima koristi u značenju 'uzorci pletiva' ili 'priprosto pletenje s dvije igle' (Šimunović 2009: 370).

Imenica *kartela* u ravskome govoru označava 'papirnu vrećicu, pakiranje čega' (Božin 2017: 147). Ovaj leksem u saljskome i nekim bračkim govorima označava 'ispisan karton s petnaest brojeva za igru tombole' (Piasevoli 1993: 130; v. Šimunović 2009: 375).

Riječ *korenat* u ravskome govoru znači 'morska struja' (Božin 2017: 154). U nekim se bračkim govorima koriste oblici *kurenat* ili *kurent*, a kao i u saljskome govoru označavaju i 'propuh' (Šimunović 2009: 423; Piasevoli 1993: 143).

Glagol *kučiti* u ravskome se govoru koristi u značenju 'lupati, udarati, tući, kuckati' (Božin 2017: 157), a u kolanjskome mu se rječniku pridaje i značenje 'tražiti' (Oštarić 2005: 203).

Riječ *kurdela* u ravskome govoru znači 'vrpca, traka' (Božin 2017: 161). Međutim, u kolanjskome govoru označava 'dugačak metar za mjerenje zemlje' (Oštarić 2005: 209).

Rječju *lancun* u ravskome se govoru označava 'plahta' (Božin 2017: 164), a u nekim bračkim govorima 'mjera za površinu zemlje' (Šimunović 2009: 429).

Imenica *letrika* u ravskome govoru označava 'električnu energiju' ili 'električnu rasvjetu, žarulju' (Božin 2017: 167). U saljskome govoru ovoj se imenici pripisuje i značenje 'brzina, hitroća' (Piasevoli 1993: 163).

'Istok' ili 'istočnjak' u ravskome se govoru označavaju riječju *levant* (Božin 2017: 167). U kolanjskome se govoru koristi oblik *levanat*, a označava 'vjetar sa sjeverozapada' (Oštarić 2005: 219).

Mjesec 'srpanj' u ravskome se govoru označava rječju *luj* (Božin 2017: 171). Ova imenica u nekim bračkim govorima označava 'lipanj' (Šimunović 2009: 447).

Riječ *lumbu* u ravskome govoru označava 'sušeno dimljeno svinjsko meso' (Božin 2017: 172). U nekim bračkim govorima *lumbul* označava 'bok, križa, slabine' (Šimunović 2009: 448), a u bibinjskome se govoru koriste oblici *lumbula*, *lunbula*, *lumbul* i *lunbul*, a označavaju 'svinjsku pečenicu, ispodleđnicu' (Šimunić 2013: 365).

Imenica *madrún* u ravskome govoru označava 'bol u želudcu od neprobavljene hrane' (Božin 2017: 177). U saljskome se rječniku ovome leksemu pridaje značenje 'bol u crijevima, podrigivanje na pokvarena jaja' (Piasevoli 1993: 173), a u bibinjskome govoru 'trbušna hernija, kila' (Šimunić 2013: 371). U kolanjskome govoru *madrún* znači 'bolest crijeva' (Oštarić 2005: 231).

Glagol *majnati* u ravskome se govoru koristi u značenju 'spustiti jedro' (Božin 2017: 178), a u kolanjskome govoru glagol *majinat* označava 'utihnuti (odnosi se na snagu vjetra)' (Oštarić 2005: 231).

Imenica *manica* u ravskome govoru znači 'poluga za paljenje broskog motora' (Božin 2017: 180). U nekim bračkim govorima ova imenica označava 'malu (drvenu) ručku' (Šimunović 2009: 458).

Imenica *maniga* u ravskome govoru znači 'platnena cijev za prebacivanje tekućine' (Božin 2017: 180). U bibinjskome govoru *maniga* označava 'ručicu, pokretaljku na stroju, napravi, kojom se nešto pokreće, uključuje, stavlja u pogon' (Šimunić 2013: 376), a u kolanjskome govoru 'gumeno crijevo na prskalici za polijevanje vinograda' (Oštarić 2005: 233).

Prilog *maša* u ravskome govoru označava 'vrlo, veoma, previše' (Božin 2017: 182), a u rivanjskome govoru 'bit će' (Radulić 2002: 168).

Imenica *mušun* u ravskome govoru označava 'muzgavca' (Božin 2017: 190), a u rivanjskome govoru 'hobotnicu'. 'Muzgavca' se označava riječju *mušunić* (Radulić 2002: 181).

Glagol *naditi* u ravskome se govoru koristi u značenju 'ispuniti šupljine u nečemu' ili 'zakačiti (mamac na udicu)' (Božin 2017: 197). U bibinjskome se govoru koristi u značenju 'nadjenuti ime djetetu, nazvati, imenovati' (Šimunić 2013: 408), a u kolanjskome govoru glagol *nadit* označava 'nadjenuti' ili 'početi plesti na igle' (Oštarić 2005: 267).

Prilog *naxero* u ravskome govoru označava 'ukoso, sa strane, nakrivo' (Božin 2017: 198), dok u kolanjskome govoru prilog *naxero* označava 'na bok' (Oštarić 2005: 271).

Glagol *horiti* u ravskome se govoru koristi u značenju 'roniti' (Božin 2017: 213), a u kolanjskome se govoru ovome glagolu pridaju i značenja 'hodati prignut' ili 'ići kamo nepozvan' (Oštarić 2005: 298).

Glagol *ofirati* u ravskome se govoru koristi u značenju 'udvarati se' (Božin 2017: 220), a u rivanjskome u značenju 'ljubakati' (Radulić 2002: 201).

Glagol *opariti (se)* u ravskome se govoru koristi u značenju 'preliti vrućom vodom, opeći, dobiti opeklinu' ili 'uništiti usjeve (odnosi se na led)' (Božin 2017: 222). U nekim se

bračkim govorima ovome glagolu pridaje i značenje 'dirati za vrućine nezrelo grožđe' (Šimunović 2009: 607).

Imenica *ovčina* u ravskome govoru označava 'staru ovcu' ili 'neznalicu' (Božin 2017: 226). U saljskome govoru ova imenica označava 'ovcu' (Piasevoli 1993: 232), a u kolanjskome 'veliku, snažnu ovcu' (Oštarić 2005: 324).

Glagol *pijumbati* u ravskome se govoru koristi u značenju 'nastavljati konop jedan na drugi bez vezivanja, upletati konop u konop' (Božin 2017: 235). U kolanjskome se govoru ovome glagolu pridaju značenja 'uzeti pravilnu okomicu' i 'uplesti kraj konopca u čvor' (Oštarić 2005: 339).

Riječ *prña* u ravskome govoru označava 'herpes na usnama, virusno zapaljenje usne' (Božin 2017: 256). U bibinjskome se govoru ovoj imenici pridaje i značenje 'dronjak, iznošena, poderana ili krpana odjeća, obično u mn. prnje' (Šimunić 2013: 563), a u kolanjskome govoru označava 'gnojne rane' (Oštarić 2005: 400).

Prilog *refužo* u ravskome se govoru koristi u značenju 'rasuto, nezapakirano' (Božin 2017: 271). U rivanjskome je govoru također zabilježen ovaj leksem, ali se odnosi na 'nepakiranu prehrambenu robu' (Radulić 2002: 258), a u nekim bračkim govorima *refužo* označava 'odoka, ne probrano, otprilike, ne izmjereno' ili 'sve skupa' (Šimunović 2009: 823).

Glagol *rukati* u ravskome se govoru koristi u značenju 'derati se, rikati, kričati, preglasno plakati' (Božin 2017: 273). U saljskome se govoru ovome glagolu pripisuje i značenje 'puhati u rog' (Piasevoli 1993: 313), a u rivanjskome govoru značenje 'trubiti brodom trubom, sirenom' (Radulić 2002: 262).

Imenica *skuža* u ravskome govoru označava 'ispriku' (Božin 2017: 283), a u kolanjskome joj se govoru pridaje i značenje 'neutvrđena bolest kod životinja' (Oštarić 2005: 456).

Riječ *škerac* u ravskome govoru označava 'posrtaj, krivi pokret, neočekivani pokret mišića i kosti' (Božin 2017: 302). U saljskome i kolanjskome govoru ova riječ označava 'šalu' (Piasevoli 1993: 356; Oštarić 2005: 501). U nekim bračkim govorima ova imenica označava 'šalu, šaljivu nepodopštinu', 'trzaj', 'naprsnuće' ili 'naglu promjenu vremena' (Šimunović 2009: 926).

Riječju *špeč* u ravskome se govoru označava 'ogledalo' (Božin 2017: 305). U rivanjskome se govoru ovoj riječi pridaje i značenje 'zadnja strana čamca tipa pasara' (Radulić 2002: 297).

Imenica *špirit* u ravskome govoru označava 'alkohol' (Božin 2017: 305), a u nekim se bračkim govorima koristi u značenju 'životna snaga' ili 'zloduh' (Šimunović 2009: 937-938).

Imenica *tak* u ravskome govoru znači 'potpetica' (Božin 2017: 311). U bračkim govorima *tak* ili *taka* označavaju 'otesani dio drva koji se stavlja u tijesak za mošt, pod bačvu da se ne ljulja, potporanj brodu na suhom da se ne izvrne...', 'trupac' (Šimunović 2009: 951-952), a u kolanjskome se govoru imenici *tak* pridaje i značenje 'panj za sječenje' (Oštarić 2005: 523).

Glagol *tamburati* u ravskome se govoru koristi u značenju 'tući, mlatiti, lupati' (Božin 2017: 312). U kolanjskome govoru glagol *tamburat* označava 'svirati' ili 'zamarati govorenjem' (Oštarić 2005: 525).

Imenica *uza* u ravskome govoru označava 'čvor' (Božin 2017: 326). Ova imenica u saljskome govoru označava 'dugi konop za potezanje mreže' ili 'mjeru za dužinu nečega' (Piasevoli 1993: 397), a u rivanjskome joj se govoru pridaje i značenje 'stara mjera za brzinu broda' (Radulić 2002: 324).

Glagol *vancati* u ravskome se govoru koristi u značenju 'napredovati u službi, poslu' (Božin 2017: 327). U saljskome govoru ovaj glagol označava i 'dobiti batine' ili 'preostati kod blagovanja' (Piasevoli 1993: 400), a u rivanjskome govoru 'dalje od obale' (Radulić 2002: 327).

Riječ *žunta* u ravskome govoru označava 'dodatak čemu' (Božin 2017: 360). U saljskome se govoru ovoj imenici pridaje i značenje 'koštice na stopalu' (Piasevoli 1993: 440), a u nekim bračkim govorima značenja 'tetiva' ili 'dio kormila na brodu' (Šimunović 2009: 1088).

4.4. Riječi ista ili slična izraza i ista ili slična značenja

Riječ *acid* u ravskome govoru znači 'kiselina, ocat' (Božin 2017: 65). U nekim bračkim govorima ova imenica označava 'solnu kiselinu' (Šimunović 2009: 78), a u saljskome se govoru u istome značenju upotrebljava riječ *acido* (Piasevoli 1993: 17). Oblik *acido* se koristi i u rivanjskome govoru (v. Radulić 2002: 39). U bibinjskom se govoru upotrebljavaju oblici *ačīt* i *ačīd* u značenju 'jaka kiselina za čišćenje podloge kod lotanja kositrom' ili 'tekućinu iznimno kiselu do otrovnosti za čovjeka' (Šimunić 2013: 121). U kolanjskome govoru *acid* označava 'otrov, otrovnu kiselinu' (Oštarić 2005: 27).

Prilog *almeno* u ravskome govoru znači 'barem' (Božin 2017: 65). Istoga je značenja i u saljskome i bibinjskome govoru (v. Piasevoli 1993: 19; v. Šimunić 2013: 124). U nekim bračkim govorima ovaj prilog označava 'ipak, pa ipak' (Šimunović 2009: 83), dok se u rivanjskome govoru upotrebljava oblik *alimeno* (Radulić 2002: 40).

Imenica *argola* u ravskome govoru označava 'drvenu ručku kojom se kontrolira kormilo' (Božin 2017: 66). Isti se izraz koristi i u saljskome govoru za 'držak za kormilo' (Piasevoli 1993: 22), a upotrebljava se i u nekim bračkim govorima (v. Šimunović 2009: 88). U bibinjskome se govoru koriste oblici *argola*, *vrgola* i *vargola* (Šimunić 2013: 127), a u kolanjskome oblik *jargola* (Oštarić 2005: 163).

U ravskome se govoru riječ *qrmati* koristi u značenju 'opremiti' (Božin 2017: 66). Ankica Piasevoli (1993: 22) navodi da se u saljskome govoru ova riječ koristi u značenju 'spremiti se, poći' ili 'pripremiti za korištenje'. U rivanjskome je rječniku istaknuto da se ovaj glagol koristi u značenju 'izraditi ribarsku mrežu ili parangal' ili 'pripremiti, opskrbiti ribarski brod potrebnim ribarskim alatkama i opremom' (Radulić 2002: 41-42). U bibinjskome govoru glagol *armati* označava 'sređivati, uređivati, izrađivati kakvu opremu, stvari, osobito opremiti ribarski pribor' (Šimunić 2013: 127). U kolanjskome govoru *qrmat* znači 'stavljati pluto i olovo na mrežu' (Oštarić 2005: 31). U nekim se bračkim govorima može upotrebljavati oblik *armat*, *armivat* ili *ormot* (Šimunović 2009: 89, 614).

Glagol *armižati (se)* u ravskome se govoru koristi u značenju 'osigurati brod' ili 'pripremiti se za plovidbu' (Božin 2017: 66), a u istome se značenju koristi i u saljskome govoru (v. Piasevoli 1993: 22). U rivanjskome govoru ovaj glagol označava 'privezati, osigurati brod u luci' (Radulić 2002: 42), a u bibinjskome govoru 'privezati, osigurati brod u luci' ili 'opremiti brod' (Šimunić 2013: 127). U bračkim govorima glagol *armižat* označava 'učvrstiti, usidriti, osigurati brod od nevremena' (Šimunović 2009: 89).

U ravskome se govoru imenica *babarija* koristi u značenju 'brbljanje' (Božin 2017: 67), a u saljskome govoru u značenju 'gluposti, ispraznosti' (Piasevoli 1993: 25). U rivanjskome govoru ova riječ označava 'glupe, bezvrijedne priče' (Radulić 2002: 44), dok su to u bibinjskome govoru 'glupe priče kojima ne treba pridavati važnost, izmišljotine' (Šimunić 2013: 129). Ista se imenica u istome značenju koristi i u kolanjskome govoru (Oštarić 2005: 33).

Babin pqs u ravskome govoru označava 'dugu' (Božin 2017: 67). Isti se oblik koristi u rivanjskome, bibinjskome i kolanjskome govoru (v. Radulić 2002: 44; v. Šimunić 2013: 130;

v. Oštarić 2005: 33), a u saljskome se govoru dugu označava riječju *babin lub* (Piasevoli 1993: 25).

Imenica *babuľ* u ravskome govoru označava 'kamen' (Božin 2017: 67). Piasevoli (1993: 25) u saljskome rječniku precizira da se radi o 'okruglom kamenu, veličine šake', što potvrđuje i Radulić u *Rječniku rivanjskoga govora* (2002: 44). U bibinjskome se govoru koriste imenica *babuľ* ili *brabuľ* (Šimunić 2013: 130). U kolanjskome govoru *babuľ* označava 'oveći kamen pogodan za gađanje' (Oštarić 2005: 33).

Glagol *badivati* u ravskome se govoru koristi u značenju 'mariti, slušati, obraćati pozornost' (Božin 2017: 67). U istom se značenju koristi u saljskome, rivanjskome i kolanjskome govoru (v. Piasevoli 1993: 26; v. Radulić 2002: 44; v. Oštarić 2005: 34). U nekim se bračkim govorima upotrebljavaju oblici *badat* i *badovat* (Šimunović 2009: 94), a u bibinjskome oblici *badivati* ili *obadivati* (Šimunić 2013: 132).

U ravskome se govoru koristi imenica *bagaj* u značenju 'prtljaga' (Božin 2017: 68). U saljskome se rječniku ova imenica navodi u množini: *bagaji*, a istoga je značenja (Piasevoli 1993: 26). U rivanjskome rječniku ova imenica označava 'ručni prtljag' (Radulić 2002: 45), a u kolanjskome govoru *bagža* označava 'prtljagu, više stvari na jednom mjestu' (Oštarić 2005: 35). U nekim se bračkim govorima upotrebljava oblik *bagoj* (Šimunović 2009: 94). U bibinjskome se govoru koriste oblici *bagaj* i *bagža* (Šimunić 2013: 133).

Bagulina se u ravskome govoru koristi u značenju 'lijepi štap' (Božin 2017: 68). Ista se imenica koristi i u saljskome, rivanjskome, nekim bračkima, bibinjskome i kolanjskome govoru (v. Piasevoli 1993: 26; v. Radulić 2002: 45; v. Šimunović 2009: 94; v. Šimunić 2013: 133; v. Oštarić 2005: 35).

Riječ *bajbuk* u ravskome govoru označava 'zatvor, tamnicu' (Božin 2017: 68). Isti se izraz koristi i u saljskome, rivanjskome, nekim bračkima i kolanjskome govoru (v. Piasevoli 1993: 26; v. Radulić 2002: 45; v. Šimunović 2009: 95; v. Oštarić 2005: 35). Međutim, u ravskome se govoru 'zatvor, tamnica' mogu označavati i riječju *pržun* (Božin 2017: 259). Ova je imenica zabilježena i u saljskome, rivanjskome, bibinjskome i kolanjskome rječniku (v. Piasevoli 1993: 292; v. Radulić 2002: 247; v. Šimunić 2013: 574; v. Oštarić 2005: 409). U nekim se bračkim govorima koriste oblici *pržun*, *paržun* ili *prežun* (Šimunović 2009: 784).

Glagol *baketati (se)* u ravskome se govoru koristi u značenju 'šibati (se), tući (se)' (Božin 2017: 68). U bibinjskome se govoru glagol *baketati (se)* koristi u značenju 'udarati' ili 'udarati se međusobno' (Šimunić 2013: 134), a u kolanjskome govoru glagol *baketat* znači 'tući' (Oštarić 2005: 35). Ovaj glagol nije zabilježen u rječniku bračkih čakavskih govora, ali

je zabilježena imenica *baketa* koja označava 'šibu, palicu' ili 'šibu namazanu lijepilom (višćem) za hvatanje ptica' (Šimunović 2009: 95).

U značenju 'žohar' u ravskome se govoru koristi riječ *bakura* (Božin 2017: 68). U istome značenju u saljskome se rječniku navodi riječ *bakuli* (Piasevoli 1993: 27). U rivanjskome se rječniku navodi riječ *bakule* (Radulić 2002: 45), kao i u rječniku bračkih čakavskih govora (v. Šimunović 2009: 96). U kolanjskome se govoru koristi imenica *bqkula* (Oštarić 2005: 35).

Imenica *balanča* u ravskome govoru znači 'vaga' (Božin 2017: 68). Ista se riječ koristi i u saljskome, rivanjskome i kolanjskome govoru (v. Piasevoli 1993: 27; v. Radulić 2002: 46; v. Oštarić 2005: 36). U nekim se bračkim govorima upotrebljava oblik *balancun* (Šimunović 2009: 96). U bibinjskom se govoru koristi imenica *balanća* (Šimunić 2013: 134).

Riječ *balati* u ravskome se govoru koristi u značenju 'plesati' (Božin 2017: 68). Isti se glagol koristi i u bibinjskome govoru (v. Šimunić 2013: 134-135). U saljskome govoru ovaj glagol označava 'igrati kolo' (Piasevoli 1993: 27). U nekim se bračkim govorima koristi oblik *balat* (Šimunović 2009: 96), kao i u kolanjskome (v. Oštarić 2005: 36).

Riječ *balota* u ravskome se govoru koristi u značenju 'boća, drvena ili željezna mala lopta' (Božin 2017: 69). U saljskome govoru ta riječ označava 'drvenu loptu' (Piasevoli 1993: 28), u rivanjskome govoru 'loptu' (Radulić 2002: 46), u nekim bračkim govorima 'kuglu' ili 'boću' (Šimunović 2009: 97), a u bibinjskome govoru ova imenica označava 'loptu', 'gumenu kuglicu za ždrijebanje i glasovanje na izborima' ili 'tane, kuglu, streljačko zrno' (Šimunić 2013: 135).

Riječ *balun* u ravskome se govoru koristi u značenju 'nogometna lopta' (Božin 2017: 69). U saljskome govoru ta riječ označava 'loptu, mjehur' (Piasevoli 1993: 28), u rivanjskome govoru 'veliki bokobran' (Radulić 2002: 46). U nekim bračkim govorima ova imenica znači 'lopta (za igranje)', 'nogomet' ili 'kugla koja označava sidrište' (Šimunović 2009: 97), a u bibinjskome govoru 'balon, dječju igračku napuhanu zrakom', (Šimunić 2013: 136). U kolanjskome govoru *balun* označava 'krpenjaču (loptu od starih krpa)' (Oštarić 2005: 37).

Imenice *bandira* i *barijak* u ravskome govoru znače 'zastava' (Božin 2017:69). U saljskome se govoru pojavljuju riječi *bandira* i *barjak* (Piasevoli 1993: 28, 30). U rivanjskome je rječniku zabilježena samo imenica *bandira* (Radulić 2002: 47). U nekim se bračkim govorima koriste oblici *bandira* i *barjok* (Šimunović 2009: 98, 100). U bibinjskome se govoru koriste imenice *bandira* i *barjak* (Šimunić 2013: 137, 139). U kolanjskome govoru

bandira označava 'zastavu', a *barjgk* 'stijeg na vrhu kojega je svatovski kolač i jabuka, a ponekad i pijevac i svileni rubac' (Oštarić 2005: 38, 39).

Riječ *barba* u ravskome govoru može označavati 'kapetana, zapovjednika broda', 'strica, ujaka' ili 'svakog starijeg čovjeka' (Božin 2017: 70). Ista se riječ koristi i u saljskome govoru (Piasevoli 1993: 29). U rivanjskome se rječniku navodi značenje 'zapovjednik broda' (Radulić 2002: 47). U bračkim govorima oblici *barba* i *borba* označavaju 'strica' (Šimunović 2009: 100, 125). U bibinjskome govoru imenica *barba* označava 'starijeg čovjeka iz puka, oslovljavanje u obraćanju i razgovoru' ili 'zapovjednika broda' (Šimunić 2013: 138). U kolanjskome govoru *barba* označava 'strica, starijega čovjeka' ili 'kapetana broda' (Oštarić 2005: 39).

Riječ *barufa* u ravskome se govoru koristi u značenju 'svađa, nered' (Božin 2017: 70). U saljskome se govoru ova riječ koristi u sličnom značenju: 'svađa, vika, smutnja' (Piasevoli 1993: 30). U istome se značenju ova riječ upotrebljava i u rivanjskome, nekim bračkima, bibinjskome i kolanjskome govoru (v. Radulić 2002: 48; v. Šimunović 2009: 101; v. Šimunić 2013: 139; v. Oštarić 2005: 40).

Baškotin se u ravskome govoru koristi u značenju 'prepečeni kruh, dvopek' (Božin 2017: 71). U saljskome govoru *baškotin* označava 'slatki dvopek', a 'prepečenac, dvopek' se označava rječju *baškot* (Piasevoli 1993: 31). U rivanjskome rječniku navedeno je da *baškotin* označava 'kruh prepečenac, dvopek, ali najčešće se misli na slatki dvopek' (Radulić 2002: 48). U nekim bračkim govorima *baškot* ili *biškot* označavaju 'dvopek, prepečenac', a *baškotin* ili *biškotin* označavaju 'slatki prepečenac' (Šimunović 2009: 102, 114). U bibinjskome se govoru 'dvopek, prepečenac, prepečeni kruh' označava imenicama *baškot*, *biškot*, *biškotin* i *baškotin* (Šimunić 2013: 140). U kolanjskome govoru *baškotin* označava 'dvopek' (Oštarić 2005: 40).

U ravskome se govoru koristi riječ *batesić* u značenju 'okrugla udubina na dnu zdenca u koju se skuplja mulj' (Božin 2017: 71). U nekim se bračkim govorima u ovom značenju upotrebljavaju oblici *batisić* i *batistić* (Šimunović 2009: 104). U saljskome se govoru javlja riječ *batisić* u značenju 'dno gusterne, udubljenje za sić' (Piasevoli 1993: 32). U rivanjskome se govoru također upotrebljava riječ *batisć*, a označava 'udubljenje na dnu cisterne u koje se sliva posljednji ostatak vode' (Radulić 2002: 49). U bibinjskome govoru *batasić* označava 'udubljenje na dnu cisterne gdje se slijevaju posljednji ostaci vode' (Šimunić 2013: 140).

U ravskome se govoru riječju *beleca* označava 'ljepota, divota, krasota' (Božin 2017: 72). Ista se riječ javlja i saljskome, rivanjskome, nekim bračkima i u kolanjskome govoru (v. Piasevoli 1993: 33; v. Radulić 2002: 50; v. Šimunović 2009: 106; v. Oštarić 2005: 43). U

bibinjskome govoru ova imenica označava 'ljepotu, ljepoticu, ponekad i pogrdno' (Šimunić 2013: 142).

Riječ *beštija* u ravskome govoru znači 'zvijer, životinja' (Božin 2017: 73). Ista je riječ zabilježena i u saljskome i rivanjskome rječniku te rječniku bračkih čakavskih govora (v. Piasevoli 1993: 34; v. Radulić 2002: 50; v. Šimunović 2009: 108). U bibinjskome govoru ova imenica označava 'životinju od najmanje do najveće, zvijer' ili 'lošeg, zlog čovjeka' (Šimunić 2013: 143).

Glagol *beštirati* u ravskome se govoru koristi u značenju 'psovati' (Božin 2017: 73). Isti se glagol koristi u saljskome, rivanjskome, bibinjskome i kolanjskome govoru (v. Piasevoli 1993: 34; v. Radulić 2002: 51; v. Šimunić 2013: 143; v. Oštarić 2005: 44). Glagol *beštirati* u nekim se bračkim govorima koristi u značenju 'provaliti, bogohuliti' (Šimunović 2009: 109).

U ravskome govoru riječ *bezime* označava 'prezime' (Božin 2017: 73). Ta riječ u saljskome govoru osim prezimena označava i 'nadimak' (Piasevoli 1993: 34). U rivanjskome govoru ova imenica označava 'prezime' (Radulić 2002: 51), kao i u nekim bračkim govorima (v. Šimunović 2009: 109). U bibinjskome se govoru koriste oblici *bezime* i *brezime* u značenju 'prezime' (Šimunić 2013: 143-144).

Riječ *bičva* u ravskome govoru označava 'čarapu' (Božin 2017: 73). Ista se riječ upotrebljava u saljskome i rivanjskome govoru (v. Piasevoli 1993: 34; v. Radulić 2002: 51). U bibinjskome se govoru koristi imenica *bičva* (Šimunić 2013: 144).

Imenica *bikar* u ravskome govoru označava 'mesara' (Božin 2017: 73). Isti se izraz koristi u saljskome, rivanjskome i kolanjskome govoru (v. Piasevoli 1993: 35; v. Radulić 2002: 51; v. Oštarić 2005: 45). U bračkim se govorima upotrebljava oblik *bikor* (Šimunović 2009: 111), a u bibinjskome *bikar* (Šimunić 2013: 144).

U ravskome govoru u značenju 'putna karta, ulaznica' koristi se riječ *bičet* (Božin 2017: 73) što je potvrđeno i u rivanjskome govoru (v. Radulić 2002: 51). Ova se imenica koristi i u nekim bračkim govorima (v. Šimunović 2009: 112). U saljskome se govoru javlja umanjena *bičetin* te označava 'cedulju, malo pisamce' (Piasevoli 1993: 35). U bibinjskome govoru *bičet*, *bičetin*, *bulet*, *buleta* ili *buletin* označavaju 'ulaznicu, potvrdu o naplaćenju pristojbi, doznaku, putnu kartu i sl.' (Šimunić 2013: 146). U kolanjskome govoru *bičet* označava 'pisamce' (Oštarić 2005: 46).

Pridjev *bišav* u ravskome govoru označava onoga koji je 'izjeden crvotočinom' (Božin 2017: 73). Isti se pridjev koristi u saljskome, rivanjskome i bibinjskome govoru (v. Piasevoli

1993: 36; v. Radulić 2002: 52; v. Šimunić 2013: 146). U nekim se bračkim govorima upotrebljava oblik *bišov* (Šimunović 2009: 114).

Riječ *biž* u ravskome govoru označava 'grašak' (Božin 2017: 74) kao i u rivanjskome govoru (v. Radulić 2002: 52). Ova se imenica upotrebljava i u nekim bračkim čakavskim govorima (Šimunović 2009: 115). U saljskome se govoru 'grašak' označava množinskim oblikom *biži* (Piasevoli 1993: 36) kao u bibinjskome i kolanjskome govoru (v. Šimunić 2013: 147; v. Oštarić 2005: 49).

U ravskome govoru *blago* znači 'bogatstvo' ili 'sitna stoka' (Božin 2017: 74). Ista se riječ koristi u saljskome, rivanjskome i kolanjskome govoru (v. Piasevoli 1993: 37; v. Radulić 2002: 53; v. Oštarić 2005: 49). U bibinjskome govoru ova imenica označava 'stoku, životinje', 'nerazumne ljude' ili 'bogatstvo, novac i ostala dobra' (Šimunić 2013: 147).

Glagol *bluhnuti* u ravskome se govoru koristi u značenju 'naglo prolići tekućinu iz posude' ili 'izreći besmislicu' (Božin 2017: 74). U istome se značenju u saljskome govoru koristi izraz *bluznuti* (Piasevoli 1993: 38). U kolanjskome govoru *blihnūt* označava 'politi vodom' (Oštarić 2005: 52).

Prilog *bojse* u ravskome se govoru koristi u značenju 'izgleda, možda, čini se, vjerojatno' (Božin 2017: 75), a isti je izraz zabilježen u saljskome govoru (v. Piasevoli 1993: 39). U rivanjskome se govoru upotrebljava oblik *buojse* (Radulić 2002: 55), a u bibinjskome *boj se* (Šimunić 2013: 153).

U ravskome se govoru riječ *bok* koristi u značenju 'mala uvala, dio uvale' (Božin 2017: 75). Ista se riječ koristi i u saljskome govoru (v. Piasevoli 1993: 39). U nekim bračkim govorima ova imenica može označavati i 'malu morsku uvalu, dragu' (Šimunović 2009: 122). U kolanjskome govoru *bok* također označava 'uvalu' (Oštarić 2005: 53).

Riječ *bokun* u ravskome se govoru koristi u značenju 'komad' (Božin 2017: 75). Isti je izraz zabilježen u saljskome, rivanjskome i kolanjskome govoru (v. Piasevoli 1993: 40; v. Radulić 2002: 55; v. Oštarić 2005: 54). U nekim bračkim čakavskim govorima ova riječ može označavati 'komad, zalogaj', 'štogod, nešto' ili 'trenutak' (Šimunović 2009: 122). U bibinjskome govoru ova riječ označava 'komad, dio, djelić, komadić', 'malo, neznatno, bilo što, ponešto', 'zalogaj' ili 'čovjeka, djevojku po svojim osobinama vrijednih pozornosti' (Šimunić 2013: 153).

Imenica *bolotura* u ravskome se govoru koristi u značenju 'balkon' (Božin 2017: 75). U rivanjskome govoru ova imenica označava 'trijem' (Radulić 2002: 55), a u bibinjskome

govoru označava 'terasu u visini kućnoga kata' (Šimunić 2013: 153). U kolanjskome govoru *balatura* znači 'balkon, terasa' (Oštarić 2005: 36).

Riječ *bprša* u ravskome govoru označava 'torbu' (Božin 2017: 76). Ta se riječ koristi u saljskome i nekim bračkim govorima (v. Piasevoli 1993: 40; v. Šimunović 2009: 126). U rivanjskome se govoru to bilježi ovako: *byorša* (Radulić 2002: 55), a u kolanjskome i bibinjskome se govoru koristi oblik *borša* (Oštarić 2005: 55; Šimunić 2013: 154).

'Nakit na ruci' u ravskome se govoru označava riječju *braculet* (Božin 2017: 76). U saljskome se govoru u ovome značenju koristi riječ *branculet* (Piasevoli 1993: 42). U bračkim se govorima upotrebljavaju oblici *bracjolet*, *braculet* ili *braculeta* (Šimunović 2009: 128), a u kolanjskome govoru oblik *bracijolet* (Oštarić 2005: 56).

Imenica *brageše* u ravskome govoru označava 'hlače' (Božin 2017: 76). U rivanjskome se govoru ovom imenicom označava 'vrsta hlača od regadina' (Radulić 2002: 56). U nekim bračkim govorima ova imenica označava 'radne hlače od (plavog) trliša' (Šimunović 2009: 128), a u bibinjskome govoru 'crne suknene hlače, stari naziv za hlače' (Šimunić 2013: 156). U kolanjskome govoru imenica *brageše* ili *grabeše* znači 'hlače' (Oštarić 2005: 56, 132).

Brqk je imenica koja se u ravskome govoru koristi u značenju 'podmorske uzvisine usred mora koja je obično dobro lovište za ribe' (Božin 2017: 77). Isti je izraz zabilježen u saljskome, rivanjskome i bibinjskome govoru (v. Piasevoli 1993: 42; v. Radulić 2002: 57; v. Šimunić 2013: 157). U kolanjskome govoru *brqk* označava 'podmorski greben' (Oštarić 2005: 57).

Riječ *brqnce* u ravskome se govoru koristi u značenju 'škrge' ili 'grlo, grkljan' (Božin 2017: 77). Ova se riječ u saljskome govoru pojavljuje samo u značenju 'škrge' (Piasevoli 1993: 42). U rivanjskome govoru ova imenica također označava 'škrge' uz napomenu da se 'prigodom svađe ova natuknica prenosi na ljudski podbradak' (Radulić 2002: 57). U bibinjskome se govoru koristi oblik *branže* (Šimunić 2013: 157), a u kolanjskome govoru oblik *brqnce* (Oštarić 2005: 57).

Za 'mladog ovna' u ravskome se govoru koristi riječ *brqv* (Božin 2017: 77). Isti je izraz zabilježen u saljskome, rivanjskome i bibinjskome govoru (v. Piasevoli 1993: 42; v. Radulić 2002: 57; v. Šimunić 2013: 158). U nekim se bračkim govorima upotrebljava oblik *bravče* koji označava 'mlado janje (i jare)' (Šimunović 2009: 130). U kolanjskome govoru *brqv* označava 'ovna' (Oštarić 2005: 57).

Glagolom *brdižati* u ravskome se govoru označava 'jedrenje' ili 'mijenjanje smjera pri jedrenju uz vjetar' (Božin 2017: 77). U saljskome se govoru za ovo značenje javlja riječ

bordižati, a osim toga koristi se i u značenju 'ići pijano' (Piasevoli 1993: 40). U bibinjskome se govoru glagol *burdižati* upotrebljava u značenju 'ploviti na jedra uz pomoć vjetra' (Šimunić 2013: 170). U rivanjskome se govoru koristi oblik *burdižati* (Radulić 2002: 63), a u nekim bračkim govorima oblik *burdižat* (Šimunović 2009: 144).

U ravskome govoru riječ *broškva* označava 'stočni kelj, vrstu zeljastoga povrća' (Božin 2017: 78). Isti je izraz zabilježen u saljskome i rivanjskome govoru (v. Piasevoli 1993: 44; v. Radulić 2002: 59). U nekim se bračkim čakavskim govorima koriste oblici *broška* i *broškva* (Šimunović 2009: 135). U kolanjskome se govoru koristi oblik *broškva* u značenju 'lisnati zeleni kupus' (Oštarić 2005: 60).

Brtulin ili *brtvulin* u ravskome su govoru imenice koje označavaju 'mali nož' (Božin 2017: 78). U saljskome se govoru pojavljuje samo oblik *brtulin* (Piasevoli 1993: 44). U rivanjskome se govoru upotrebljava oblik *brtvulin* (Radulić 2002: 59). U nekim se bračkim govorima koriste oblici *britvolin*, *britvulin*, *brtvolin*, *brtvulin* ili *bartvolin* (Šimunović 2009: 101, 132, 136). U bibinjskome se govoru koriste oblici *brtulin* ili *britulin* (Šimunić 2013: 162).

Imenice *brunac* ili *bruncin* u ravskome govoru koriste se u značenju 'lonac s poklopcem i držačem/ručkom za kuhanje na otvorenom ognjištu' (Božin 2017: 78-79). U saljskome govoru ovaj izraz ima oblik *brunzin* (Piasevoli 1993: 44). U rivanjskome se govoru upotrebljava oblik *brunac* (Radulić 2002: 60). U nekim se bračkim govorima koriste oblici *bronzin* ili *brunzin* (Šimunović 2009: 135, 137), u bibinjskome govoru *broncin* ili *bronac* (Šimunić 2013: 162), a u kolanjskome govoru *brunac* (Oštarić 2005: 61).

Glagol *bruntulati* u ravskome se govoru koristi u značenju 'gundati, mrmljati, negodovati, prigovarati' (Božin 2017: 79). Isti je glagol zabilježen i u saljskome govoru (v. Piasevoli 1993: 44). U rivanjskome se govoru koristi ovaj glagol, ali uz njega se ističe i glagol *brundati* (Radulić 2002: 60). U nekim se bračkim govorima upotrebljava glagol *bruntulat* (Šimunović 2009: 137). U bibinjskome se govoru koriste glagoli *brontulati* i *bruntulati* (Šimunić 2013: 162).

Riječ *bruškin* u ravskome govoru označava 'tvrdu i grubu četku za ribanje' (Božin 2017: 79). Isti se izraz koristi u saljskome, rivanjskome, bibinjskome i kolanjskome govoru (v. Piasevoli 1993: 45; v. Radulić 2002: 60; v. Šimunić 2013: 164; v. Oštarić 2005: 62). U nekim se bračkim govorima upotrebljavaju oblici *bruškin* i *bruškin* (Šimunović 2009: 137).

Imenica *bruštulin* u ravskome govoru označava 'posudu za prženje kave' (Božin 2017: 79). Isti je izraz zabilježen u saljskome, rivanjskome, bibinjskome i kolanjskome govoru (v.

Piasevoli 1993: 45; v. Radulić 2002: 60; v. Šimunić 2013: 164; v. Oštarić 2005: 62). U bračkim se govorima koriste oblici *barštulin*, *bruštulin* ili *brštulin* (Šimunović 2009: 101, 138, 139).

Bujo u ravskome govoru označava 'drveni kablčić s dva uha i konopcem' (Božin 2017: 80). U saljskome se govoru izrazom *bujol* označava 'mali drveni kabao za pomije, vjedro za skupljanje vode iz broda' (Piasevoli 1993: 45-46). U rivanjskome se govoru koristi izraz *bujol* (Radulić 2002: 62). U nekim se bračkim govorima upotrebljava oblik *bujol* koji označava 'drveno vjedro s dva šuplja rukohvata' (Šimunović 2009: 141).

Imenicom *bukaporta* u ravskome se govoru označava 'pokrivalo za otvor na pramcu broda' (Božin 2017: 80), kao i u bračkim govorima (v. Šimunović 2009: 141). U rivanjskome se govoru upotrebljava oblik *pukaporta* (Radulić 2002: 247), a u kolanjskome govoru *bukaporta* označava 'otvor na pramcu manjeg čamca' (Oštarić 2005: 64).

'Marka za pismo' u ravskome govoru označava se imenicom *bul* (Božin 2017: 80), a isti je izraz zabilježen u saljskome, rivanjskome i kolanjskome govoru (v. Piasevoli 1993: 46; v. Radulić 2002: 62; v. Oštarić 2005: 65). Ova se imenica koristi i u nekim bračkim govorima, ali označava i 'taksene marke' (Šimunović 2009: 141). U bibinjskome govoru imenica *bula* označava 'poštansku odnosno aministrativnu marku, naljepnicu, takseni biljeg' (Šimunić 2013: 167).

U ravskome govoru riječ *bumbak* označava 'pamuk' (Božin 2017: 80). Ista riječ upotrebljava se u saljskome i kolanjskome govoru (v. Piasevoli 1993: 46; v. Oštarić 2005: 65). U rivanjskome se govoru koristi oblik *bunbak* (Radulić 2002: 62), a u nekim bračkim govorima *bumbok* (Šimunović 2009: 142). U bibinjskome su rječniku zabilježeni oblici *bunbak* i *bumbak* (Šimunić 2013: 168).

U ravskome se govoru glagolom *bumbiti* ili *bumbižati* označava 'piti vino u većim količinama' (Božin 2017: 81). U saljskome je govoru zabilježen izraz *bumbiti* (Piasevoli 1993: 46). U rivanjskome se govoru upotrebljava oblik *bunbiti* (Radulić 2002: 62), a u nekim bračkim govorima *bumbit* (Šimunović 2009: 142). U bibinjskome se govoru koriste glagoli *bunbiti* i *bumbiti* (Šimunić 2013: 168). U kolanjskome govoru glagol *bumbit* znači 'piti prekomjerno' (Oštarić 2005: 65).

'Kompas' se u ravskome govoru označava riječju *busula* (Božin 2017: 81). Isti izraz koristi se u saljskome, rivanjskome i bibinjskome govoru te u nekim bračkim čakavskim govorima (v. Piasevoli 1993: 47; v. Radulić 2002: 64; v. Šimunić 2013: 170; v. Šimunović 2009: 144).

Imenica 'ikra' u ravskome se govoru označava riječju *butrga* (Božin 2017: 82). Ista se imenica upotrebljava u saljskome, rivanjskome i kolanjskome govoru (v. Piasevoli 1993: 47; v. Radulić 2002: 64; v. Oštarić 2005: 67). U bračkim se govorima koriste oblici *butorga* i *butarda* (Šimunović 2009: 146), a u bibinjskome govoru *butarga* (Šimunić 2013: 171).

Riječ *butiga* u ravskome govoru koristi se u značenju 'trgovina' (Božin 2017: 82), kao i u kolanjskome govoru (v. Oštarić 2005: 67). U saljskome rječniku Ankica Piasevoli (1993: 47) ovom izrazu dodaje i značenje 'prerez na muškim hlačama'. U rivanjskome i bibinjskome rječniku te u rječniku bračkih čakavskih govora navedena su ova značenja (v. Radulić 2002: 64; v. Šimunić 2013: 171; v. Šimunović 2009: 145).

Riječju *cima* u ravskome se govoru označava 'konop za vezanje broda uz rivu ili drugo пристаниšte' (Božin 2017: 85). Isti izraz upotrebljava se u saljskome, rivanjskome, kolanjskome i bibinjskome govoru te u nekim bračkim govorima (v. Piasevoli 1993: 50; v. Radulić 2002: 66; v. Oštarić 2005: 70; v. Šimunić 2013: 176; v. Šimunović 2009: 150).

Imenica *cimatar* u ravskome govoru označava 'groblje' (Božin 2017: 85) kao u kolanjskome govoru (Oštarić 2005: 70). U saljskome se govoru groblje označava riječju *cimatorija* (Piasevoli 1993: 51). U bračkim se govorima koristi nekoliko oblika: *cimiterij*, *čamatorij*, *čematorij*, *šamatorij*, *čimatuorij*, *šematorija* i *šematorij* (Šimunović 2009: 151, 156, 159, 914, 919). U bibinjskome se govoru upotrebljava oblik *cimatorij* (Šimunić 2013: 176).

'Groblje' se u ravskome govoru označava i riječju *kapušanat* (Božin 2017: 146). Ova se riječ upotrebljava u saljskome govoru (Piasevoli 1993: 129). U nekim se bračkim govorima koriste oblici *kompošonta*, *kopošanat* ili *kopošonta* (Šimunović 2009: 392, 398). U bibinjskome se govoru koristi oblik *kopošanat*, *kopošant*, *pokošanat* ili *pokošant* (Šimunić 2013: 323).

Prilozi *cito* ili *kuco* u ravskome se govoru koriste u značenju 'tiho, mirno' (Božin 2017: 85). Oba su izraza zabilježena u saljskome, bibinjskome i kolanjskome govoru te u nekim bračkim govorima (v. Piasevoli 1993: 52, 149; v. Šimunić 2013: 178, 338; v. Oštarić 2005: 71, 203; v. Šimunović 2009: 153, 416).

Glagol *cotati* u ravskome govoru koristi se u značenju 'šepati' (Božin 2017: 86). Isti se glagol upotrebljava u saljskome, rivanjskome i bibinjskome govoru (v. Piasevoli 1993: 52; v. Radulić 2002: 68; v. Šimunić 2013: 178). U bračkim se govorima koristi oblik *çotat* (Šimunović 2009: 153), a u kolanjskome govoru *cotat* (Oštarić 2005: 72).

Imenicom *čeper* u ravskome se govoru označava 'krpelj' (Božin 2017: 90). Isti je izraz zabilježen i u saljskome govoru (Piasevoli 1993: 55). U rivanjskome se govoru upotrebljava oblik *čepjer* (Radulić 2002: 70), a u kolanjskome govoru oblik *čeper* (Oštarić 2005: 77).

Imenica *čičvgrda* u ravskome govoru označava 'slanutak, vrstu grahorice' (Božin 2017: 90) kao u kolanjskome govoru (Oštarić 2005: 78). U rivanjskome se govoru upotrebljava oblik *čičuvgrda* (Radulić 2002: 70), a u bibinjskome govoru *čičvarda* (Šimunić 2013: 190).

Rječju *črpna* u ravskome se govoru označava 'glineni domaći sud ispod kojega se peče meso ili krumpir, peka' (Božin 2017: 91). U saljskome je govoru zabilježen oblik *čripna* (Piasevoli 1993: 57) kao i u rivanjskome te nekim bračkim čakavskim govorima (v. Radulić 2002: 71; v. Šimunović 2009: 164). U bibinjskome se govoru koristi oblik *cripna* (Šimunić 2013: 179).

Riječ *čufit* u ravskome govoru označava 'potkrovlje' (Božin 2017: 92). Isti je izraz zabilježen i u saljskome govoru (Piasevoli 1993: 58). U bibinjskome se govoru koriste oblici *čufit* i *šufit* (Šimunić 2013: 194), a u kolanjskome govoru *šufit* (Oštarić 2005: 517).

Glagol *čepati* u ravskome se govoru koristi u značenju 'uloviti, uhvatiti' (Božin 2017: 93). U saljskome se govoru u ovome značenju upotrebljava glagol *čapati* (Piasevoli 1993: 59), kao i u rivanjskome govoru (Radulić 2002: 73). U bračkim se govorima upotrebljavaju oblici *čapat*, *čapinot* i *čapovat* (Šimunović 2009: 168). U bibinjskome se govoru koristi glagol *čapati* (Šimunić 2013: 185), a u kolanjskome govoru *čapat* (Oštarić 2005: 82).

U ravskome govoru riječ *čikara* znači 'šalica' (Božin 2017: 93). Isti je izraz zabilježen u saljskome, rivanjskome i kolanjskome govoru te nekim bračkim govorima (v. Piasevoli 1993: 60; v. Radulić 2002: 74; v. Oštarić 2005: 83; v. Šimunović 2009: 169). U bibinjskome se govoru koristi oblik *čikara* (Šimunić 2013: 190).

Riječ *čimak* u ravskome govoru označava 'stjenicu' (Božin 2017: 93). Isti izraz koristi se u saljskome i rivanjskome govoru (v. Piasevoli 1993: 60; v. Radulić 2002: 74). U bračkim se govorima upotrebljava oblik *čimak* (Šimunović 2009: 161), a u bibinjskome govoru *čimak* (Šimunić 2013: 191).

Glagol *čućiati* u ravskome se govoru koristi u značenju 'sisati' (Božin 2017: 94). Isti je glagol zabilježen u saljskome i rivanjskome govoru (v. Piasevoli 1993: 61; v. Radulić 2002: 76). U bibinjskome se govoru koristi oblik *čućiati* (Šimunić 2013: 193), a u kolanjskome govoru glagol *čućiati* (Oštarić 2005: 84).

Damižana ili *damñana* u ravskome govoru označavaju 'veliku opletenu staklenu posudu za vino ili ulje' (Božin 2017: 95). U saljskome je govoru zabilježen izraz *damijana* (Piasevoli 1993: 62), a u rivanjskome govoru *damjana* (Radulić 2002: 78). U bračkim se govorima koriste oblici *damijona*, *demijona* ili *domijona* (Šimunović 2009: 174, 178, 200). U bibinjskom se govoru upotrebljavaju oblici *damłana* ili *damjana* (Šimunić 2013: 197).

'Prstac' se u ravskome govoru označava riječju *datal* (Božin 2017: 95), a isti je izraz zabilježen i u saljskome govoru (Piasevoli 1993: 63). U nekim se bračkim govorima koristi oblik *datula* (Šimunović 2009: 175). U bibinjskome se govoru upotrebljava oblik *datule* (Šimunić 2013: 200), a u kolanjskome govoru *datul* (Oštarić 2005: 87).

U ravskome govoru riječ *dqž* označava 'kišu' (Božin 2017: 96). Isti je izraz zabilježen u saljskome, rivanjskome i kolanjskome govoru (v. Piasevoli 1993: 63; v. Radulić 2002: 78; v. Oštarić 2005: 87). Ova imenica nije zabilježena u rječniku bračkih čakavskih govora, ali je zabilježen glagol *dažit*, *dažjit* koji se koristi u značenju 'kišiti' (Šimunović 2009: 175, 176).

Deboleca u ravskome govoru označava 'slabost, slabinju' (Božin 2017: 96). Ista riječ upotrebljava se u saljskome, rivanjskome i bibinjskome govoru (v. Piasevoli 1993: 63; v. Radulić 2002: 79; v. Šimunić 2013: 200). U nekim se bračkim govorima koriste oblici *debuleca* ili *debulica* (Šimunović 2009: 176), a u kolanjskome govoru oblik *debuleca* (Oštarić 2005: 88).

Riječ *deñož* u ravskome se govoru koristi u značenju 'prijazan' (Božin 2017: 96). Isti se prilog koristi u saljskome govoru (Piasevoli 1993: 64). U bračkim se govorima koriste izrazi *deñož* ili *diñož* (Šimunović 2009: 179, 187), a u bibinjskome govoru oblik *diñuž* ili *diñož* (Šimunić 2013: 205).

Riječju *depju* u ravskome se govoru označava 'više, iznad mjere' (Božin 2017: 96) kao u nekim bračkim govorima i kolanjskome govoru (v. Šimunović 2009: 179; v. Oštarić 2005: 89). Ista se riječ upotrebljava u saljskome govoru, ali je Piasevoli (1993: 65) bilježi na sljedeći način: *depju* kao u rivanjskome i bibinjskome rječniku (v. Radulić 2002: 79; v. Šimunić 2013: 201).

U značenju 'nepar' u ravskome se govoru koristi riječ *dęšpar* (Božin 2017: 97) kao i u rivanjskome govoru (v. Radulić 2002: 80). U saljskome se govoru u tom značenju koristi riječ *dišpar* (Piasevoli 1993: 69). U bibinjskome i kolanjskome se govoru upotrebljava oblik *dešpar* (Šimunić 2013: 202; Oštarić 2005: 90).

Riječ *dešpet* u ravskome se govoru upotrebljava u značenju 'inat, prkos' (Božin 2017: 97) kao i u rivanjskome i bibinjskome govoru (v. Radulić 2002: 80; v. Šimunić 2013: 202).

Ova se imenica pojavljuje i u saljskome govoru, ali u značenju 'psina, podvala, pakost, osveta' (Piasevoli 1993: 66). U nekim se bračkim govorima upotrebljavaju oblici *dešpet* i *dišpet* (Šimunović 2009: 181, 188), a u kolanjskome govoru oblik *dešpet* (Oštarić 2005: 91).

I riječju *kapric* u ravskome se govoru označava 'inat, hit, objest, prkos, tvrdoglavost' (Božin 2017: 146). U saljskome rječniku nije zabilježena ova imenica, ali je zabilježen glagol *kapricijati se*, tj. 'zainatiti se, zatvrdoglaviti' (Piasevoli 1993: 128). U nekim se bračkim govorima i kolanjskome govoru koristi oblik *kapricij* (Šimunović 2009: 372; Oštarić 2005: 176).

U ravskome govoru riječ *dešturb* označava 'smetnju' (Božin 2017: 97). Ista je imenica zabilježena u saljskome i kolanjskome govoru te u nekim bračkim govorima (v. Piasevoli 1993: 67; v. Oštarić 2005: 91; v. Šimunović 2009: 182). Ova imenica nije zabilježena u bibinjskome rječniku, ali je zabilježen glagol *dešturbati* koji se koristi u značenju 'smetati, dosađivati, uznemiravati' (Šimunić 2013: 202).

Riječ *dežgracija* u ravskome govoru znači 'nesreća, propast, zlo' (Božin 2017: 97). Ista se imenica koristi u saljskome, rivanjskome, bibinjskome i kolanjskome govoru te u nekim bračkim govorima (v. Piasevoli 1993: 67; v. Radulić 2002: 80; v. Šimunić 2013: 203; v. Oštarić 2005: 91; v. Šimunović 2009: 184).

U ravskome govoru riječ *dičina* označava 'dječurliju, mnoštvo djece' (Božin 2017: 97-98). Isti se leksem pojavljuje u saljskome govoru (v. Piasevoli 1993: 67). U rivanjskome se rječniku napominje da je ovo 'pejorativ za djecu' (Radulić 2002: 81). U ovom se značenju u nekim bračkim govorima upotrebljavaju riječi *dičurina* ili *dičurlija* (Šimunović 2009: 184). U bibinjskome se govoru koristi imenica *dičurina* koja označava 'pogrdnicu od djece, puno djece, ponekad i ne baš osobito pristojne' (Šimunić 2013: 203), a u kolanjskome govoru leksem *dičina* označava 'djecu' (Oštarić 2005: 92).

Riječ *dimla* u ravskome govoru znači 'donji dio trbuha, meki trbuh' ili 'muda, testisi' (Božin 2017: 98). Ova riječ u saljskome i kolanjskome govoru označava samo 'slabine' (Piasevoli 1993: 68; Oštarić 2005: 93). U bračkim se govorima koriste oblici *dimja* i *dimña* (Šimunović 2009: 186), a u bibinjskome govoru *dim(l)ja* (Šimunić 2013: 205).

Riječ *diver* u ravskome govoru označava 'djevera' (Božin 2017: 99). Ova se imenica upotrebljava u rivanjskome, bibinjskome i kolanjskome govoru (v. Radulić 2002: 82; v. Šimunić 2013: 206; v. Oštarić 2005: 94).

Glagol *dodijivati* u ravskome se govoru koristi u značenju 'dosađivati' (Božin 2017: 100). U rivanjskome je rječniku zabilježen glagol *dodijati* u značenju 'dosaditi' (Radulić 2002:

82). U bračkim se govorima upotrebljavaju oblici *dodijot* i *dodijovat* (Šimunović 2009: 194), u bibinjskome govoru *dodijati* (Šimunić 2013: 208), a u kolanjskome govoru *dodijat* (Oštarić 2005: 97).

Glagol *drecati* u ravskome se govoru koristi u značenju 'izravnati ispraviti' ili 'dovesti u red' (Božin 2017: 103), a nastao je od riječi *dreto*, tj. 'ravno' (Božin 2017: 103). U saljskome govoru zabilježena je riječ *drito* u značenju 'ravno' (Piasevoli 1993: 74). U rivanjskome se govoru upotrebljava oblik *dricati* (Radulić 2002: 84). U nekim se bračkim govorima koriste oblici *drecat*, *dricat* i *dricovat* (Šimunović 2009: 210, 211), a u bibinjskome govoru oblik *dricati* (Šimunić 2013: 215).

Glagol se *dućati* u ravskome govoru označava 'skupljati konop u krug, namatati konop u krug' (Božin 2017: 104). Ovaj se glagol upotrebljava i u rivanjskome govoru, ali mu Radulić (2002: 85) dodaje i značenje 'skupljati povraz, tunju'. U nekim se bračkim govorima koristi oblik *dućat* (Šimunović 2009: 215).

Duperati u ravskome se govoru koristi u značenju 'upotrijebiti, poslužiti se čime' (Božin 2017: 105). Isti glagol zabilježen je u saljskome i rivanjskome govoru (v. Piasevoli 1993: 75; v. Radulić 2002: 85). U nekim se bračkim čakavskim govorima upotrebljava oblik *duperat* (Šimunović 2009: 217), u bibinjskome govoru oblici *duperati* ili *duperivati* (Šimunić 2013: 219), a u kolanjskome govoru *duperat* (Oštarić 2005: 105).

Glagol *durati* u ravskome govoru znači 'trajati' (Božin 2017: 105). Isti se glagol koristi u saljskome, rivanjskome i bibinjskome govoru (v. Piasevoli 1993: 76; v. Radulić 2002: 86; v. Šimunić 2013: 219). U nekim se bračkim govorima i u kolanjskome govoru koristi oblik *durat* (Šimunović 2009: 218; Oštarić 2005: 105).

Glagol *dusti* u ravskome se govoru koristi u značenju 'krčiti zemlju, prekopavati' (Božin 2017: 105). Isti je glagol zabilježen u saljskome govoru (Piasevoli 1993: 76). Ovaj se glagol upotrebljava i u rivanjskome govoru, ali mu Radulić (2002: 86) dodaje značenje 'iskopavati krumpir iz zemlje, vaditi', a u kolanjskome govoru glagol *dust* označava 'dupsti, kopati' (Oštarić 2005: 106).

Imenica *žiga* u ravskome govoru označava 'vjetrobzan, lukobran' (Božin 2017: 107). Ova je imenica zabilježena u saljskome, rivanjskome, bibinjskome i kolanjskome govoru (v. Piasevoli 1993: 77; v. Radulić 2002: 87; v. Šimunić 2013: 222; v. Oštarić 2005: 108).

Česticom *eko* u ravskome se govoru označava 'evo, eto' (Božin 2017: 109). Ista se čestica upotrebljava u saljskome, rivanjskome, bibinjskome i kolanjskome govoru te u nekim

bračkim govorima (v. Piasevoli 1993: 78; v. Radulić 2002: 88; v. Šimunić 2013: 224; v. Oštarić 2005: 109; v. Šimunović 2009: 223).

Imenica *eroplan* u ravskome govoru označava 'zrakoplov' (Božin 2017: 109). U saljskome i bibinjskome se govoru također koristi ova imenica (v. Piasevoli 1993: 79; v. Šimunić 2013: 225). U nekim se bračkim čakavskim govorima koriste oblici *eroplan*, *jeroplan* ili *reoplan* (Šimunović 2009: 223, 353, 827).

U ravskome se govoru riječ *facō* koristi u značenju 'rubac' (Božin 2017: 111). U saljskome se govoru u tom značenju koristi riječ *facol* (Piasevoli 1993: 81), kao i u nekim bračkim govorima (v. Šimunović 2009: 225). U rivanjskome se govoru upotrebljava oblik *facyo* (Radulić 2002: 89). U bibinjskome govoru *facō* ili *facol* označava 'žensku maramu za glavu' (Šimunić 2013: 226). U kolanjskome rječniku nije zabilježena ova imenica, ali je zabilježen deminutiv *facolić* koji označava 'rupčić' (Oštarić 2005: 110).

U značenju 'svežanj, zavežljaj' u ravskome se govoru koristi riječ *fagot* (Božin 2017: 111). Ista se imenica koristi u saljskome, rivanjskome, bibinjskome i kolanjskome govoru te u nekim bračkim čakavskim govorima (v. Piasevoli 1993: 81; v. Radulić 2002: 89; v. Šimunić 2013: 226; v. Oštarić 2005: 110; v. Šimunović 2009: 226).

U ravskome se govoru imenica *falda* koristi u značenju 'nabor, pregib' (Božin 2017: 111). Isti je izraz potvrđen u saljskome, rivanjskome i bibinjskome govoru (v. Piasevoli 1993: 81; v. Radulić 2002: 89; v. Šimunić 2013: 227). U bračkim se govorima upotrebljava oblik *faldun* (Šimunović 2009: 226). U kolanjskome govoru *falda* označava 'boru, nabor' (Oštarić 2005: 110).

Riječ *falinga* u ravskome se govoru koristi u značenju 'mana, pogreška' (Božin 2017: 111). Isti se izraz koristi u saljskome i bibinjskome govoru (v. Piasevoli 1993: 81; v. Šimunić 2013: 227). U rivanjskome i u nekim bračkim govorima se upotrebljava oblik *falinka* (Radulić 2002: 89; Šimunović 2009: 226), a u kolanjskome govoru oblik *faļinga* (Oštarić 2005: 111).

Riječ *fameja* u ravskome se govoru koristi u značenju 'obitelj, porodica' (Božin 2017: 112). Ista se imenica koristi u saljskome, rivanjskome i kolanjskome govoru (v. Piasevoli 1993: 82; v. Radulić 2002: 90; v. Oštarić 2005: 111). U nekim se bračkim govorima upotrebljavaju oblici *fameja* i *famija* (Šimunović 2009: 227), a u bibinjskome se govoru koristi oblik *famiļa* ili *famija* (Šimunić 2013: 227).

U ravskome govoru riječ *fang* se koristi u značenju 'mulj s dna mora' (Božin 2017: 112). Ovaj je izraz potvrđen u saljskome i rivanjskome govoru (v. Piasevoli 1993: 83; v. Radulić 2002: 90). U nekim se bračkim čakavskim govorima koriste oblici *fanag* ili *fong*

(Šimunović 2009: 227, 235), u bibinjskome govoru *fang* (Šimunić 2013: 227), a u kolanjskome govoru *fāhg* (Oštarić 2005: 111).

Imenica *farabut* u ravskome govoru znači 'nestaško' ili 'obješenjak' (Božin 2017: 112), a u nekim bračkim govorima označava 'nitkova, hulju, nevaljalca' (Šimunović 2009: 227). Piasevoli (1993: 83) u rječniku saljskoga govora navodi da *farabut* označava 'nitkova, varalicu' (Piasevoli 1993: 83), u bibinjskome govoru *farabut* označava 'nestaška, mangupa, obješenjaka, štetočinu' (Šimunić 2013: 228), a u kolanjskome govoru 'nitkova' (Oštarić 2005: 111). U rivanjskome se govoru upotrebljava oblik *farabuto* (Radulić 2002: 90).

U ravskome se govoru riječ *faša* koristi se u značenju 'zavoj' (Božin 2017: 112). Ovaj je izraz potvrđen u saljskome, rivanjskome i bibinjskome govoru (v. Piasevoli 1993: 83; v. Radulić 2002: 90; v. Šimunić 2013: 228).

'Grah' se u ravskome govoru označava rječju *fažo* (Božin 2017: 112). U saljskome i kolanjskome govoru upotrebljava se riječ *fažol* (Piasevoli 1993: 83; Oštarić 2005: 112), a u rivanjskome govoru oblik *fažuo* (Radulić 2002: 90). U nekim se bračkim govorima koristi oblik *fažol* (Šimunović 2009: 229). U bibinjskome se govoru koristi oblik *fažo* ili *fažol* (Šimunić 2013: 228).

'Temperatura' se u ravskome govoru označava rječju *febar* (Božin 2017: 112) kao i u rivanjskome govoru (Radulić 2002: 91). U saljskome se govoru koristi isti leksem, ali označava 'ognjicu, vrućicu' (Piasevoli 1993: 83). U nekim se bračkim govorima koristi oblik *fibra* (Šimunović 2009: 230), u bibinjskome govoru *febra* ili *fibra* (Šimunić 2013: 228), a u kolanjskome govoru oblik *febra* (Oštarić 2005: 112).

U ravskome govoru riječ *ferq* označava 'limenu svjetiljku na petrolej sa željeznom ručkom' (Božin 2017: 112-113), kao i u rivanjskome govoru (Radulić 2002: 91). U saljskome je govoru potvrđen oblik *feral* (Piasevoli 1993: 83). U bibinjskome govoru *fera* ili *feral* označava 'ribarsku svijeću, fenjer na petrolej, karbitnu svjetiljku' (Šimunić 2013: 229), a u kolanjskome govoru *ferqal* označava 'fenjer' (Oštarić 2005: 112).

Riječ *fijqd* u ravskome govoru označava 'dašak vjetra, lahor' (Božin 2017: 113) kao i u rivanjskome (Radulić 2002: 91). U saljskome je govoru potvrđen oblik *fjad* (Piasevoli 1993: 86) te u nekim bračkim govorima (Šimunović 2009: 233). U bibinjskome govoru *fijada* označava 'zapuh, nalet, udar vjetra' (Šimunić 2013: 230), a u kolanjskome govoru *fijqda* označava 'vihor vjetra' (Oštarić 2005: 113).

Imenica *fijok* u ravskome govoru znači 'ukrasna vrpca koju žene stavljaju u kosu, vrpca vezana u petlju' (Božin 2017: 113). Ista je imenica potvrđena i u saljskome,

rivanjskome, bibinjskome i kolanjskome govoru (v. Piasevoli 1993: 84; v. Radulić 2002: 91; v. Šimunić 2013: 230; v. Oštarić 2005: 113). U nekim se bračkim čakavskim govorima koriste oblici *fijok* i *fjok* (Šimunović 2009: 231, 233).

Imenica *fil* u ravskome govoru ima nekoliko značenja: 'red, niz', 'kralježnica, hrbat' te 'nit, konac' (Božin 2017: 114). Ova je imenica potvrđena u saljskome i rivanjskome govoru (v. Piasevoli 1993: 85; v. Radulić 2002: 92). U nekim se bračkim govorima 'nit, žica' označava rječju *fil*, a rječ *fila* označava 'red, niz, stroj (ljudi)' (Šimunović 2009: 231). U bibinjskome govoru *filja* ili *fila* označavaju 'dugačak red u kojem ljudi čekaju da što kupe, obave posao u kakvom uredu, dođu na red za liječnički pregled i sl.' (Šimunić 2013: 231). U kolanjskome govoru *fil* znači 'leđa' ili 'red, sloj' (Oštarić 2005: 113).

Prilog *fišo* u ravskome se govoru koristi u značenju 'netremice, pravo' (Božin 2017: 114). Ovaj je izraz potvrđen u saljskome govoru (v. Piasevoli 1993: 86). U rivanjskome govoru ovaj izraz označava 'ravno i nepomično zagledavanje' (Radulić 2002: 92). Ovaj se prilog koristi i u nekim bračkim govorima, a označava 'ukrućeno, nepomično, zapanjeno, ravno (gledati)' (Šimunović 2009: 233). U bibinjskome govoru *fišo* ili *flišo* označava 'gledati netremice buljiti, nepomično, zablujeno i fiksno' (Šimunić 2013: 232). U kolanjskome govoru *fišo* je prilog koji označava 'gledati koga nepomično u oči' (Oštarić 2005: 115).

Imenica *floćqda* u ravskome govoru znači 'izmišljotina, laž, obmana' (Božin 2017: 114). Ova imenica nije zabilježena u saljskome rječniku, ali je zabilježen glagol *floćati* koji ima isti korijen kao ova imenica (Piasevoli 1993: 86). U rivanjskome je govoru također zabilježen ovaj glagol koji označava 'brbljanjem i lažima drugoga ogovarati' (Radulić 2002: 92). U nekim se bračkim govorima upotrebljava glagol *floćat* u značenju 'hvalisati se, lagati' (Šimunović 2009: 234). U bibinjskome se govoru koristi glagol *floćati* ili *floćivati* (Šimunić 2013: 232).

Riječ *foj* u ravskome govoru označava 'papir' ili 'novine' (Božin 2017: 115). Ova imenica je potvrđena i u saljskome govoru (v. Piasevoli 1993: 87). U rivanjskome govoru ova imenica u jednini *foj* označava 'list papira', a u množini *foji* 'novine' (Radulić 2002: 93). U nekim bračkim govorima imenica *foj* označava 'list (papira)', a u množini označava 'novine' (Šimunović 2009: 234). U bibinjskome govoru *foj* ili *foļ* označava 'list papira, sloj papira, najlona i sl.', a *foji* 'novine, tisak' (Šimunić 2013: 232-233, 233). U kolanjskome se govoru koriste imenice *foļ* i *foļi* u navedenim značenjima (Oštarić 2005: 115).

Riječ *forca* u ravskome govoru označava 'snagu, moć, silu' (Božin 2017: 115), kao i u bračkim govorima (Šimunović 2009: 235). Ova imenica se upotrebljava i u saljskome govoru

(v. Piasevoli 1993: 87). U rivanjskome se govoru upotrebljava oblik *fuorca* (Radulić 2002: 93), a u bibinjskome i kolanjskome govoru imenica *forca* (Šimunić 2013: 233; Oštarić 2005: 116).

Glagol *fregati* u ravskome se govoru koristi u značenju 'ribati, prati' (Božin 2017: 115). Ovaj se glagol koristi u saljskome, rivanjskome i bibinjskome govoru (v. Piasevoli 1993: 88; v. Radulić 2002: 94; v. Šimunić 2013: 234). U kolanjskome govoru i u nekim bračkim govorima koristi se glagol *fregat* (Oštarić 2005: 117; Šimunović 2009: 238).

'Ogebotina' se u ravskome govoru označava riječju *friž* (Božin 2017: 116) kao i u nekim bračkim govorima (v. Šimunović 2009: 239). Ova se imenica koristi i u kolanjskome govoru (v. Oštarić 2005: 118). U saljskome se govoru upotrebljava oblik *frizi* (Piasevoli 1993: 89). U rivanjskome govoru imenica *friži* označava 'duguljaste tragove na koži od udaraca šibom, remenom, konopom i sl.' (Radulić 2002: 94).

Riječ *fritaļa* u ravskome govoru označava 'pržena jaja' (Božin 2017: 116). Ova se imenica koristi i u saljskome govoru (v. Piasevoli 1993: 90). U bračkim se govorima upotrebljava oblik *fritaja* (Šimunović 2009: 238), a u kolanjskome govoru *fritaļa* (Oštarić 2005: 118).

'Talog' se u ravskome govoru označava riječju *fundać* (Božin 2017: 117). Isti se izraz koristi u saljskome i nekim bračkim govorima (v. Piasevoli 1993: 90; v. Šimunović 2009: 241). U rivanjskome je rječniku zabilježen oblik *fundaći* i označava 'talog kave' (Radulić 2002: 95). U bibinjskome se govoru koristi oblik *fundać* (Šimunić 2013: 237).

Riječ *funestra* u ravskome govoru označava 'prozor' (Božin 2017: 117). Ova se imenica koristi u saljskome i rivanjskome govoru (v. Piasevoli 1993: 91; v. Radulić 2002: 96). U nekim se bračkim govorima koristi oblik *ponistra* (Šimunović 2009: 702), a u bibinjskome govoru *funestra* (Šimunić 2013: 237).

Pridjev *furešt* u ravskome govoru označava 'stranca, došljaka, tuđinca' (Božin 2017: 117). Ista se imenica upotrebljava i u saljskome govoru (v. Piasevoli 1993: 91). U rivanjskome se govoru ova riječ koristi u funkciji pridjeva (v. Radulić 2002: 96). U nekim se bračkim govorima riječ *furešt* koristi u funkciji imenice i pridjeva (v. Šimunović 2009: 242). U bibinjskome je govoru ova riječ u službi imenice (v. Šimunić 2013: 237) kao i u kolanjskome govoru (v. Oštarić 2005: 120).

Imenica *fuštān* u ravskome govoru označava 'crnu žensku haljinu' (Božin 2017: 117). Ovaj se izraz koristi u saljskome, rivanjskome i kolanjskome govoru (v. Piasevoli 1993: 91; v. Radulić 2002: 96; v. Oštarić 2005: 120). U nekim se bračkim čakavskim govorima koriste

oblici *fuštań*, *fuštoń* i *fušton* (Šimunović 2009: 243), a u bibinjskome govoru oblik *fuštan* (Šimunić 2013: 237).

Riječ *gaša* u ravskome govoru označava 'petlju, omču' (Božin 2017: 119). Ova se imenica upotrebljava i u rivanjskome govoru (v. Radulić 2002: 98). U nekim se bračkim govorima koristi oblik *gaša* (Šimunović 2009: 247). U kolanjskome govoru *gaša* označava 'omču od žice za krivolov na zečeve ili ptice' (Oštarić 2005: 123).

Imenica *gñat* u ravskome se govoru koristi u značenju 'dio noge od koljena do gležnja, potkoljenica' (Božin 2017: 121). Ova imenica u saljskome govoru označava 'gležanj, zglob' (Piasevoli 1993: 94) kao i u rivanjskome govoru (v. Radulić 2002: 100). U nekim se bračkim govorima koristi oblik *gñot* (Šimunović 2009: 254). U bibinjskome je govoru *gñat* 'naziv i za gležanj i goljenicu' (Šimunić 2013: 245), a u kolanjskome govoru *gñat* označava 'gležanj' (Oštarić 2005: 127).

Imenica *goba* u ravskome govoru označava 'grbu' (Božin 2017: 121). 'Grba' se u saljskome govoru označava rječju *gobeta* (Piasevoli 1993: 95). U nekim se bračkim govorima i u bibinjskome te kolanjskome govoru koristi oblik *goba* (Šimunović 2009: 254; Šimunić 2013: 246; Oštarić 2005: 128). U rivanjskome rječniku nije zabilježena ova imenica, ali je zabilježen pridjev *guobasto* koji označava ono što je 'grbavo' (Radulić 2002: 100).

Riječ *god* u ravskome se govoru koristi u značenju 'godišnjica (smrti), spomendan' (Božin 2017: 122). Ovaj se leksem javlja u saljskome, nekim bračkim, bibinjskome i kolanjskome govoru (v. Piasevoli 1993: 95; v. Šimunović 2009: 254; v. Šimunić 2013: 247; v. Oštarić 2005: 128).

Imenica *gozje* u ravskome govoru označava 'željezo' (Božin 2017: 122). Ista se imenica upotrebljava i u saljskome govoru (v. Piasevoli 1993: 97). U rivanjskome se govoru koristi oblik *guozje* (Radulić 2002: 102). U nekim se bračkim govorima upotrebljavaju oblici *gvōzd* ili *gvozdo* i *gvōžje* (Šimunović 2009: 277, 278), u bibinjskome govoru *gozije*, *gozje* i *gvozije* (Šimunić 2013: 251), a u kolanjskome govoru oblik *gvozje* (Oštarić 2005: 142).

Imenica *gratqč* u ravskome govoru označava 'strugač, ribež' (Božin 2017: 123). U saljskome se govoru u ovom značenju koristi se imenica *gratakaža* (Piasevoli 1993: 99), u nekim bračkim govorima oblici *grtakaž* ili *gratakaža* (Šimunović 2009: 264), a u bibinjskome govoru koriste oblici *gratalo* ili *gratač* (Šimunić 2013: 254).

'Ribež' se u ravskome se govoru može označavati i riječju *ragatqč* (Božin 2017: 263). U bibinjskome se govoru koriste oblici *rakatač* ili *rakatalo* (Šimunić 2013: 587).

Imenica *gribļa* u ravskome govoru označava 'brazdu' (Božin 2017: 123). Ova imenica u saljskome govoru označava 'među' (Piasevoli 1993: 100), a u rivanjskome se govoru upotrebljava u oba značenja (v. Radulić 2002: 103). U bibinjskome govoru *gribļa* ili *gribja* označava 'udubljeni dio brazde, udubljenje, kanalić između parcela, oznaka međe' ili 'udubljenje, kod kopanja razmak između iskopanoga, tega, i još neiskopanoga' (Šimunić 2013: 255). U kolanjskome govoru *gribļa* označava 'međašnu crtu između dva posjeda širine oko 80 cm' (Oštarić 2005: 135).

Glagol *grintati* u ravskome se govoru koristi u značenju 'gundati, prigovarati, biti nezadovoljan čime' (Božin 2017: 124). Isti se glagol koristi u saljskome, rivanjskome, bibinjskome i kolanjskome govoru (v. Piasevoli 1993: 100; v. Radulić 2002: 104; v. Šimunić 2013: 255; v. Oštarić 2005: 135). U bračkim se govorima upotrebljava oblik *grintot* (Šimunović 2009: 267).

'Bora' se u ravskome govoru označava rječju *grišpa* (Božin 2017: 124). Ova je riječ potvrđena u saljskome i kolanjskome govoru te u nekim bračkim čakavskim govorima (v. Piasevoli 1993: 100; v. Oštarić 2005: 136; v. Šimunović 2009: 267). Ova se riječ upotrebljava i u rivanjskome govoru, a osim 'bore' označava i 'nabor na tkanini' (Radulić 2002: 104) kao i u bibinjskome govoru (v. Šimunić 2013: 256).

Riječ *grop* u ravskome govoru označava 'čvor, uzao' (Božin 2017: 124). U rječniku saljskoga govora nije zabilježena ova imenica, ali je zabilježen pridjev *gropļivo* koji označava ono što je 'kvrgavo, čvorasto' (Piasevoli 1993: 101). U nekim se bračkim govorima i u kolanjskome govoru koristi oblik *grop* (Šimunović 2009: 270; Oštarić 2005: 137). U bibinjskome se govoru koristi imenica *grop* u značenju 'uzao, čvor, petlja na konopu, prepreka u grlu' (Šimunić 2013: 257).

Imenica *grota* u ravskome se govoru koristi u značenju 'velika stijena, hrid, greben' (Božin 2017: 124). Ova se imenica upotrebljava u saljskome, rivanjskome, nekim bračkim i u kolanjskome govoru (v. Piasevoli 1993: 101; v. Radulić 2002: 104; v. Šimunović 2009: 270; v. Oštarić 2005: 137).

Imenica *gujina* u ravskome govoru označava 'zmiju' (Božin 2017: 125). Ova je imenica potvrđena u saljskome, rivanjskome i kolanjskome govoru (v. Piasevoli 1993: 102; v. Radulić 2002: 105; v. Oštarić 2005: 139). U bibinjskome govoru *gujina* označava 'zmiju' ili 'gliste, parazitnog oblića u crijevima' (Šimunić 2013: 259). U nekim se bračkim govorima koristi leksem *guja* (Šimunović 2009: 273).

Riječ *gusterna* u ravskome govoru koristi se u značenju 'zdenac' (Božin 2017: 126). U saljskome se govoru upotrebljava oblik *gušterna* (Piasevoli 1993: 103), u rivanjskome govoru *gustierna* (Radulić 2002: 106), u nekim bračkim govorima *gustirna* (Šimunović 2009: 275), u bibinjskome govoru *gusterna* (Šimunić 2013: 260), a u kolanjskome govoru oblik *gušterna* (Oštarić 2005: 141).

Riječ *gužišnjak* u ravskome govoru označava 'anus' (Božin 2017: 126). Ovaj se izraz koristi i u saljskome govoru (v. Piasevoli 1993: 104). U nekim se bračkim govorima koristi oblik *gužišnjok*, a označava 'debelo crijevo' (Šimunović 2009: 277). U bibinjskome se govoru koristi oblik *gužňak* ili *gužičňak* (Šimunić 2013: 261), a u kolanjskome govoru oblik *gužišnjak* (Oštarić 2005: 141).

U ravskome se govoru glagol *xajati* koristi u značenju 'mariti, voditi brigu' (Božin 2017: 127) kao i u rivanjskome govoru (v. Radulić 2002: 107). U saljskome se govoru ovaj glagol upotrebljava u značenju 'željeti, voljeti' (Piasevoli 1993: 105). U nekim se bračkim govorima koristi oblik *xajot* u značenju 'mariti, žudjeti' (Šimunović 2009: 279), a u kolanjskome govoru glagol *xajati* u značenju 'mariti' (Oštarić 2005: 143).

Glagol *xitati* u ravskome se govoru koristi u značenju 'bacati' (Božin 2017: 127). Ovaj se glagol upotrebljava u saljskome i rivanjskome govoru (v. Piasevoli 1993: 105; v. Radulić 2002: 107). U nekim se bračkim govorima koriste oblici *xitit*, *xičat*, *xitivat*, *xitivot* ili *xitot* (Šimunović 2009: 281). U bibinjskome je govoru zabilježen oblik *itati* (Šimunić 2013: 277), a u kolanjskome govoru glagol *xitit* (Oštarić 2005: 145).

Imenica *xlib* u ravskome govoru označava 'kruh iz peći' (Božin 2017: 128). Ova se imenica koristi i u saljskome govoru (Piasevoli 1993: 106). U bibinjskome se govoru koristi oblik *lib* (Šimunić 2013: 367). U nekim se bračkim govorima koristi oblik *xjib*, a označava 'kolač od suhih mljevenih smokava u obliku hljeba' (Šimunović 2009: 282).

Glagol *xrganiti (se)* u ravskome se govoru koristi u značenju 'skriti (se), skloniti (se) od pogleda drugih', 'prehranjivati (se)' ili 'skrbiti, uzdržavati (se)' (Božin 2017: 128). Ovaj se glagol u saljskome govoru koristi u značenju 'sakriti se' (Piasevoli 1993: 107) kao i u rivanjskome govoru (v. Radulić 2002: 108). U nekim se bračkim govorima u ovim značenjima upotrebljavaju glagoli *xronit* i *xranivat* ili *xraňivat* (Šimunović 2009: 285, 286). U bibinjskome se govoru koristi oblik *raniti* (Šimunić 2013: 588). U kolanjskome se govoru koristi glagol *xrganit* u značenju 'hraniti', a glagol *xrganit se* u značenju 'skriti se' (Oštarić 2005: 146).

U ravskome govoru glagol *xropati* koristi se u značenju 'hrkati, činiti buku u snu' (Božin 2017: 128). U saljskome se govoru upotrebljava oblik *xropiti* (Piasevoli 1993: 107) kao i u rivanjskome govoru (v. Radulić 2002: 108). U nekim se bračkim čakavskim govorima koristi oblik *xropat* (Šimunović 2009: 286), a u kolanjskome se govoru kroisti oblik *xropit* (Oštarić 2005: 148).

Glagol *xrstati* u ravskome govoru označava 'gristi tvrde stvari' (Božin 2017: 128). Ovaj se glagol koristi i u saljskome govoru (Piasevoli 1993: 108). U nekim se bračkim govorima koriste oblici *xrstot* i *xrustot* (Šimunović 2009: 286, 287). U bibinjskome se govoru koristi oblik *rskati* (Šimunić 2013: 611). U kolanjskome govoru glagol *xrskat* označava 'pucketati pod zubima', a glagol *xrstat* 'grickati' (Oštarić 2005: 148).

U ravskome govoru rječju *xrtehača* označava se 'kralježnica' ili 'hrbat' (Božin 2017: 128). Ovaj je izraz potvrđen i u saljskome govoru (Piasevoli 1993: 108). U rivanjskome i u nekim bračkim govorima se upotrebljava izraz *xrt* u ovome značenju (Radulić 2002: 109; Šimunović 2009: 287). U bibinjskome se govoru koristi oblik *rtehača* (Šimunić 2013: 611).

Imenica *ice* u ravskome govoru označava 'jelo, hranu' (Božin 2017: 131). Ova imenica koristi se u saljskome, rivanjskome, bibinjskome i kolanjskome govoru (v. Piasevoli 1993: 109; v. Radulić 2002: 110; v. Šimunić 2013: 262; v. Oštarić 2005: 150).

Riječi *imbuk* i *inkarat* u ravskome govoru označavaju 'žbuku' (Božin 2017: 132). U rječniku saljskoga govora zabilježena je imenica *inkarat*, te glagol *imbukati*, odnosno 'žbukati' (Piasevoli 1993: 109, 112). U kolanjskome se govoru koristi glagol *imbukat* i imenica *inkarat* (Oštarić 2005: 151, 152). U rivanjskome je rječniku zabilježena samo imenica *inkarat* (Radulić 2002: 111). U nekim se bračkim govorima 'žbuka' označava leksemom *inkort* i *inkarat* (Šimunović 2009: 299, 301). U bibinjskome se govoru također koristi imenica *inkarat* (Šimunić 2013: 267).

Rječju *impastar* u ravskome se govoru označava 'posebna vrsta velikog flastera s melemom koji se stavlja na bolno mjesto' (Božin 2017: 132). Ova se imenica javlja i u saljskome govoru (v. Piasevoli 1993: 110). U rivanjskome se govoru upotrebljava oblik *inpastar* (Radulić 2002: 112), a u nekim se bračkim govorima koriste oblici *impastar* ili *impaštar* (Šimunović 2009: 294).

Glagol *impijantati* (se) u ravskome se govoru koristi u značenju 'postaviti (se) uspravno, ustobočiti (se)' (Božin 2017: 132). U saljskome rječniku zabilježen je pridjev *impijantan*, koji označava onoga koji je 'uspravljen, nepozvano nazočan' (Piasevoli 1993: 110). U rivanjskome se govoru upotrebljava pridjev *inpijantqn* koji označava onoga koji je

'podignut na visoki zid, stijenu, krov...' (Radulić 2002: 112). U nekim se bračkim govorima koristi oblik *impjantat* ili *impjantovat* u značenju 'uzdignuti, uspraviti, staviti uspravno' (Šimunović 2009: 295). U kolanjskome je rječniku zabilježen prilog *impije* koji označava 'uspravno, okomito postavljeno' (Oštarić 2005: 151).

Glagol *infišati se* u ravskome se govoru koristi u značenju 'zaljubiti se' ili 'zamisliti se' (Božin 2017: 133). U značenju 'umišljen, zaljubljen' u saljskome je rječniku zabilježena riječ *infišan* (Piasevoli 1993: 111). U rivanjskome rječniku glagol *infišati se* označava 'umisliti se, potpuno se okupirati nekakvom životnom situacijom' (Radulić 2002: 111). U nekim se bračkim govorima koriste glagoli *fišat*, *fišovat*, *infišat* ili *infišovat* (Šimunović 2009: 232, 233, 298). U bibinjskome se govoru upotrebljava glagol *infišati se* u značenju 'nečim se potpuno zaokupiti, umisliti sebi nešto i teško se toga oslobađati' (Šimunić 2013: 267), a u kolanjskome govoru glagol *infišat* znači 'umisliti sebi bolest' (Oštarić 2005: 152).

Prilog *inšoma* u ravskome govoru označava 'ukratko, jednom riječju, sve u svemu, naposljetku, napokon' (Božin 2017: 134). Ovaj se prilog koristi u saljskome, rivanjskome, nekim bračkim, bibinjskome i kolanjskome govoru (v. Piasevoli 1993: 112; v. Radulić 2002: 113; v. Šimunović 2009: 302; v. Šimunić 2013: 268; v. Oštarić 2005: 153).

Imenica *intimela* u ravskome govoru označava 'jastučnicu' (Božin 2017: 134). Ova imenica upotrebljava se u saljskome, rivanjskome, nekim bračkim, bibinjskome i kolanjskome govoru (v. Piasevoli 1993: 113; v. Radulić 2002: 113; v. Šimunović 2009: 303; v. Šimunić 2013: 268; v. Oštarić 2005: 154).

Riječ *intrada* u ravskome govoru označava 'posjed, imanje' (Božin 2017: 134). Ovaj je izraz potvrđen u saljskome i rivanjskome govoru (v. Piasevoli 1993: 113; v. Radulić 2002: 113). U bibinjskome govoru *intrada* označava 'zemljišni posjed' (Šimunić 2013: 268).

Glagol *iskati* u ravskome se govoru koristi u značenju 'tražiti' (Božin 2017: 134). Ovaj se glagol upotrebljava u saljskome i rivanjskome govoru (v. Piasevoli 1993: 114; v. Radulić 2002: 114). U nekim se bračkim govorima koriste oblici *iskat* i *iškat* (Šimunović 2009: 307, 324), a u kolanjskome govoru *iskat* (Oštarić 2005: 155). U bibinjskome se govoru koristi glagol *iskati* u značenju 'tražiti, moliti, zahtijevati' (Šimunić 2013: 270).

Glagol *išati (se)* u ravskome se govoru koristi u značenju 'uzdignuti, popeti' ili 'dignuti se, ustati' (Božin 2017: 135). Ovaj se glagol koristi u saljskome i rivanjskome govoru (v. Piasevoli 1993: 115; v. Radulić 2002: 116). U bračkim se govorima upotrebljavaju oblici *išat* i *išovat* (Šimunović 2009: 323, 324). U bibinjskome govoru nije zabilježen ovaj glagol, ali je zabilježen uzvik *iša!* koji označava 'riječ poticaja kod pomicanja, podizanja kakva tereta,

čovjekova uspravljanja, ustajanja i sličnih radnji' (Šimunić 2013: 276). Slično je u kolanjskome govoru u kojemu se ovaj uzvik koristi 'kad se nešto teško diže rukama' (Oštarić 2005: 156).

Imenica *jacera* u ravskome govoru označava 'ledenicu' (Božin 2017: 137) kao i u nekim bračkim govorima (v. Šimunović 2009: 347). Ova imenica u saljskome govoru označava 'ledanu, hladnoću' (Piasevoli 1993: 117). U rivanjskome se govoru upotrebljava oblik *jacjera* (Radulić 2002: 117), a u bibinjskome i kolanjskome se govoru koristi oblik *jacêra* (Šimunić 2013: 287; Oštarić 2005: 160).

Riječ *jačmar* u ravskome govoru označava 'ječmenac, bolest oka' (Božin 2017: 137). U rivanjskome se govoru upotrebljava oblik *jačmer* (Radulić 2002: 117). U nekim se bračkim govorima koristi imenica *jašmik* (Šimunović 2009: 350), a u bibinjskome govoru oblici *jačmer* ili *jačmen* (Šimunić 2013: 287).

Rječju *jalovica* u ravskome se govoru označava 'nerotkinja' (Božin 2017: 137). U bračkim govorima *jalovica* označava 'životinju koja ne može dati plod' ili 'sterilnu ženu' (Šimunović 2009: 348), u bibinjskome govoru označava 'neplodnu, jalovu ovcu, kozu, kravu, ženu nerotkinju, neplodnu zemlju' (Šimunić 2013: 288), a u kolanjskome govoru označava 'mladu kravu koja se ne teli' (Oštarić 2005: 162). U rivanjskome rječniku nije zabilježena ova imenica, ali je zabilježen pridjev *jalova* koji označava onu koja je 'neplodna' (Radulić 2002: 117).

Imenica *jaruh* u ravskome govoru označava 'ženskara' (Božin 2017: 138). U nekim bračkim govorima *jaruh* označava '(neuškopljenog) jarca' ili 'ženskara' (Šimunović 2009: 349-350). U bibinjskome se govoru koristi oblik *jarčina* koji označava 'uvećanicu od jarca' ili 'već postarijeg muškarca ženskara, seksualnog napasnika, pohotnika' (Šimunić 2013: 290), a u saljskome je govoru zabilježena riječ *jarčina* koja označava 'muškarca s naglašenom seksualnom sklonošću' (Piasevoli 1993: 118).

'Siječanj' se u ravskome govoru označava rječju *jenqr* (Božin 2017: 139), a isto ga se tako označava u saljskome i kolanjskome govoru (v. Piasevoli 1993: 119; v. Oštarić 2005: 165). Ova se imenica upotrebljava i u rivanjskome govoru (v. Radulić 2002: 119). U bračkim se govorima koristi oblik *jenor* (Šimunović 2009: 353).

Imenica *ješka* u ravskome govoru označava 'mamac' (Božin 2017: 139). Ova se imenica koristi i u rivanjskome govoru (v. Radulić 2002: 119). U bračkim se govorima koriste oblici *ješka* ili *eška* (Šimunović 2009: 224, 354) kao u bibinjskome govoru (v. Šimunić 2013: 293). U kolanjskome se govoru upotrebljava imenica *ješka* (Oštarić 2005: 165).

U ravskome govoru riječ *jetika* označava 'tuberkulozu' (Božin 2017: 139). Ova se imenica koristi u saljskome, rivanjskome i kolanjskome govoru (v. Piasevoli 1993: 119; v. Radulić 2002: 119; v. Oštarić 2005: 165). U bibinjskome se govoru upotrebljavaju oblici *jetika* i *jektika* (Šimunić 2013: 293).

Imenica *jetrva* u ravskome govoru označava 'ženu muževa brata' (Božin 2017: 139). Ova se imenica upotrebljava u rivanjskome i bibinjskome govoru (v. Radulić 2002: 119; v. Šimunić 2013: 293). U nekim se bračkim govorima koristi oblik *jotrva* (Šimunović 2009: 357).

Prilog *jušto* ili *jušti* u ravskome govoru označava 'upravo, točno' ili 'prikladno, primjereno' (Božin 2017: 139). Ovi se prilozi upotrebljavaju i u saljskome govoru (v. Piasevoli 1993: 121). U rivanjskome je rječniku zabilježen samo oblik *jušto* (Radulić 2002: 120). Ta riječ (*jušto*) u nekim bračkim govorima označava 'točno, precizno, pravo', 'podešeno, odmjereno', 'upravo, baš', 'točno (u sekundu)' ili 'gotovo, upravo' (Šimunović 2009: 360). U bibinjskome govoru *jušto* označava 'upravo tako, točno, baš tako, po mjeri, taman' (Šimunić 2013: 295), a u kolanjskome govoru 'točno' ili 'upravo' (Oštarić 2005: 167).

Imenica *kac̣o* u ravskome govoru označava 'zaimaču, pribor za vađenje juhe iz lonca' ili 'količinu koja stane u zaimaču' (Božin 2017: 141). Ova se imenica koristi u saljskome i bibinjskome govoru (v. Piasevoli 1993: 122; v. Šimunić 2013: 296). U rivanjskome se govoru upotrebljava oblik *kac̣uo* (Radulić 2002: 121), u nekim bračkim govorima *kacaṛola* (Šimunović 2009: 362), a u kolanjskome govoru *kacol* (Oštarić 2005: 168).

U ravskome govoru riječ *kadin* označava 'umivaonik' (Božin 2017: 141) kao u rivanjskome i kolanjskome govoru (v. Radulić 2002: 121; v. Oštarić 2005: 169). U saljskome je rječniku zabilježena riječ *kain* (Piasevoli 1993: 123). U nekim se bračkim govorima koriste imenice *kajin* i *kain* (Šimunović 2009: 363, 364), a u bibinjskome govoru *ka(j)in* (Šimunić 2013: 297).

Imenica *kadiňak* u ravskome govoru označava 'posudicu u crkvi u koju se stavi žeravica i na nju prospe tamjan koji se kadi, blagoslivlja' (Božin 2017: 141). U saljskome se govoru upotrebljava oblik *kadeňak* (Piasevoli 1993: 122), a u rivanjskome govoru *kadilo* (Radulić 2002: 121). U bibinjskome se govoru koriste oblici *kadiňak* i *kadilo* (Šimunić 2013: 296), a u kolanjskome govoru imenica *ḳadiňak* (Oštarić 2005: 169).

Pridjev *kafeni* u ravskome govoru označava onoga koji je 'smeđi' (Božin 2017: 141). Ovaj se pridjev upotrebljava i u rivanjskome govoru (v. Radulić 2002: 121). U nekim se

bračkim govorima koristi pridjev *kafen* (Šimunović 2009: 363), a u bibinjskome govoru *kafen* ili *kafenast* (Šimunić 2013: 297).

Imenica *kaić* u ravskome govoru označava 'mali drveni brod' (Božin 2017: 142). U saljskome i rivanjskome se govoru koristi ova imenica (v. Piasevoli 1993: 123; v. Radulić 2002: 122). U nekim se bračkim govorima upotrebljavaju oblici *kaić* i *kajić* (Šimunović 2009: 363, 364), u bibinjskome govoru *ka(j)ić* (Šimunić 2013: 297), a u kolanjskome govoru *kajić* (Oštarić 2005: 170).

Imenica *kaiš* u ravskome govoru označava 'remen' (Božin 2017: 142). Ovaj je leksem potvrđen u saljskome govoru (v. Piasevoli 1993: 123). U rivanjskome se govoru upotrebljava oblik *kajiš* (Radulić 2002: 122), u nekim bračkim govorima *kaiš* ili *kajiš* (Šimunović 2009: 364), a u bibinjskome se govoru koristi oblik *ka(j)iš* (Šimunić 2013: 297).

Rječju *kql* u ravskome se govoru označava 'tvrda izraslina na tabanima ili prstima nogu' (Božin 2017: 142). U saljskome se govoru ovim leksemom označava 'kurje oko' (Piasevoli 1993: 123) kao i u rivanjskome govoru (Radulić 2002: 122). U nekim se bračkim govorima koristi oblik *kol* (Šimunović 2009: 387). U bibinjskome govoru *kal* označava 'kurje oko, rožnatu izraslinu na stopalu' (Šimunić 2013: 297). U kolanjskome govoru *kql* označava 'bolni žulj na nozi' (Oštarić 2005: 170).

Glagol *kalafatati* u ravskome govoru znači 'začepljivati, otklanjati otvore među daskama broda' (Božin 2017: 142). U istome značenju kao i u ravskome govoru, u bračkim se govorima upotrebljavaju glagoli *kalafatat* ili *kalafatovat* (Šimunović 2009: 364). U saljskome se govoru ovaj glagol koristi u značenju 'graditi ili popravljati brodove' (Piasevoli 1993: 123) kao i u rivanjskome govoru (v. Radulić 2002: 122). U bibinjskome se govoru u oba navedena značenja upotrebljava glagol *kalafatati* (Šimunić 2013: 298).

Imenica *kalamita* u ravskome govoru označava 'gromobran' (Božin 2017: 142). Ova se imenica koristi u saljskome, rivanjskome, nekim bračkim, bibinjskome i kolanjskome govoru (v. Piasevoli 1993: 123; v. Radulić 2002: 122; v. Šimunović 2009: 365; v. Šimunić 2013: 298; v. Oštarić 2005: 170).

Glagol *kalati (se)* u ravskome govoru označava 'spustiti što s višega položaja, skinuti' ili 'sići, spustiti se' (Božin 2017: 142). Ovaj se glagol koristi u saljskome i rivanjskome govoru (v. Piasevoli 1993: 123; v. Radulić 2001: 123). U nekim se bračkim govorima koriste oblici *kalat* ili *kalovat* (Šimunović 2009: 365, 366), u bibinjskome govoru *kalati* (Šimunić 2013: 298), a u kolanjskome se govoru koristi oblik *kalat* (Oštarić 2005: 171).

Riječ *kalig* u ravskome govoru označava 'maglušinu, gustu maglu' (Božin 2017: 142). Ovaj se leksem koristi u saljskome, kolanjskome te nekim bračkim čakavskim govorima (v. Piasevoli 1993: 124; v. Oštarić 2005: 171; v. Šimunović 2009: 366).

'Postolar' se u ravskome govoru označava rječju *kaliger* (Božin 2017:142). Ova se imenica upotrebljava u saljskome govoru te u nekim bračkim govorima (v. Piasevoli 1993: 124; v. Šimunović 2009: 366). U rivanjskome se govoru koristi oblik *kaligier* (Radulić 2002: 123), a u bibinjskome se govoru koristi oblik *kaliger* (Šimunić 2013: 299).

Rječju *kamara* u ravskome se govoru označava 'soba' (Božin 2017: 143). Ovaj je leksem zabilježen u saljskome, bibinjskome i kolanjskome govoru (v. Piasevoli 1993: 125; v. Šimunić 2013: 300; v. Oštarić 2005: 172). Ova se imenica upotrebljava i u rivanjskome govoru, ali označava 'spavaću sobu' (Radulić 2002: 123). U nekim se bračkim govorima koriste oblici *kamara* ili *komora* (Šimunović 2009: 367, 391).

Glagol *kambijati* u ravskome se govoru koristi u značenju 'promijeniti' (Božin 2017: 143). Ovaj se glagol upotrebljava i u saljskome govoru (v. Piasevoli 1993: 125). U nekim se bračkim govorima glagol *kambijat* koristi u značenju 'razmijeniti' (Šimunović 2009: 367), a u kolanjskome govoru glagol *kambijat* označava 'promijeniti novac' ili 'promijeniti se' (Oštarić 2005: 172).

Imenica *kamenica* u ravskome govoru označava 'prirodno udubljen kamen u koji se skuplja voda' ili 'klesanjem izdubljenu posudu za držanje tekućina' (Božin 2017: 143). U saljskome se govoru ova imenica upotrebljava samo u potonjem značenju (v. Piasevoli 1993: 125) kao i u rivanjskome govoru i to 'za držanje maslinova ulja' (Radulić 2002: 124). U nekim bračkim čakavskim govorima *kamenica* označava 'kockasto kameno korito za ulje' ili 'kameno ulište' (Šimunović 2009: 367). U bibinjskome govoru *kamenica* označava 'kamenu posudu četvrtasta oblika s drvenim poklopcem za spremanje maslinova ulja', 'kameno ili betonsko korito za hranjenje svinja' ili 'kamenu škropionicu u crkvi gdje stoji blagoslovljena voda' (Šimunić 2013: 300). U kolanjskome govoru ova imenica označava 'cementnu kamenicu za napajanje ovaca' ili 'cementnu bačvu za vino ili ulje' (Oštarić 2005: 173).

Rječju *kamižot* u ravskome se govoru označava 'radna bluza od grubog platna bez podstave' (Božin 2017: 143). U rivanjskome govoru ova imenica označava 'sako od lanena platna plave boje, služi kao radna odjeća' (Radulić 2002: 124). U bračkim govorima *kamižot* označava 'kratku bluzu' (Šimunović 2009: 368), a u bibinjskome govoru 'muški ili ženski bezrukavni haljetak koji je bio ukrašen', 'kaputić, prsluk bez rukava koji služi većinom kao radna ali i uobičajena odjeća' (Šimunić 2013: 300).

'Zvonik' se u ravskome govoru označava rječju *kampanę* (Božin 2017: 144). U rivanjskome se govoru upotrebljava oblik *kanpanje* (Radulić 2002: 124), a u nekim bračkim govorima riječ *kampanel* (Šimunović 2009: 368). U bibinjskome se govoru koriste oblici *kanpaneja*, *kampaneja*, *kanpanel* i *kampanel* (Šimunić 2013: 302). U kolanjskome se govoru upotrebljava oblik *kampanel* (Oštarić 2005: 173).

Riječ *kamuf* u ravskome govoru označava 'naboranu vrpcu na odjeći' (Božin 2017: 144). Ova se imenica koristi u saljskome i kolanjskome govoru (v. Piasevoli 1993: 125; v. Oštarić 2005: 173). U rivanjskome govoru ova riječ označava 'dvostruki nabor na pregači i fuštanu' (Radulić 2002: 124), a u nekim bračkim govorima 'čipkasti ili nabrani obrub' (Šimunović 2009: 368).

Imenica *kandela* u ravskome se govoru koristi u značenju 'svijeća voštanica' (Božin 2017: 144). Ova se imenica koristi u saljskome govoru (v. Piasevoli 1993: 126) kao i u rivanjskome govoru, ali označava i 'jedinicu za mjerenje jakosti svjetla' (Radulić 2002: 124). Ova imenica u nekim bračkim govorima označava 'vječno svjetlo u crkvi' ili 'vrstu visećeg ili stajaćeg svijećnjaka' (Šimunović 2009: 369). U bibinjskome govoru *kandela* označava 'svijećnjak, svjetiljku, viseću metalnu posudu u crkvi ispred svetih slika ili kipova u kojoj gori žižak na maslinovo ulje' (Šimunić 2013: 301), a u kolanjskome govoru *kandel* označava 'viseći svjećnjak' (Oštarić 2005: 174).

Kanica u ravskome govoru označava 'ukrasni remen od platna u bojama' (Božin 2017: 144). U saljskome, bibinjskome i kolanjskome se govoru također koristi ova imenica (v. Piasevoli 1993: 126; v. Šimunić 2013: 301; v. Oštarić 2005: 174). U nekim bračkim govorima riječ *kanica* označava i 'upleteni ženski pojas' (Šimunović 2009: 370).

Riječju *kanoćgli* u ravskome se govoru označava 'dalekozor' (Božin 2017: 144). U saljskome i rivanjskome se govoru koristi ovaj leksem (v. Piasevoli 1993: 126; v. Radulić 2002: 124). U nekim se bračkim govorima koriste oblici *kanaćol* i *kanoćol* (Šimunović 2009: 368, 370), a u kolanjskome govoru *krnoćql* (Oštarić 2005: 200).

Glagol *kantati* u ravskome se govoru koristi u značenju 'pjevati' (Božin 2017: 145) kao i u rivanjskome govoru (v. Radulić 2002: 125). U nekim se bračkim govorima koristi glagol *kantat* (Šimunović 2009: 370) kao i u kolanjskome govoru (v. Oštarić 2005: 175). U bibinjskome se govoru koristi glagol *kantati* u značenju 'pjevati', 'prigovarati, pričati, žaliti se', 'određivati, propisivati' (Šimunić 2013: 302). U saljskome rječniku nije zabilježen ovaj glagol, ali zabilježena je imenica *kantaduri* koja označava 'pjevače' (Piasevoli 1993: 127).

Riječ *kantun* u ravskome govoru označava 'ugao, kut' (Božin 2017: 145). Ova se riječ upotrebljava u saljskome, rivanjskome, kolanjskome i bibinjskome govoru (v. Piasevoli 1993: 127; v. Radulić 2002: 125; v. Oštarić 2005: 175; v. Šimunić 2013: 303). U nekim bračkim govorima imenica *kantun* znači 'ugao, brid', 'kockasti kamen koji se ugrađuje u uglovnice', 'mjera uglaonog kamena' ili 'kut' (Šimunović 2009: 371).

Riječ *kapelin* u ravskome govoru označava 'ženski šešir' (Božin 2017: 145). U saljskome, rivanjskome, kolanjskome i bibinjskome je rječniku zabilježen ovaj leksem (v. Piasevoli 1993: 128; v. Radulić 2002: 126; v. Oštarić 2005: 175; v. Šimunić 2013: 303).

U značenju 'kokošinjac' u ravskome se govoru koristi riječ *kapuṇera* (Božin 2017: 146). Ovaj je leksem zabilježen i u saljskome rječniku (v. Piasevoli 1993: 128). U nekim bračkim govorima *kapuṇera* označava 'kokošinjac' ili 'tjesni prostor sličan kokošinju' (Šimunović 2009: 373). U rivanjskome se govoru koristi oblik *kapuṇiera* (Radulić 2002: 126), u bibinjskome govoru *kopuṇera* ili *kopunera* (Šimunić 2013: 323), a u kolanjskome govoru *kapuṇera* (Oštarić 2005: 176).

Riječ *karag* u ravskome se govoru koristi u značenju 'teret' ili kao 'kartaški izraz za jaku kartu' (Božin 2017: 146). U saljskome se govoru ova riječ koristi samo u značenju 'teret broda' (Piasevoli 1993: 129) kao u kolanjskome govoru (v. Oštarić 2005: 177), a u rivanjskome govoru označava 'teret' (Radulić 2002: 126). U bibinjskome se govoru koristi imenica *karig* koja označava 'teret, tovar, najčešće brodski, roba koja se prevozi', 'u kartaškoj igri briškule karata s najviše vrijednosti, aš i trica' (Šimunić 2013: 305). U nekim se bračkim govorima koriste oblici *karag*, *karig* ili *karik* (Šimunović 2009: 373, 374).

Glagol *kṛati (se)* u ravskome govoru označava 'koriti koga, vikati na koga' ili 'svađati se, prepirati se' (Božin 2017: 147). Ovaj se glagol upotrebljava u saljskome i rivanjskome govoru (v. Piasevoli 1993: 129; v. Radulić 2002: 127). U nekim se bračkim govorima koristi glagol *korat se* (Šimunović 2009: 398), u bibinjskome govoru glagol *karati* (Šimunić 2013: 305), a u kolanjskome govoru glagol *kṛat (se)* (Oštarić 2005: 177).

Riječ *karbun* u ravskome govoru označava 'ugljen' (Božin 2017: 147). Isti se leksem koristi u saljskome, rivanjskome i kolanjskome govoru (v. Piasevoli 1993: 129; v. Radulić 2002: 127; v. Oštarić 2005: 177). U nekim se bračkim govorima i u bibinjskome govoru koristi riječ *garbun* (Šimunović 2009: 247; Šimunić 2013: 241).

Imenica *karijola* u ravskome govoru označava 'kolica s jednim kolom za prijevoz tereta' (Božin 2017: 147) kao u nekim bračkim govorima (v. Šimunović 2009: 374). U rivanjskome se govoru upotrebljava oblik *karijuola* (Radulić 2002: 127). U kolanjskome se

govoru koristi oblik *karijola* (Oštarić 2005: 177), kao u bibinjskome govoru (v. Šimunić 2013: 305). U saljskome se govoru imenicom *karjola* označava 'ručna kolica na dva kotača za prijevoz manjih tereta' (Piasevoli 1993: 130).

Riječ *karoc* u ravskome govoru označava 'drveni dio na pramčanom dijelu broda za koji se pri ulasku u brod valja pridržati' (Božin 2017: 147). Ovaj se leksem upotrebljava u saljskome, rivanjskome i nekim bračkim govorima (v. Piasevoli 1993: 130; v. Radulić 2002: 127; v. Šimunović 2009: 375). U bibinjskome govoru *karoc* označava 'statvu, uspravnu drvenu okosnicu pramca ili krme na brodu, odnosno njezin produžetak na vrhu, provena bitva' (Šimunić 2013: 306), a u kolanjskome govoru označava 'produžetak pramčanog veza na leutu ili gajeti' (Oštarić 2005: 177).

Imenica *karta* u ravskome govoru ima nekoliko značenja: može označavati 'papir, list', 'manji komad tvrdog papira sa slikama, znakovima ili brojkama, karta u kartaškoj igri' ili 'dokument' (Božin 2017: 147). Ova imenica u saljskome govoru označava 'papir' (Piasevoli 1993: 130), kao i u rivanjskome govoru (v. Radulić 2002: 128). U nekim bračkim govorima imenica *korta* označava 'papir', 'službeni dokument', 'ulaznicu, putnu kartu', 'igraču kartu' ili 'zemljovid' (Šimunović 2009: 400). U bibinjskome govoru *karta* označava 'papir, svake vrste', 'kartu u kartaškoj igri', 'ulaznicu, putnu kartu' ili 'poštansku dopisnicu, razglednicu' (Šimunić 2013: 306), a u kolanjskome govoru *karta* označava samo 'papir' (Oštarić 2005: 178).

Imenica *kartela* u ravskome govoru označava 'papirnu vrećicu, pakiranje čega' (Božin 2017: 147) kao i u rivanjskome govoru (v. Radulić 2002: 128). U nekim bračkim govorima ova imenica označava 'papirnatu vrećicu sa sjemenom povrća' (Šimunović 2009: 375). U bibinjskome govoru *kartela* označava 'papirnatu vrećicu, malo pakiranje sjemena, papra i sličnoga' (Šimunić 2013: 306).

Riječ *kartofina* u ravskome govoru označava 'cigaret-papir' (Božin 2017: 147) kao i u rivanjskome govoru (v. Radulić 2002: 128). U saljskome se govoru 'papić za cigarete' označava riječju *kartina* (Piasevoli 1993: 130) kao i u nekim bračkim govorima te u bibinjskome i kolanjskome govoru (v. Šimunović 2009: 375; v. Šimunić 2013: 306; v. Oštarić 2005: 178).

'Rogač' se u ravskome govoru označava riječju *karuba* (Božin 2017: 148). Ovaj se leksem upotrebljava u saljskome i rivanjskome govoru (v. Piasevoli 1993: 131; v. Radulić 2002: 128). U bibinjskome se govoru koristi oblik *karuba* ili *koruba* (Šimunić 2013: 306), a u kolanjskome govoru samo oblik *koruba* (Oštarić 2005: 193).

Glagol *kaštigati* u ravskome se govoru koristi u značenju 'kazniti' (Božin 2017: 148). Ovaj se glagol upotrebljava u saljskome, rivanjskome i bibinjskome govoru (v. Piasevoli 1993: 131; v. Radulić 2002: 128; v. Šimunić 2013: 307). U nekim se bračkim govorima koriste glagoli *kaštigat* ili *kaštigovat* (Šimunović 2009: 376), a u kolanjskome se govoru koristi oblik okrnjenoga infinitiva *kaštigat* (Oštarić 2005: 179).

Riječ *kaštradina* u ravskome govoru označava 'sušenu janjetinu i ovčetinu' (Božin 2017: 148). U saljskome govoru ovaj leksem označava 'osušenu bravetinu' (Piasevoli 1993: 131) kao i u rivanjskome govoru (v. Radulić 2002: 128). U nekim bračkim govorima ova imenica označava 'osušeno i dimljeno kozje i bravlje meso' (Šimunović 2009: 377). U kolanjskome govoru *kaštradina* znači 'sušeno ovčje meso koje se jede sirovo ili kuhano' (Oštarić 2005: 179).

Imenica *katrida* u ravskome govoru označava 'sjedalicu, stolac' (Božin 2017: 149). Ovaj je leksem zabilježen u saljskome, rivanjskome i kolanjskome rječniku (v. Piasevoli 1993: 132; v. Radulić 2002: 129; v. Oštarić 2005: 179). U nekim se bračkim govorima koriste oblici *katrida* ili *katriga* (Šimunović 2009: 377), a u bibinjskome govoru oblici *kantrida* ili *katrida* (Šimunić 2013: 302-303).

Riječ *kqva* u ravskome govoru označava 'kamenolom' (Božin 2017: 149). Ova se imenica upotrebljava u saljskome i bibinjskome govoru (v. Piasevoli 1993: 132; v. Šimunić 2013: 308). U nekim se bračkim govorima koristi oblik *kova* (Šimunović 2009: 404). U kolanjskome govoru *kqva* označava 'jamu (kamenolom, ugljenokop)' (Oštarić 2005: 179).

Imenica *kavicaq* u ravskome govoru označava 'plutajuću oznaku na krajevima utopljene mreže ili parangala' (Božin 2017: 149) kao i u rivanjskome govoru (v. Radulić 2002: 130). U saljskome se govoru upotrebljava oblik *kavical* (Piasevoli 1993: 133). U nekim se bračkim čakavskim govorima koristi oblik *kavitel* (Šimunović 2009: 378). U bibinjskome se govoru upotrebljavaju oblici *kavica* ili *kavical* (Šimunić 2013: 309), a u kolanjskome govoru *kavicaq* (Oštarić 2005: 180).

Imenica *kqvs* u ravskome govoru označava 'lijes, mrtvačku škrinju' (Božin 2017: 149). U saljskome se govoru upotrebljava oblik *kavca* (Piasevoli 1993: 133), u bibinjskome govoru *kasa* (Šimunić 2013: 307), a u kolanjskome govoru *kavs* (Oštarić 2005: 180).

Riječ *kažin* u ravskome govoru označava 'javnu kuću' (Božin 2017: 149). Ovaj se leksem koristi u saljskome, rivanjskome, nekim bračkim, bibinjskome i kolanjskome govoru (v. Piasevoli 1993: 133; v. Radulić 2002: 130; v. Šimunović 2009: 379; v. Šimunić 2013: 309; v. Oštarić 2005: 180).

Imenica *kažot* u ravskome govoru označava 'kiosk, trafiku, kućicu za prodavanje brodskih karata, novina, poštanskih maraka, razglednica itd.' (Božin 2017: 149). Ovaj se leksem koristi u saljskome i rivanjskome govoru (v. Piasevoli 1993: 133; v. Radulić 2002: 130). U nekim bračkim govorima ova imenica označava '(sklepanu) kućicu' ili 'stražarnicu na brodu' (Šimunović 2009: 379). U bibinjskome se govoru koristi oblik *kažotič* (Šimunić 2013: 309). U kolanjskome govoru *kažot* označava 'malu kućicu (mali zatvoreni prostor)' (Oštarić 2005: 180).

Imenicom *kiće* u ravskome se govoru označava 'posječene grane stabala ili grmlja za prehranu stoke' (Božin 2017: 150). Ovaj je leksem zabilježen u saljskome, rivanjskome, bibinjskome i kolanjskome rječniku te rječniku bračkih čakavskih govora (v. Piasevoli 1993: 133; v. Radulić 2002: 130; v. Šimunić 2013: 310; v. Oštarić 2005: 181; v. Šimunović 2009: 379).

Imenicom *klobuk* u ravskome se govoru označava 'šešir' (Božin 2017: 151). Ovaj se leksem upotrebljava u saljskome i nekim bračkim govorima (v. Piasevoli 1993: 135; v. Šimunović 2009: 383). U bibinjskome i kolanjskome se govoru koristi oblik *klabuk* (Šimunić 2013: 311; Oštarić 2005: 182).

Imenicom *kliške* u ravskome se govoru označavaju 'kliješta' (Božin 2017: 152). Ova se imenica upotrebljava u saljskome i rivanjskome govoru (v. Piasevoli 1993: 136; v. Radulić 2002: 132). U bračkim se govorima koriste oblici *klišća* ili *kišća* (Šimunović 2009: 381, 383), a u bibinjskome se govoru koristi oblik *klišta* (Šimunić 2013: 314).

Riječ *kniga* u ravskome govoru označava 'pismo' (Božin 2017: 152). Ovaj se leksem koristi u saljskome, rivanjskome i bibinjskome govoru (v. Piasevoli 1993: 136; v. Radulić 2002: 132; v. Šimunić 2013: 315).

Imenicom *kogo* u ravskome se govoru označava 'kuhar' (Božin 2017: 153) kao i u nekim bračkim govorima (v. Šimunović 2009: 385). Ova se imenica upotrebljava u saljskome, bibinjskome i kolanjskome govoru (v. Piasevoli 1993: 137; v. Šimunić 2013: 317; v. Oštarić 2005: 186). U rivanjskome se govoru koristi oblik *kuogo* (Radulić 2002: 133).

Riječ *kolajna* u ravskome govoru označava 'lančić' (Božin 2017: 153). Ovaj je leksem zabilježen u saljskome i bibinjskome rječniku (v. Piasevoli 1993: 138; v. Šimunić 2013: 318). U rivanjskome se govoru upotrebljava oblik *kolana* (Radulić 2002: 134), u nekim se bračkim govorima koristi oblik *kolojna* (Šimunović 2009: 389), a u kolanjskome se govoru koristi imenica *kulajna* (Oštarić 2005: 205).

'Ovratnik košulje' u ravskome se govoru označava riječju *kolet* (Božin 2017: 153). Ova je imenica zabilježena u saljskome, rivanjskome i nekim bračkim govorima (v. Piasevoli 1993: 139; v. Radulić 2002: 135; v. Šimunović 2009: 388). U bibinjskome se govoru koriste oblici *kolar* i *kolet* (Šimunić 2013: 318).

Riječ *kolumba* u ravskome se govoru koristi u značenju 'kobilica broda' (Božin 2017: 153). Ova se imenica upotrebljava u saljskome i kolanjskome govoru (v. Piasevoli 1993: 139; v. Oštarić 2005: 189). U rivanjskome i bibinjskome se govoru upotrebljava oblik *kolunba* (Radulić 2002: 135; Šimunić 2013: 320), a u nekim se bračkim govorima koristi oblik *kolomba* (Šimunović 2009: 389).

Imenica *kolumbqr* u ravskome govoru označava 'krug oko Mjeseca' (Božin 2017: 153). Ovaj se leksem koristi u saljskome i kolanjskome govoru (v. Piasevoli 1993: 139; v. Oštarić 2005: 189). U rivanjskome se govoru upotrebljava oblik *kolunbqr* (Radulić 2002: 136), u nekim se bračkim govorima koriste oblici *kolombor* ili *kolomor* (Šimunović 2009: 389), a u bibinjskome se govoru koristi oblik *kolunbar* (Šimunić 2013: 320).

'Ognjište' se u ravskome govoru označava imenicom *komin* (Božin 2017: 153). Ova se imenica koristi u saljskome, rivanjskome, nekim bračkim, bibinjskome i kolanjskome govoru (v. Piasevoli 1993: 140; v. Radulić 2002: 136; v. Šimunović 2009: 390; v. Šimunić 2013: 320; v. Oštarić 2005: 190).

Riječ *komoštre* u ravskome govoru označava 'željezni lanac na kojemu visi lonac' (Božin 2017: 154). Ovaj je leksem zabilježen u saljskome i rivanjskome rječniku (v. Piasevoli 1993: 140; v. Radulić 2002: 136). U nekim se bračkim govorima koristi oblik *komoštre* (Šimunović 2009: 391), a u bibinjskome i kolanjskome se govoru koristi oblik *komoštra* (Šimunić 2013: 321; Oštarić 2005: 190).

'Drvena posuda u kojoj se mijesi kruh' u ravskome se govoru označava riječju *kopañica* (Božin 2017: 154) kao i u kolanjskome govoru (v. Oštarić 2005: 191). U saljskome, rivanjskome i bibinjskome govoru te u nekim bračkim čakavskim govorima upotrebljava se oblik *kopaña* (Piasevoli 1993: 142; Radulić 2002: 137; Šimunić 2013: 323; Šimunović 2009: 397).

Riječ *korenat* u ravskome govoru označava 'morsku struju' (Božin 2017: 154) kao i u rivanjskome govoru (v. Radulić 2002: 138). U bibinjskome se govoru koriste oblici *kurenat* ili *korenat* (Šimunić 2013: 345), a u kolanjskome se govoru koristi imenica *kurenat* (Oštarić 2005: 209).

Imenica *kotlenica* u ravskome govoru označava 'lonac' (Božin 2017: 154). U saljskome se govoru u značenju 'mali bakreni kotao' upotrebljava imenica *kotlić* (Piasevoli 1993: 144), a u nekim se bračkim govorima koristi riječ *kotlenka* u značenju 'bakreni i mjedeni kotao suženijeg otvora' (Šimunović 2009: 404). U bibinjskome se govoru koristi oblik *kotlenica* ili *kotlenka* (Šimunić 2013: 327).

Glagol *krepati* u ravskome se govoru koristi u značenju 'uginuti' (Božin 2017: 155). U saljskome se govoru upotrebljava isti leksem (v. Piasevoli 1993: 146). U rivanjskome je rječniku zabilježen glagol *kreprivati* (Radulić 2002: 141). U nekim se bračkim govorima koristi oblik *krepat* ili *krepmat* (Šimunović 2009: 408). U bibinjskome se govoru upotrebljava oblik *kreprivati* (Šimunić 2013: 330), a u kolanjskome govoru glagol *krepat* (Oštarić 2005: 197).

Imenica *krijanca* u ravskome govoru označava 'uljudnost, pristojnost, dobar odgoj, poštovanje' (Božin 2017: 155). Ovaj je leksem zabilježen u saljskome, rivanjskome i kolanjskome rječniku (v. Piasevoli 1993: 147; v. Radulić 2002: 141; v. Oštarić 2005: 198). U nekim se bračkim govorima koristi imenica *krejonca* (Šimunović 2009: 407), a u bibinjskome se govoru koristi oblik *krijancija* ili *krijanca* (Šimunić 2013: 331).

Riječ *krnovā* u ravskome govoru označava 'poklade, karneval' ili 'veliku debelu osobu' (Božin 2017: 155-156). U saljskome je rječniku u značenju 'Karneval, pučka svečanost' zabilježen leksem *krñe* (Piasevoli 1993: 148). U rivanjskome se govoru upotrebljava oblik *krnevā* (Radulić 2002: 142). U nekim se bračkim govorima koriste oblici *karnevol*, *krnevol* ili *krnovaj* (Šimunović 2009: 374, 411), a u kolanjskome se govoru koristi oblik *krnevāl* (Oštarić 2005: 200).

Prilog *kruto* u ravskome govoru označava 'čvrsto' ili 'jako' (Božin 2017: 157). U saljskome i rivanjskome se govoru također koristi ovaj leksem (v. Piasevoli 1993: 149; v. Radulić 2002: 143). U nekim se bračkim čakavskim govorima ovaj prilog nekada koristi u značenju 'vrlo' (Šimunović 2009: 415).

Glagol *kučiti* u ravskome se govoru koristi u značenju 'lupati, udarati, tući, kuckati' (Božin 2017: 157). Ovaj se glagol upotrebljava u saljskome i rivanjskome govoru (v. Piasevoli 1993: 149; v. Radulić 2002: 144). U kolanjskome govoru glagol *kučit* označava 'kucati' (Oštarić 2005: 203).

Imenica *kukumar* u ravskome govoru označava 'krastavac' (Božin 2017: 158). Ovaj je leksem zabilježen u saljskome i rivanjskome rječniku te u rječniku bračkih čakavskih govora

(v. Piasevoli 1993: 151; v. Radulić 2002: 145; v. Šimunović 2009: 418). U bibinjskome i kolanjskome se govoru koristi oblik *kumar* (Šimunić 2013: 341; Oštarić 2005: 205).

Riječ *kukuriku* u ravskome govoru označava 'zube hobotnice, lignje ili sipe' (Božin 2017: 158). U rivanjskome i bibinjskome se govoru upotrebljava oblik *kukurik* (Radulić 2002: 145; Šimunić 2013: 340).

Riječju *kulaf* u ravskome se govoru označava 'otvoreno more, pučina' (Božin 2017: 158). Ovaj se leksem upotrebljava u saljskome i rivanjskome govoru te u nekim bračkim govorima (v. Piasevoli 1993: 151; v. Radulić 2002: 145; v. Šimunović 2009: 418). U bibinjskome se govoru koriste oblici *kulaf* i *kulf* (Šimunić 2013: 340), a u kolanjskome govoru imenica *kulf* (Oštarić 2005: 205).

'Žensko donje rublje' u ravskome se govoru označava rječju *kumbine* (Božin 2017: 158). U nekim se bračkim govorima koristi oblik *kombinet* (Šimunović 2009: 390). U bibinjskome se govoru koriste oblici *kumbineja*, *kumbinet*, *kunbineja* i *kunbinet* (Šimunić 2013: 341), a u kolanjskome se govoru koristi imenica *kumbinet* (Oštarić 2005: 206).

Glagol *kumiti* u ravskome se govoru koristi u značenju 'preklinjati' (Božin 2017: 159) kao u bibinjskome i saljskome govoru (v. Šimunić 2013: 341; v. Piasevoli 1993: 151). U nekim se bračkim govorima te u kolanjskome govoru koristi glagol *kumit* (Šimunović 2009: 419; Oštarić 2005: 206).

Imenica *kumpanija* u ravskome govoru označava 'društvo, družinu' (Božin 2017: 159). Ova se imenica koristi u kolanjskome govoru (v. Oštarić 2005: 206). U saljskome i rivanjskome se govoru upotrebljava oblik *kumpańija* (Piasevoli 1993: 151; Radulić 2002: 145). U nekim se bračkim govorima koriste oblici *kumpanija* ili *kumpańija* (Šimunović 2009: 419, 420), a u bibinjskome govoru oblici *kumpanija* ili *kunpanija* (Šimunić 2013: 341).

Riječju *kundut* u ravskome se govoru označava 'zahod, toalet' (Božin 2017: 159) kao i u rivanjskome govoru (v. Radulić 2002: 145). U saljskome se govoru upotrebljava oblik *kundot* (Piasevoli 1993: 152), u nekim se bračkim govorima i u bibinjskome govoru koriste oblici *kondut* ili *kundut* (Šimunović 2009: 393, 420; Šimunić 2013: 342), a u kolanjskome se govoru imenica *kondot* (Oštarić 2005: 190).

'Koncentrat rajčice' u ravskome se govoru označava rječju *kunšerva* (Božin 2017: 159). U saljskome se govoru također koristi ovaj leksem (v. Piasevoli 1993: 153). U rivanjskome se govoru upotrebljava oblik *kunšerva* (Radulić 2002: 146). U nekim se bračkim govorima koristi oblik *konšerva* (Šimunović 2009: 394), a u kolanjskome govoru imenica *konšerva* (Oštarić 2005: 190).

Imenice *kuŋqda* i *kuŋqdo* u ravskome govoru označavaju 'šogoricu', odnosno 'djevera' ili 'šurjaka' (Božin 2017: 160). U saljskome, rivanjskome i kolanjskome se govoru koriste ovi leksemi (v. Piasevoli 1993: 153; v. Radulić 2002: 146; v. Oštarić 2005: 207, 208). U nekim se bračkim govorima upotrebljavaju oblici *koŋod* ili *kuŋod* i *koŋoda* ili *kuŋoda* (Šimunović 2009: 396, 397, 421).

Riječ *kupa* u ravskome govoru označava 'crijep' (Božin 2017: 160). Ovaj je leksem zabilježen u saljskome, rivanjskome, bibinjskome i kolanjskome govoru te u nekim bračkim čakavskim govorima (v. Piasevoli 1993: 153; v. Radulić 2002: 146; v. Šimunić 2013: 343; v. Oštarić 2005: 208; v. Šimunović 2009: 421).

Riječ *kuraj* u ravskome govoru označava 'hrabrost, odvažnost, smjelost, srčanost' (Božin 2017: 160). Ova se riječ upotrebljava u saljskome, rivanjskome i kolanjskome govoru (v. Piasevoli 1993: 154; v. Radulić 2002: 147; v. Oštarić 2005: 208). U nekim se bračkim govorima koristi oblik *kuroj* (Šimunović 2009: 423), a u bibinjskome govoru oblici *kuraž* i *kuraj* (Šimunić 2013: 344).

Riječ *kurdela* u ravskome govoru označava 'vrpcu, traku' (Božin 2017: 161). Ova se imenica upotrebljava u saljskome, rivanjskome i bibinjskome govoru (v. Piasevoli 1993: 154; v. Radulić 2002: 147; v. Šimunić 2013: 345). U nekim se bračkim čakavskim govorima koriste imenice *kurdela* ili *kurdila* u značenju 'svitnjak, gaćnik, vrpca' (Šimunović 2009: 423).

Imenica *kušin* u ravskome govoru označava 'jastuk' (Božin 2017: 161). Ovaj je leksem zabilježen u saljskome, rivanjskome, bibinjskome i kolanjskome govoru te u nekim bračkim govorima (v. Piasevoli 1993: 155; v. Radulić 2002: 148; v. Šimunić 2013: 345; v. Oštarić 2005: 209; v. Šimunović 2009: 424).

Imenica *kuverta* u ravskome govoru ima nekoliko značenja: 'prekrivač', 'omotnica' ili 'paluba' (Božin 2017: 161) kao i u nekim bračkim govorima u kojima označava i 'gornju kožu na cipeli' (Šimunović 2009: 425). Ova se imenica upotrebljava i u saljskome govoru (v. Piasevoli 1993: 155). U rivanjskome se govoru koristi oblik *kuvjerta* (Radulić 2002: 148), a u bibinjskome govoru oblici *kuverta* i *kuferta* (Šimunić 2013: 346). U kolanjskome govoru *kuverta* označava 'omotnicu za pismo', 'krov' ili 'palubu čamca' (Oštarić 2005: 210).

Glagol *kuželati* u ravskome se govoru koristi u značenju 'vreti, kuhati', 'vrtložiti' ili 'kruliti u želudcu' (Božin 2017: 162). Ovaj glagol se upotrebljava u saljskome, rivanjskome i bibinjskome govoru (v. Piasevoli 1993: 155; v. Radulić 2002: 148; v. Šimunić 2013: 346). U kolanjskome se govoru glagol *kuželat* koristi u značenju 'vreti' (Oštarić 2005: 210).

Riječ *kvarat* u ravskome govoru označava 'četvrtinu' (Božin 2017: 162). Ovaj se leksem koristi u saljskome, rivanjskome, bibinjskome i kolanjskome govoru te u nekim bračkim govorima (v. Piasevoli 1993: 156; v. Radulić 2002: 148; v. Šimunić 2013: 347; v. Oštarić 2005: 210; v. Šimunović 2009: 425).

Imenica *kvšina* u ravskome govoru označava 'ocat' (Božin 2017: 162). Ova se imenica upotrebljava u saljskome, rivanjskome i kolanjskome govoru (v. Piasevoli 1993: 156; v. Radulić 2002: 149; v. Oštarić 2005: 210). U nekim bračkim govorima i u bibinjskome govoru ova imenica označava 'vinski ocat' (Šimunović 2009: 425; Šimunić 2013: 347).

U značenju 'britvica, nožić za brijanje' u ravskome se govoru koristi riječ *lamica* (Božin 2017: 163). Ova se imenica upotrebljava u rivanjskome i bibinjskome govoru (v. Radulić 2002: 150; v. Šimunić 2013: 350). U nekim se bračkim govorima koristi oblik *lama* (Šimunović 2009: 428).

Riječ *lampati* u ravskome se govoru koristi u značenju 'sijevati' ili 'treptati' (Božin 2017: 163). Ovaj se glagol koristi i u saljskome govoru (v. Piasevoli 1993: 159). U rivanjskome se govoru upotrebljava oblik *lanpati* (Radulić 2002: 151), a u nekim se bračkim govorima i u kolanjskome govoru koristi glagol *lampat* (Šimunović 2009: 429; Oštarić 2005: 213). U bibinjskome se govoru upotrebljavaju oblici *lanpati* ili *lampati* (Šimunić 2013: 350).

U ravskome govoru riječ *lancgna* označava 'dugi debeli konop za potezanje ribarske mreže' (Božin 2017: 164). Ova se imenica koristi i u rivanjskome govoru (v. Radulić 2002: 150), a u kolanjskome govoru označava 'konopac za vezivanje broda i povlačenje mreže' (Oštarić 2005: 213). U nekim se bračkim govorima koristi oblik *lancona* (Šimunović 2009: 429).

Riječju *lancun* u ravskome se govoru označava 'plahta' (Božin 2017: 164). Ovaj se leksem upotrebljava u saljskome, rivanjskome, bibinjskome i kolanjskome govoru te u nekim bračkim čakavskim govorima (v. Piasevoli 1993: 159; v. Radulić 2002: 151; v. Šimunić 2013: 350; v. Oštarić 2005: 214; v. Šimunović 2009: 429).

Imenica *lanča* u ravskome govoru označava 'više metara dugu okruglu drvenu motku, drveno koplje' (Božin 2017: 164). Ovaj je leksem zabilježen u saljskome i rivanjskome rječniku (v. Piasevoli 1993: 159; v. Radulić 2002: 151). U nekim se bračkim govorima mogu koristiti oblici *lanča* i *lanca* (Šimunović 2009: 429), a u bibinjskome se govoru koristi oblik *lanća* (Šimunić 2013: 350).

Riječ *lanterna* u ravskome govoru označava 'svjetionik' (Božin 2017: 164) kao i u nekim bračkim govorima te u saljskome govoru (v. Šimunović 2009: 429; v. Piasevoli 1993:

159). U rivanjskome se govoru upotrebljava oblik *letjerna* (Radulić 2002: 154), u bibinjskome se govoru koriste oblici *lanterna* ili *laterna* (Šimunić 2013: 351), a u kolanjskome govoru imenica *lanterna* (Oštarić 2005: 214).

Imenica *lapiž* u ravskome govoru označava 'olovku' (Božin 2017: 164) kao i u rivanjskome govoru (v. Radulić 2002: 151). U saljskome, bibinjskome i kolanjskome se govoru upotrebljava oblik *lapiš* (Piasevoli 1993: 159; Šimunić 2013: 351; Oštarić 2005: 214). U nekim se bračkim govorima koristi oblik *lopiš*, a označava 'kamenu pisaljku (za nekadašnju pločicu prvašima), olovku' (Šimunović 2009: 444).

Imenica *laur* u ravskome govoru označava 'rad, posao, trud, napor' (Božin 2017: 165). Ovaj se leksem koristi u saljskome, rivanjskome i kolanjskome govoru (v. Piasevoli 1993: 161; v. Radulić 2002: 152; v. Oštarić 2005: 216). U nekim se bračkim govorima koristi oblik *lavur* (Šimunović 2009: 431).

Riječ *laz* u ravskome govoru označava 'ulaz u obrađeni dio polja, vrt, ulaz na posjed, imanje' (Božin 2017: 165) kao i u rivanjskome govoru (v. Radulić 2002: 153). U saljskome se govoru u ovome značenju upotrebljava leksem *lazina* (Piasevoli 1993: 161). U bračkim se govorima koristi oblik *loz*, a označava 'lijehu, gredicu' ili 'ogradicu, vrt blizu kuće' (Šimunović 2009: 445). U bibinjskome govoru *laza* označava 'prolaz, ulaz u ogradu, ograđeni dio polja, obično u suhozidu parcele, prolaz za ljude i životinje' (Šimunić 2013: 353). U kolanjskome govoru *laz* označava 'prolaz za ovce na suhozidu' (Oštarić 2005: 216).

Glagol *lɛlati (se)* u ravskome se govoru koristi u značenju 'ljuljati (se), njihati (se)' (Božin 2017: 166). Ovaj se glagol upotrebljava u saljskome i bibinjskome govoru (v. Piasevoli 1993: 162; v. Šimunić 2013: 354). U rivanjskome se govoru upotrebljava oblik *lɛlati se* (Radulić 2002: 153). U kolanjskome se govoru koristi oblik *lelat se* (Oštarić 2005: 217).

Imenica *leroj* u ravskome govoru označava 'sat' (Božin 2017: 166). Ovaj je leksem zabilježen u saljskome i rivanjskome rječniku (v. Piasevoli 1993: 162; v. Radulić 2002: 154). U kolanjskome se govoru upotrebljava oblik *leroj* (Oštarić 2005: 218). U nekim se bračkim govorima koriste oblici *aleroj*, *leroj* i *reloj* (Šimunović 2009: 83, 434, 825). U bibinjskome se govoru koriste oblici *leroj* ili *reloj* (Šimunić 2013: 356).

Imenica *letrika* u ravskome govoru označava 'električnu energiju' ili 'električnu rasvjetu, žarulju' (Božin 2017: 167) kao i u rivanjskome govoru (v. Radulić 2002: 155). Ova se imenica koristi i u nekim bračkim govorima, u bibinjskome, kolanjskome i saljskome

govoru (v. Šimunović 2009: 435; v. Šimunić 2013: 356; v. Oštarić 2005: 219; v. Piasevoli 1993: 163).

Riječju *levandin* u ravskome se govoru označava 'umivaonik' (Božin 2017: 167). U saljskome i rivanjskome se govoru upotrebljava oblik *lavandin* (Piasevoli 1993: 161; Radulić 2002: 152). U nekim se bračkim govorima koriste oblici *levandin* i *lavandin* (Šimunović 2009: 435, 431), a u bibinjskome govoru oblici *lavandin* i *lavabo* (Šimunić 2013: 353).

'Istok' ili 'istočnjak' u ravskome se govoru označavaju rječju *levant* (Božin 2017: 167). U saljskome i rivanjskome se govoru upotrebljava oblik *levanat* (Piasevoli 1993: 163; Radulić 2002: 155). U nekim se bračkim čakavskim govorima koriste oblici *levanat* i *levont* (Šimunović 2009: 435). U bibinjskome se govoru koriste imenice *levanat* ili *levant* (Šimunić 2013: 357).

Imenica *libar* u ravskome govoru označava 'knjigu' (Božin 2017: 168) kao i u nekim bračkim govorima (v. Šimunović 2009: 436). Isti se leksem upotrebljava u saljskome, rivanjskome, bibinjskome i kolanjskome govoru (v. Piasevoli 1993: 164; v. Radulić 2002: 156; v. Šimunić 2013: 358; v. Oštarić 2005: 219).

Riječ *ličina* u ravskome govoru znači 'vrsta konopa od trave' (Božin 2017: 168). Ovaj se leksem upotrebljava u saljskome, bibinjskome i kolanjskome govoru (v. Piasevoli 1993: 164; v. Šimunić 2013: 358; v. Oštarić 2005: 219). U nekim se bračkim govorima koristi oblik *ličmina* (Šimunović 2009: 437).

Glagol *listi (se)* u ravskome se govoru koristi u značenju 'gmizati, puzati' ili 'vući se, polako hodati, šuljati se' (Božin 2017: 169). Ovaj se glagol upotrebljava u saljskome i rivanjskome govoru (v. Piasevoli 1993: 165; v. Radulić 2002: 157). U nekim se bračkim govorima koristi oblik *list* (Šimunović 2009: 440), a u bibinjskome govoru oblici *listi* ili *lizati* (Šimunić 2013: 360).

Prilog *lišo* u ravskome govoru označava 'glatko', 'klisko' ili 'bez boda (u kartaškoj igri)', a izraz *pasati lišo* koristi se u značenju 'proći bez posljedica' (Božin 2017: 169). U saljskome se govoru ovaj leksem upotrebljava u značenju 'bez kazne, bez „punta“' (Piasevoli 1993: 165) kao u rivanjskome govoru i u nekim bračkim govorima (v. Radulić 2002: 157; v. Šimunović 2009: 440). U bibinjskome govoru *lišo* označava 'ravno, glatko, slobodno, sretno, bez obveza, posljedica' (Šimunić 2013: 360), a u kolanjskome govoru prilog *lišo* označava 'prazno u kartama' (Oštarić 2005: 222).

Imenica *live* u ravskome govoru označava 'libelu, razulju' (Božin 2017: 170). U saljskome i kolanjskome se govoru upotrebljava oblik *livel* (Piasevoli 1993: 166; Oštarić

2005: 222), u rivanjskome govoru oblik *livje* (Radulić 2002: 157), u bračkim govorima oblik *liveł* (Šimunović 2009: 441), a u bibinjskome govoru izrazi *liveja* i *liveł* (Šimunić 2013: 361).

Imenica *lopiž* u ravskome govoru označava 'zemljani, glineni lonac' (Božin 2017: 171). Ova se imenica koristi u saljskome, rivanjskome, bibinjskome i kolanjskome govoru (v. Piasevoli 1993: 167; v. Radulić 2002: 158; v. Šimunić 2013: 362; v. Oštarić 2005: 223). U nekim se bračkim govorima koristi oblik *lopiža* (Šimunović 2009: 444).

Riječ *losnar* u ravskome govoru označava 'ribolovni alat za vađenje periski', a *lostira* označava 'perisku, losturu, vrstu školjkaša' (Božin 2017: 171). U bibinjskome se govoru koriste imenice *losnar* i *lostura* (Šimunić 2013: 363). U saljskome se govoru 'perisku' označava riječju *lostura* (Piasevoli 1993: 167) kao u rivanjskome i kolanjskome govoru (v. Radulić 2002: 158; v. Oštarić 2005: 223).

Imenica *loščera* u ravskome govoru označava 'plitku posudu za pečenje' (Božin 2017: 171). U saljskome se govoru upotrebljava oblik *loštijera* (Piasevoli 1993: 167), a u rivanjskome *loščjera* (Radulić 2002: 158). U bibinjskome i kolanjskome se govoru koristi oblik *roštijera* (Šimunić 2013: 610; Oštarić 2005: 437).

Imenica *lucmarin* u ravskome govoru označava 'ružmarin' (Božin 2017: 171) kao u rivanjskome i kolanjskome govoru (v. Radulić 2002: 159; v. Oštarić 2005: 224). U saljskome se govoru koristi oblik *lužmarin* (Piasevoli 1993: 170), a u bibinjskome govoru oblici *lucmarin* i *lužmarin* (Šimunić 2013: 364).

Riječ *lug* u ravskome govoru označava 'pepeo' (Božin 2017: 171). Ova se imenica koristi u saljskome, rivanjskome, kolanjskome i bibinjskome govoru te u nekim bračkim govorima (v. Piasevoli 1993: 168; v. Radulić 2002: 159; v. Oštarić 2005: 225; v. Šimunić 2013: 364; v. Šimunović 2009: 447).

Mjesec 'srpanj' u ravskome se govoru označava riječju *luj* (Božin 2017: 171). Ovaj se leksem upotrebljava u saljskome, rivanjskome, bibinjskome i kolanjskome govoru (v. Piasevoli 1993: 168; v. Radulić 2002: 159; v. Šimunić 2013: 364; v. Oštarić 2005: 225).

Imenica *lumbrela* u ravskome govoru označava 'kišobran' (Božin 2017: 172). Ovaj je leksem zabilježen u saljskome i kolanjskome govoru te u nekim bračkim govorima (v. Piasevoli 1993: 168; v. Oštarić 2005: 225; v. Šimunović 2009: 448). U rivanjskome se govoru upotrebljava oblik *lunbrela* (Radulić 2002: 159), a u bibinjskome se govoru koriste oblici *lunbrela* i *lumbrela* (Šimunić 2013: 365).

Imenicom *lumin* u ravskome se govoru označava 'žizak, svijeću, dušnicu' (Božin 2017: 172). Ova se imenica upotrebljava u saljskome, rivanjskome, bibinjskome i kolanjskome

govoru te u nekim bračkim čakavskim govorima (v. Piasevoli 1993: 169; v. Radulić 2002: 159; v. Šimunić 2013: 365; v. Oštarić 2005: 225; v. Šimunović 2009: 449).

Glagol *luncijati* u ravskome govoru koristi se u značenju 'kuckati klatnom, udarati klatnom samo u jednu stranu zvona' (Božin 2017: 172). U saljskome se govoru ovome leksemu pripisuje značenje 'zvoniti za slavlje, lagano zvonjenje' (Piasevoli 1993: 169). U rivanjskome se govoru ovaj glagol koristi u značenju 'zvoniti usporednim taktom' (Radulić 2002: 160).

Pridjev *luš* u ravskome govoru opisuje onog koji je 'luksuzan', prilog *lušo* označava ono 'luksuzno', a imenica *lušeca* 'luksuz' (Božin 2017: 172). U kolanjskome se govoru koristi imenica *lus* (Oštarić 2005: 226). U saljskome se govoru 'luksus, raskoš' označava rječju *luši* (Piasevoli 1993: 170). U nekim se bračkim govorima upotrebljava imenica *luš* u značenju 'raskoš, luksuz' (Šimunović 2009: 449). U bibinjskome je rječniku zabilježen prilog *lušo* koji označava ono 'luksuzno, otmjeno, skupo' (Šimunić 2013: 366).

Rječju *lušija* u ravskome se govoru označava 'voda za pranje rublja pomiješana s otopinom pepela' (Božin 2017: 172-173) kao i u nekim bračkim govorima (v. Šimunović 2009: 450). Ovaj se leksem upotrebljava u saljskome, rivanjskome, bibinjskome i kolanjskome govoru (v. Piasevoli 1993: 170; v. Radulić 2002: 160; v. Šimunić 2013: 366; v. Oštarić 2005: 226).

Glagol *luštrati* u ravskome se govoru koristi u značenju 'očistiti do sjaja, olaštiti' (Božin 2017: 173). Ovaj se glagol upotrebljava u saljskome i bibinjskome govoru (v. Piasevoli 1993: 170; v. Šimunić 2013: 366). U nekim se bračkim govorima i u kolanjskome govoru koristi oblik *luštrat* (Šimunović 2009: 450; Oštarić 2005: 226).

Imenica *lužar* u ravskome govoru označava 'ružu' (Božin 2017: 173). Ovaj se leksem upotrebljava u saljskome, rivanjskome, bibinjskome i kolanjskome govoru (v. Piasevoli 1993: 170; v. Radulić 2002: 160; v. Šimunić 2013: 366; v. Oštarić 2005: 226).

Glagol *ļosnuti* u ravskome se govoru koristi u značenju 'pasti, strovaliti se' (Božin 2017: 175). Ovaj se glagol koristi u saljskome i rivanjskome govoru (v. Piasevoli 1993: 171; v. Radulić 2002: 161). U bibinjskome se govoru koristi glagol *ļosniti* (Šimunić 2013: 367), a u kolanjskome govoru *ļosnut* (Oštarić 2005: 228).

Pridjev *ļut* u ravskome govoru ima nekoliko značenja: može označavati onoga koji je 'srdit', 'kiseo' ili 'žestok, jak' (Božin 2017: 175). Ovaj se leksem upotrebljava u saljskome i bibinjskome govoru (v. Piasevoli 1993: 171; v. Šimunić 2013: 368). U kolanjskome govoru pridjev *ļut* opisuje onoga koji je 'srdit' ili 'kiseo' (Oštarić 2005: 228). U rivanjskome rječniku

nije zabilježen ovaj pridjev, ali je imenica *lutina* koja označava 'trpkost, kiselost' (Radulić 2002: 161).

Riječ *maća* u ravskome govoru označava 'mrlju' (Božin 2017: 177). Ovaj je leksem zabilježen u saljskome, rivanjskome i kolanjskome rječniku te rječniku bračkih čakavskih govora (v. Piasevoli 1993: 172; v. Radulić 2002: 162; v. Oštarić 2005: 230; v. Šimunović 2009: 452). U bibinjskome se govoru kroisti oblik *maća* (Šimunić 2013: 370).

Riječ *magaña* u ravskome govoru označava 'nedostatak, manu' (Božin 2017: 177) kao u nekim bračkim govorima te saljskome govoru (v. Šimunović 2009: 453; v. Piasevoli 1993: 173). U bibinjskome govoru *magaña* označava 'tjelesni nedostatak, invalidnost, sakatost' (Šimunić 2013: 371). U rivanjskome je rječniku zabilježen pridjev *magañqn* koji označava 'čovjeka koji ima tjelesnu ili duševnu manu' (Radulić 2002: 163). U kolanjskome govoru *mangañqn* označava 'oštećen, bolestan' (Oštarić 2005: 233).

Imenica *maguña* u ravskome govoru označava 'plod planike' (Božin 2017: 178). Ova imenica se koristi u saljskome, rivanjskome i bibinjskome govoru (v. Piasevoli 1993: 173; v. Radulić 2002: 163; v. Šimunić 2013: 372). U nekim se bračkim govorima mogu koristiti oblici *magiña* i *mañiga* (Šimunović 2009: 453,459).

Imenica *mati* u ravskome govoru označava 'majku' (Božin 2017: 183), ali jedino u vokativu ima oblik *majo* (Božin 2017: 179) kao i u rivanjskome govoru (v. Radulić 2002: 164, 168). Ista je situacija i u saljskome govoru, a upotrebljava se i leksem *mater* (Piasevoli 1993: 180). U bibinjskome se govoru u vokativu koristi oblik *mamo* kao odmilica, a koriste se oblici *mater* i *mati* (Šimunić 2013: 375, 380). U kolanjskome se govoru *majko* upotrebljava kao pejorativ, a koristi se imenica *mater* (Oštarić 2005: 231, 237). Oblici *majka*, *mater* ili *matier* se upotrebljavaju u nekim bračkim govorima (Šimunović 2009: 454, 465).

Glagol *majnati* u ravskome se govoru koristi u značenju 'spustiti jedro' (Božin 2017: 178). U saljskome se govoru koristi oblik *majinati* i to u značenju 'spustiti' (Piasevoli 1993: 174) kao i u rivanjskome govoru (v. Radulić 2002: 164). U bračkim se govorima u značenju 'povuci! skini! (jedra)' koristi oblik *majna* (Šimunović 2009: 454).

Imenica *majolik* u ravskome govoru označava 'porculan' (Božin 2017: 178) kao i u rivanjskome govoru (v. Radulić 2002: 164). U kolanjskome se govoru koristi imenica *majolik* (Oštarić 2005: 231). U saljskome se govoru koristi oblik *majolika* (Piasevoli 1993: 174) što u nekim bračkim govorima označava 'pocakljenju glinu; posuđe od toga materijala' (Šimunović 2009: 454). Oblik *majolig* se upotrebljava u bibinjskome govoru (Šimunić 2013: 372).

Imenica *makina* u ravskome govoru označava 'napravu, stroj, aparat (najčešće šivaći, ali i drugi)' ili 'motor' (Božin 2017: 179). U saljskome i kolanjskome govoru ovaj leksem označava 'šivaći stroj' (Piasevoli 1993: 174; Oštarić 2005: 231), a u rivanjskome 'brodski stroj' ili 'šivaći stroj' (Radulić 2002: 164) kao i u bibinjskome govoru (v. Šimunić 2013: 373). U nekim se bračkim govorima koriste oblici *makina* ili *makiña* (Šimunović 2009: 455).

'Napojnica' se u ravskome govoru označava rječju *mānća* (Božin 2017: 180). Ovaj se leksem koristi u saljskome i rivanjskome govoru (v. Piasevoli 1993: 176; v. Radulić 2002: 165). U nekim se bračkim govorima koristi oblik *manča* (Šimunović 2009: 457), a u bibinjskome govoru *manča* (Šimunić 2013: 376).

Riječ *manestrun* u ravskome govoru označava 'juhu od tjestenine s povrćem' (Božin 2017: 180). U saljskome se govoru upotrebljava oblik *maneštrun* (Piasevoli 1993: 176) kao i u rivanjskome govoru (v. Radulić 2002: 165). U bibinjskome se govoru koristi imenica *manestrun* (Šimunić 2013: 376).

Imenica *manica* u ravskome govoru označava 'polugu za paljenje broskog motora' (Božin 2017: 180). Ova se imenica koristi u rivanjskome, bibinjskome i kolanjskome govoru (v. Radulić 2002: 165; v. Šimunić 2013: 376; v. Oštarić 2005: 233).

Imenica *maniga* u ravskome govoru označava 'platnenu cijev za prebacivanje tekućine' (Božin 2017: 180). Ovaj se leksem upotrebljava u saljskome i rivanjskome govoru (v. Piasevoli 1993: 176; v. Radulić 2002: 165).

Glagol *mantati se* u ravskome se govoru koristi u značenju 'magliti se pred očima, vrtjeti se u glavi' (Božin 2017: 181). Ovaj se glagol koristi u saljskome i rivanjskome govoru (v. Piasevoli 1993: 176; v. Radulić 2002: 165). U nekim se bračkim govorima i u kolanjskome govoru upotrebljava oblik *mantat se* (Šimunović 2009: 458; Oštarić 2005: 234).

Imenica *manteñuda* u ravskome govoru označava 'ljubavnicu' (Božin 2017: 181). Ovaj je leksem zabilježen i u saljskome rječniku (v. Piasevoli 1993: 176). U nekim se bračkim govorima koristi oblik *manteñuta* (Šimunović 2009: 458).

Mjesec 'ožujak' u ravskome se govoru označava rječju *marač* (Božin 2017: 181). Ovaj se leksem upotrebljava u saljskome, rivanjskome, bibinjskome i kolanjskome govoru te u nekim bračkim čakavskim govorima (v. Piasevoli 1993: 177; v. Radulić 2002: 166; v. Šimunić 2013: 377; v. Oštarić 2005: 234; v. Šimunović 2009: 459).

'Stolar, drvodjelac, tesar' u ravskome se govoru označava rječju *marangun* (Božin 2017: 181). Ova se imenica koristi u saljskome, rivanjskome, nekim bračkim, bibinjskome i

kolanjskome govoru (v. Piasevoli 1993: 177; v. Radulić 2002: 167; v. Šimunović 2009: 459; v. Šimunić 2013: 377; v. Oštarić 2005: 235).

Imenica *maretima* u ravskome govoru označava 'pomorski, priobalni pojas' (Božin 2017: 181). U saljskome se govoru upotrebljava oblik *maritimo* (Piasevoli 1993: 178), a u rivanjskome i bibinjskome govoru *maritima* (Radulić 2002: 167; Šimunić 2013: 378).

Imenica *marun* u ravskome govoru označava 'kesten' (Božin 2017: 182). Ova je imenica zabilježena u saljskome, rivanjskome i kolanjskome govoru te u nekim bračkim govorima (v. Piasevoli 1993: 178; v. Radulić 2002: 167; v. Oštarić 2005: 235; v. Šimunović 2009: 462).

Imenica *mašte* u ravskome govoru označava 'veliku drvenu posudu, badanj' (Božin 2017: 183). U saljskome i kolanjskome se govoru upotrebljava oblik *maštel* (Piasevoli 1993: 180; Oštarić 2005: 237), u rivanjskome govoru *maštje* (Radulić 2002: 168), u nekim bračkim govorima *maštil* (Šimunović 2009: 464), a u bibinjskome govoru oblici *mašteja* ili *maštel* (Šimunić 2013: 380).

Rječju *mataxun* u ravskome se govoru označava 'udarac stisnutom šakom' (Božin 2017: 183), a u rivanjskome govoru označava 'šaku' (Radulić 2002: 168). U saljskome se govoru koristi oblik *matafun* (Piasevoli 1993: 180) kao i u nekim bračkim govorima (v. Šimunović 2009: 464). U kolanjskome se govoru koristi imenica *matafun* (Oštarić 2005: 237).

Riječ *mažin* u ravskome govoru označava 'mlinac za kavu' (Božin 2017: 183) kao u rivanjskome i bibinjskome govoru (v. Radulić 2002: 169; v. Šimunić 2013: 381). U saljskome se govoru upotrebljava leksem *maželin* (Piasevoli 1993: 181). Oblici *mažinin* i *maženin* se koriste u nekim bračkim čakavskim govorima (Šimunović 2009: 466), a u kolanjskome govoru imenica *mažinin* (Oštarić 2005: 238).

Glagol *mećati* u ravskome se govoru koristi u značenju 'stavljati' (Božin 2017: 183). Ovaj se glagol koristi u saljskome i rivanjskome govoru (v. Piasevoli 1993: 181; v. Radulić 2002: 169). U nekim se bračkim govorima i u kolanjskome govoru upotrebljava oblik *mećat* (Šimunović 2009: 467; Oštarić 2005: 238). U bibinjskome se govoru koriste glagoli *mećati* ili *mekniti* (Šimunić 2013: 381, 382).

Glagol *meritati*, tj. *miritati* u ravskome se govoru koristi u značenju 'zaslužiti, zavrijediti' (Božin 2017: 186). U saljskome se govoru upotrebljava prvi oblik ovoga glagola (v. Piasevoli 1993: 182), a u rivanjskome drugi (v. Radulić 2002: 172). U bračkim se govorima koristi oblik *meritat* (Šimunović 2009: 469), a u kolanjskome govoru glagol *meritat* (Oštarić 2005: 240).

'Čipka' se u ravskome govoru označava rječju *mirlić* (Božin 2017: 186). U nekim se bračkim čakavskim govorima koriste oblici *merlić*, *merlo* ili *mirlić* (Šimunović 2009: 469, 476). U bibinjskome se govoru upotrebljava oblik *mirlić* (Šimunić 2013: 387), a u kolanjskome govoru imenica *merlić* koja označava 'čipkasto izvezen ukras' (Oštarić 2005: 241).

Glagol *molati (se)* u ravskome se govoru koristi u značenju 'pustiti, ostaviti', 'svezano odriješiti, popustiti' ili 'odmaknuti se, otisnuti se od obale kakvim plovilom' (Božin 2017: 189). Ovaj se glagol upotrebljava u saljskome, rivanjskome i bibinjskome govoru (v. Piasevoli 1993: 189; v. Radulić 2002: 174; v. Šimunić 2013: 393). U nekim se bračkim govorima i u kolanjskome govoru koristi oblik *molat (se)* (Šimunović 2009: 485; Oštarić 2005: 250).

Imenica *mora* u ravskome govoru znači 'vještica koja siše krv' (Božin 2018: 189). U nekim bračkim govorima *mora* označava 'košmar, duševnu tegobu' ili 'ženskog zloduha koji noću pritišće čovjeka' (Šimunović 2009: 488). U kolanjskome govoru *mora* označava 'mitološki zlu dušu koja siše krv maloj djeci' (Oštarić 2005: 251). Ova imenica nije zabilježena u rivanjskome rečniku, ali je zabilježena imenica *morina* koja označava 'onu koja muči, zao duh; pogrdni naziv za zlu ženu' (Radulić 2002: 175) kao u bibinjskome govoru (v. Šimunić 2013: 394).

Riječ *moro* u ravskome govoru označava 'crnog, tamnoputog čovjeka' (Božin 2017: 189) kao u nekim bračkim govorima (v. Šimunović 2009: 489). U rivanjskome se govoru upotrebljava oblik *muoro* (Radulić 2002: 175). U bibinjskome govoru imenica *moro* znači 'crnoputi čovjek' ili 'magarac crne dlake' (Šimunić 2013: 394). U kolanjskome govoru *moro* označava 'crnu životinju' (Oštarić 2005: 252). Ova imenica nije zabilježena u saljskome rječniku, ali zabilježen je pridjev *morast* koji označava 'crnokosa, crnkasta muškarca' (Piasevoli 1993: 189).

Riječ *mot* u ravskome govoru označava 'znak, mig' ili 'pokret, kretanje' (Božin 2017: 190). Ova se riječ koristi u saljskome, rivanjskome, bibinjskome i kolanjskome govoru te u nekim bračkim čakavskim govorima (v. Piasevoli 1993: 191; v. Radulić 2002: 176; v. Šimunić 2013: 394; v. Oštarić 2005: 252; v. Šimunović 2009: 490).

Glagol *moviti (se)* u ravskome se govoru koristi u značenju 'promijeniti čemu mjesto, ukloniti, odstraniti' ili 'pokrenuti se' (Božin 2017: 190). Ovaj se glagol upotrebljava u saljskome govoru (v. Piasevoli 1993: 191). U rivanjskome se govoru koristi oblik *muoviti se* (Radulić 2002: 177), a u nekim bračkim govorima i u kolanjskome govoru *mōvit (se)*

(Šimunović 2009: 491; Oštarić 2005: 253). U bibinjskome se govoru glagol *moviti se* upotrebljava u značenju 'žuriti se, ubrzati i kretanje i rad' (Šimunić 2013: 395).

Glagol *mrčiti* u ravskome govoru koristi se u značenju 'crniti, prljati' (Božin 2017: 190). Ovaj se glagol koristi i u bibinjskome govoru (v. Šimunić 2013: 396). U rivanjskome se govoru ovaj glagol upotrebljava u značenju 'križati, šarati po napisanom' (Radulić 2002: 176), a u kolanjskome se govoru glagol *mrčit* koristi u značenju 'prljati' (Oštarić 2005: 253).

Pridjev *mrza* u ravskome govoru označava onog koji je 'hladan' (Božin 2017: 192). Ovaj se pridjev upotrebljava i u rivanjskome govoru (v. Radulić 2002: 177). U bibinjskome se govoru koriste oblici *mrza* ili *mrzal* (Šimunić 2013: 398). U kolanjskome rječniku nije zabilježen ovaj pridjev, ali je zabilježena imenica *mrzliña* koja označava 'hladnoću' (Oštarić 2005: 255).

Imenica *mu* u ravskome govoru označava 'pristanište za brodove' (Božin 2017: 192) kao u rivanjskome govoru (v. Radulić 2002: 177). U saljskome se govoru koristi oblik *mul* (Piasevoli 1993: 194) kao u kolanjskome govoru (v. Oštarić 2005: 257). U nekim se bračkim govorima koriste oblici *mul* i *mulo* (Šimunović 2009: 497, 498), a u bibinjskome govoru oblici *muja* ili *mul* (Šimunić 2013: 399).

Imenica *mudante* u ravskome govoru označava 'gaćice' (Božin 2017: 192). Ovaj je leksem zabilježen u saljskome i kolanjskome rječniku (v. Piasevoli 1993: 193; v. Oštarić 2005: 255). U bibinjskome se govoru koristi oblik *mudante* (Šimunić 2013: 398), u rivanjskome govoru *budante* (Radulić 2002: 61), a u nekim bračkim govorima *mudonte* (Šimunović 2009: 496).

Riječ *mugrañ* u ravskome govoru označava 'šipak' (Božin 2017: 192). Ovaj se leksem upotrebljava u saljskome i rivanjskome govoru (v. Piasevoli 1993: 193; v. Radulić 2002: 178). U bibinjskome se govoru koristi oblik *mograñ* (Šimunić 2013: 392), a u kolanjskome govoru *mograñ* (Oštarić 2005: 250).

Imenica *mulac* u ravskome govoru označava 'nahoće' (Božin 2017: 192) kao i u rivanjskome govoru (v. Radulić 2002: 178). U nekim bračkim govorima *mulac* označava 'dječaka kojemu se ne zna otac', 'derana, vagabunda' ili 'divlji izdanak na voćki' (Šimunović 2009: 497). U bibinjskome govoru *mulac* označava 'vanbračno dijete, dijete kojemu se ne zna otac, po ocu nepriznato' ili 'dječaka, klapca' (Šimunić 2013: 399), a u kolanjskome govoru označava 'mješanca između konja i magarca' ili 'dijete iz izvanbračne veze' (Oštarić 2005: 257). U saljskome se govoru koristi leksem *mularija* u značenju 'dječurlija' (Piasevoli 1993:

194), a u rivanjskome se rječniku napominje da se koristi u pejorativnom značenju (v. Radulić 2002: 178).

Imenicom *munita* u ravskome se govoru označava 'sitan novac' (Božin 2017: 193). Ova je imenica zabilježena u saljskome, rivanjskome, bibinjskome i kolanjskome govoru (v. Piasevoli 1993: 195; v. Radulić 2002: 179; v. Šimunić 2013: 400; v. Oštarić 2005: 259). U bračkim je govorima zabilježena ova riječ, a osim 'sitnog novca' označava i 'valutu' (Šimunović 2009: 498).

Glagol *muñesati* u ravskome govoru koristi se u značenju 'ludovati' (Božin 2017: 193). U rivanjskome se govoru upotrebljava oblik *muñiesati* i označava 'izvoditi budalaštine, glupariti' (Radulić 2002: 179). U bibinjskome se govoru koristi glagol *muñesati* u značenju 'komedijati, zbijati šale, dati oduška svojim željama, hirovima i potrebama, biti u pokretu, neuobičajeno se ponašati' (Šimunić 2013: 401), a u kolanjskome je govoru to glagol *muñesat* (Oštarić 2005: 259). U saljskome rječniku nije zabilježen ovaj glagol, ali je zabilježen pridjev *muñen* koji opisuje onoga koji je 'lud' (Piasevoli 1993: 195). Isto je tako i u rječniku bračkih čakavskih govora (v. Šimunović 2009: 498).

Imenica *murka* u ravskome govoru označava 'talog od maslinova ulja' (Božin 2017: 193). Ova se imenica koristi u saljskome, rivanjskome i bibinjskome govoru (v. Piasevoli 1993: 195; v. Radulić 2002: 180; v. Šimunić 2013: 402). U kolanjskome govoru *murka* označava 'vinski talog na dnu bačve' (Oštarić 2005: 259), a u nekim se bračkim govorima koristi oblik *murga* (Šimunović 2009: 499).

Riječ *murtela* u ravskome govoru označava 'bosiljak' (Božin 2017: 193). Ova je imenica zabilježena u saljskome, rivanjskome, bibinjskome i kolanjskome govoru (v. Piasevoli 1993: 196; v. Radulić 2002: 180; v. Šimunić 2013: 402; v. Oštarić 2005: 259). U nekim se bračkim govorima koriste oblici *mrtila* i *murtela* ili *murtila* (Šimunović 2009: 493, 499).

Riječ *murva* u ravskome govoru označava 'dud' (Božin 2017: 193). Ova se imenica upotrebljava u saljskome, rivanjskome, bibinjskome i kolanjskome govoru te u nekim bračkim govorima (v. Piasevoli 1993: 196; v. Radulić 2002: 180; v. Šimunić 2013: 402; v. Oštarić 2005: 259; v. Šimunović 2009: 499).

Prilog *nabotu* u ravskome govoru označava 'istodobno, odjednom' (Božin 2017: 195) kao u kolanjskome govoru (v. Oštarić 2005: 263). U saljskome se govoru koristi oblik *nabot* (Piasevoli 1993: 198), a u rivanjskome se govoru upotrebljava oblik *nabyotu* (Radulić 2002: 182).

Glagol *naditi* u ravskome se govoru koristi u značenju 'ispuniti šupljine u nečemu' ili 'zakačiti (mamac na udicu)' (Božin 2017: 197). Ovaj se glagol koristi u saljskome i rivanjskome govoru (v. Piasevoli 1993: 200; v. Radulić 2002: 183). U bibinjskome govoru se koristi glagol *naditi* u značenju 'staviti ješku, meku na udicu' (Šimunić 2013: 408). U nekim se bračkim govorima koristi glagol *nadit* (Šimunović 2009: 508).

Glagol *namiriti (se)* u ravskome se govoru koristi u značenju 'nadoknaditi komu troškove, platiti koga' ili 'razračunati se, naplatiti se, naplatiti dugove' (Božin 2017: 201). Ovaj se glagol koristi i u saljskome govoru (v. Piasevoli 1993: 203). U nekim se bračkim govorima koriste oblici *namirit* ili *namirivat* (Šimunović 2009: 522), a u bibinjskome govoru oblik *namiriti* (Šimunić 2013: 415).

Prilog *napose* u ravskome govoru označava ono 'posebno, odvojeno' (Božin 2017: 203) kao u nekim bračkim govorima (v. Šimunović 2009: 528). U saljskome se govoru za ovo značenje upotrebljava riječ *naponase* (Piasevoli 1993: 205). U rivanjskome se govoru upotrebljava oblik *napuose* (Radulić 2002: 187), a u bibinjskome i kolanjskome govoru *napose* (Šimunić 2013: 419; Oštarić 2005: 279).

Prilog *nase* u ravskome govoru označava 'natrag' (Božin 2017: 204). Ovaj se prilog koristi u saljskome, rivanjskome i kolanjskome govoru (v. Piasevoli 1993: 207; v. Radulić 2002: 189; v. Oštarić 2005: 283). U bibinjskome se govoru koristi prilog *nase* (Šimunić 2013: 422).

Prilog *natašće* u ravskome govoru označava 'natašte, na prazan želudac' (Božin 2017: 206) kao u nekim bračkim govorima (v. Šimunović 2009: 538). Ovaj se prilog upotrebljava u saljskome, rivanjskome i kolanjskome govoru (v. Piasevoli 1993: 208; v. Radulić 2002: 189; v. Oštarić 2005: 286).

Imenica *neput* u ravskome govoru označava 'nećaka, sinovca', a *nevča* 'nećakinju' (Božin 2017: 208-209). Ove se imenice upotrebljavaju i u saljskome govoru (v. Piasevoli 1993: 212, 213). U rivanjskome se govoru koriste imenice *neput* i *neputa* (Radulić 2002: 192) kao u nekim bračkim govorima i u bibinjskome govoru (v. Šimunović 2009: 552; v. Šimunić 2013: 431). U kolanjskome je rječniku zabilježena jedino imenica *neput* (Oštarić 2005: 292).

Riječju *nevera*, odnosno *neverin* u ravskome se govoru označava 'nevrijeme, oluja' (Božin 2017: 209). Iste se imenice koriste i u saljskome govoru (v. Piasevoli 1993: 213). U bibinjskome se govoru koriste oblici *nevera* i *levera*, odnosno *neverin* i *leverin* (Šimunić 2013: 433), a u kolanjskome govoru imenice *nevera* i *neverin* (Oštarić 2005: 293). U bračkim govorima *nevera* označava 'nevrijeme, oluju', a *neverin* označava 'oluju s grmljavinom i

bljeskanjem u daljini' (Šimunović 2009: 555). U rivanjskome se govoru upotrebljava oblik *nevjera* (Radulić 2002: 192).

Prilog *nutreñi* u ravskome govoru označava onoga koji je 'unutrašnji' (Božin 2017: 211). U bračkim se govorima koristi oblik *nutarñi* (Šimunović 2009: 564), a u kolanjskome govoru *nutgrñi* (Oštarić 2005: 296). U saljskome rječniku nije zabilježen ovaj prilog, ali je *nutra* što označava onoga koji je 'unutra' (Piasevoli 1993: 216).

Imenica *ñadra* u ravskome govoru označava 'njedra, grudi, prsa' (Božin 2017: 213). Ova se imenica upotrebljava u saljskome i kolanjskome govoru (v. Piasevoli 1993: 217; v. Oštarić 2005: 298). U nekim se bračkim govorima koristi oblik *nidra* (Šimunović 2009: 556), a u bibinjskome govoru oblik *ñidra* (Šimunić 2013: 439).

Veznik *ñanci*, odnosno *ñanka* u ravskome govoru označava 'ni, niti' (Božin 2017: 213). Isti se veznici upotrebljavaju u saljskome i rivanjskome govoru (v. Piasevoli 1993: 217; v. Radulić 2002: 196). U kolanjskome se govoru koristi jedino veznik *ñanci* (Oštarić 2005: 298). U nekim se bračkim govorima mogu upotrebljavati oblici *nanci*, *nanke*, *nanki*, *nankle*, *nonci*, *nonka*, *nonki*, *ñonci* ili *ñonka* (Šimunović 2009: 524, 525, 561, 566), a u bibinjskome govoru *ñanci*, *nanci*, *ñanke* i *ñanka* (Šimunić 2013: 439).

Glagol *ñoriti* u ravskome se govoru koristi u značenju 'roniti' (Božin 2017: 213). Ovaj se glagol koristi u saljskome, rivanjskome i kolanjskome govoru (v. Piasevoli 1993: 217; v. Radulić 2002: 196; v. Oštarić 2005: 298).

Glagol *ñurgati*, tj. *ñergati* u ravskome se govoru koristi u značenju 'gundati, mrmljati, prigovarati, negodovati' (Božin 2017: 213). U saljskome se govoru upotrebljava oblik *ñergati* (Piasevoli 1993: 217). U bibinjskome se govoru koristi oblik *ñurgati* (Šimunić 2013: 439), a u kolanjskome govoru *ñurgat* (Oštarić 2005: 298).

Glagol *obajti* u ravskome govoru označava 'obići, pretražiti' (Božin 2017: 215). U saljskome se govoru upotrebljavaju oblici *obaxajati* i *obaxajivati* (Piasevoli 1993: 218). U rivanjskome se govoru koristi oblik *obaxižati* (Radulić 2002: 197). U nekim se bračkim čakavskim govorima koriste glagoli *obaxodit* i *obaxodivat* (Šimunović 2009: 567), u bibinjskome govoru oblik *obaći* i *oblaziti* ili *obilaziti* (Šimunić 2013: 441, 443), a u kolanjskome govoru glagol *obqć* (Oštarić 2005: 299).

Imenica *obed*, tj. *ubed* u ravskome govoru označava 'objed, ručak' (Božin 2017: 215, 321). U saljskome se govoru upotrebljava samo oblik *obed* (Piasevoli 1993: 218) kao u rivanjskome i kolanjskome govoru (v. Radulić 2002: 198; v. Oštarić 2005: 300). U nekim se

bračkim govorima i u bibinjskome govoru koristi oblik *obid* (Šimunović 2009: 569; Šimunić 2013: 443).

Glagol *oblankati (se)* u ravskome govoru označava 'napiti koga, učiniti da tko postane pijan' ili 'napiti se preko mjere, opiti se' (Božin 2017: 216). U nekim se bračkim govorima koriste i glagoli *oblejat se* ili *obilejat se* (Šimunović 2009: 571, 572). U bibinjskome se govoru upotrebljava oblik *oblenkati se* (Šimunić 2013: 444), a u kolanjskome govoru *oblejat se* (Oštarić 2005: 301).

Glagol *odalečiti (se)* u ravskome se govoru koristi u značenju 'udaljiti (se), odmaknuti (se)' (Božin 2017: 218). U nekim se bračkim govorima i u kolanjskome govoru upotrebljava glagol *odalečit se* (Šimunović 2009: 579; Oštarić 2005: 305). U bibinjskome se govoru koriste glagoli *odalečiti se* ili *odačiti se* (Šimunić 2013: 448).

Glagol *odati* u ravskome se govoru koristi u značenju 'učiniti da ženska osoba stupi u brak, udati' ili 'stupiti u brak, udati' (Božin 2017: 218). Ovaj se glagol upotrebljava i u saljskome govoru (v. Piasevoli 1993: 222), a u nekim se bračkim govorima koriste glagoli *odat* ili *odovat* (Šimunović 2009: 579, 582).

Glagol *ofanati* u ravskome govoru označava 'onesvijestiti se' (Božin 2017: 220). Ovaj se glagol koristi i u saljskome govoru (v. Piasevoli 1993: 223). U rivanjskome se govoru upotrebljava oblik *ofamati* (Radulić 2002: 201). U nekim se bračkim govorima koriste glagoli *afanat*, *afanovat*, *ofanat* i *ofanovat* (Šimunović 2009: 79, 585), u bibinjskome govoru *afanati* (Šimunić 2013: 122), a u kolanjskome govoru glagol *afanivat* (Oštarić 2005: 27).

Glagol *ofregati* u ravskome se govoru koristi u značenju 'izribati, oribati, oprati' ili 'ukoriti, prekoriti' (Božin 2017: 220). U saljskome se govoru ovaj glagol upotrebljava u značenju 'izribati' (Piasevoli 1993: 223). U rivanjskome govoru ovaj glagol znači 'oribati pod' (Radulić 2002: 202). U nekim se bračkim govorima koriste oblici *ofregat* ili *isfregat* (Šimunović 2009: 586). U bibinjskome i kolanjskome se govoru upotrebljava oblik *ofregati* (Šimunić 2013: 453; Oštarić 2005: 309).

Riječ *oganj* u ravskome govoru označava 'vatra' (Božin 2017: 221) kao u rivanjskome i bibinjskome govoru (v. Radulić 2002: 202; v. Šimunić 2013: 453). U saljskome govoru ova imenica osim vatre označava i 'ložište' (Piasevoli 1993: 223). U nekim se bračkim govorima koristi oblik *ogonj* (Šimunović 2009: 587), a u kolanjskome govoru *oganj* (Oštarić 2005: 309).

Imenica *oligna* u ravskome govoru označava 'lignju' (Božin 2017: 221). U saljskome se govoru upotrebljava oblik *uligna* (Piasevoli 1993: 394) kao u rivanjskome govoru (v.

Radulić 2002: 319). U nekim se bračkim govorima upotrebljava oblik *ligña* (Šimunović 2009: 437), u bibinjskome govoru oblik *uligña* (Šimunić 2013: 748), a u kolanjskome govoru *ligna* (Oštarić 2005: 219).

Glagol *opariti (se)* u ravskome se govoru koristi u značenju 'preliti vrućom vodom, opeći, dobiti opeklinu' ili 'uništiti usjeve (odnosi se na led)' (Božin 2017: 222). Ovaj se glagol upotrebljava u saljskome i bibinjskome govoru (v. Piasevoli 1993: 227; v. Šimunić 2013: 458). U nekim se bračkim govorima koristi glagol *oparit* u značenju 'opeći (vrućom vodom)' (Šimunović 2009: 607). U kolanjskome se govoru koristi glagol *oparit se* u značenju 'dobiti opekotine od vruće vode' (Oštarić 2005: 316).

Imenica *oprara* u ravskome govoru označava 'okruglu vreću od mreže na obruču s motkom' (Božin 2017: 223). U saljskome se govoru koristi oblik *loprara* (Piasevoli 1993: 167). U rivanjskome se govoru upotrebljava oblik *prara* (Radulić 2002: 237), a u bibinjskome govoru oblik *lonprara* ili *lomprara* (Šimunić 2013: 362).

Glagol *opruditi* u ravskome se govoru koristi u značenju 'uzrokovati osip i svrbež kože' (Božin 2017: 223). Ovaj se glagol koristi u saljskome i rivanjskome govoru (v. Piasevoli 1993: 228; v. Radulić 2002: 205). U nekim se bračkim govorima koriste glagoli *oprudit* i *prudit* (Šimunović 2009: 612, 783). U bibinjskome se govoru koristi oblik *opruditi se* (Šimunić 2013: 460).

Glagol *ostrići (se)* u ravskome se govoru koristi u značenju 'ošišati (se)' (Božin 2017: 224). Ovaj se glagol upotrebljava i u saljskome govoru (v. Piasevoli 1993: 230). U rivanjskome se govoru upotrebljava oblik *ostrići* (Radulić 2002: 206), u nekim se bračkim govorima koristi glagol *ostrić se* (Šimunović 2009: 620), a u bibinjskome govoru glagol *ostrići (se)* (Šimunić 2013: 464). U kolanjskome govoru glagol *ostrić se* znači 'ošišati se' ili 'zauzeti energičan stav' (Oštarić 2005: 319).

Glagol *ožati* u ravskome govoru znači 'iscijediti, ocijediti' (Božin 2017: 226). U saljskome i bibinjskome se govoru upotrebljava oblik *ožeti* (Piasevoli 1993: 233; Šimunić 2013: 471), u rivanjskome govoru *ožjeti* (Radulić 2002: 208), u nekim se bračkim govorima koriste glagoli *ožet* i *ožimot* (Šimunović 2009: 628), a u kolanjskome govoru *ožet* (Oštarić 2005: 325).

Glagol *pačati se* u ravskome se govoru koristi u značenju 'dirati se u koga, miješati se u što, uplitati se u što' (Božin 2017: 227). Ovaj je glagol zabilježen u saljskome, rivanjskome i bibinjskome govoru (v. Piasevoli 1993: 234; v. Radulić 2002: 209; v. Šimunić 2013: 472). U

nekim se bračkim govorima i u kolanjskome govoru koristi glagol *pačat se* (Šimunović 2009: 629; Oštarić 2005: 326).

Prilog *pače* u ravskome govoru označava 'dapače, doista, naime, štoviše, jer' (Božin 2017: 227). Ovaj se prilog koristi u rivanjskome i bibinjskome govoru (v. Radulić 2002: 209; v. Šimunić 2013: 472). U nekim bračkim govorima prilog *pače* označava 'čak' ili 'uostalom' (Šimunović 2009: 629).

Imenica *paxaľ* u ravskome govoru označava 'čuperak, pramen' (Božin 2017: 227) kao u rivanjskome i kolanjskome govoru (v. Radulić 2002: 209; v. Oštarić 2005: 327). U nekim se bračkim govorima koriste oblici *paxaj* ili *paxoj* (Šimunović 2009: 630). U bibinjskome se govoru upotrebljavaju oblici *pafaj*, *pafalj* ili *paľ* (Šimunić 2013: 473). U saljskome se govoru imenicom *paxľi* označavaju 'čuperci vune' (Piasevoli 1993: 234).

Riječ *pql* u ravskome govoru označava 'stup, nosač električnih i telefonskih vodova' ili 'spljošteni dio vesla kojim se zahvaća more pri veslanju' (Božin 2017: 228). Ova se imenica u saljskome govoru koristi se samo u potonjem značenju (v. Piasevoli 1993: 235). U rivanjskome govoru *pql* označava 'stup telefonske ili električne mreže', a *pqla* 'donji, široki dio vesla' (Radulić 2002: 210). U nekim bračkim govorima imenica *pala* ili *pola* znači 'donji plosnati dio vesla' (Šimunović 2009: 632, 689). U kolanjskome govoru *pql* označava 'drveni električni ili telefonski stup' (Oštarić 2005: 328).

Glagol *paľati* u ravskome se govoru koristi u značenju 'crpsti, izbacivati vodu iz broda' (Božin 2017: 229). U bibinjskome govoru se koristi glagol *paľati* u značenju 'izbacivati vodu iz broda', 'grabiti, skupljati ulje iz maštela u uljari' ili 'crpsti, vaditi, skupljati tekućinu iz prostora gdje je nema mnogo, gdje je plitka' (Šimunić 2013: 475). U saljskome rječniku nije zabilježen ovaj glagol, ali je zabilježena imenica *paľ* koja označava 'drvenu šesulu za skupljanje vode iz broda' (Piasevoli 1993: 236). U rivanjskome su rječniku zabilježena oba leksema (v. Radulić 2002: 211).

Imenica *pamidor* u ravskome govoru označava 'rajčicu' (Božin 2017: 229). U saljskome i kolanjskome se govoru upotrebljava oblik *pomidor* (Piasevoli 1993: 262; Oštarić 2005: 365). U rivanjskome se govoru koristi oblik *pomindur* (Radulić 2002: 231). U nekim se bračkim govorima upotrebljava oblik *pomidor* (Šimunović 2009: 698), a u bibinjskome govoru oblici *kumidor* ili *kumindor* (Šimunić 2013: 341).

Riječ *panula* u ravskome govoru označava 'umjetnu ribicu s udicom vezanu na najlon kojom se lovi u vožnji' (Božin 2017: 229). Ova se imenica upotrebljava u rivanjskome,

bibinjskome i kolanjskome govoru te u nekim bračkim čakavskim govorima (v. Radulić 2002: 212; v. Šimunić 2013: 477; v. Oštarić 2005: 329; v. Šimunović 2009: 634).

Glagol *parićati* u ravskome se govoru koristi u značenju 'pripraviti, pripremiti, spremići' (Božin 2017: 230). Ovaj se glagol upotrebljava u saljskome i rivanjskome govoru (v. Piasevoli 1993: 239; v. Radulić 2002: 213). U nekim se bračkim govorima koriste oblici *prićat*, *parićovat*, *parćeat* ili *parćovat* (Šimunović 2009: 636), a bibinjskome govoru *parićati*, *parićvati* ili *parićivati* (Šimunić 2013: 479).

Rječju *partenca* u ravskome se govoru označava 'odlazak, polazak' (Božin 2017: 231). Ovaj se leksem upotrebljava u saljskome, rivanjskome, bibinjskome i kolanjskome govoru (v. Piasevoli 1993: 239; v. Radulić 2002: 213; v. Šimunić 2013: 480; v. Oštarić 2005: 331). U nekim se bračkim govorima koristi imenica *partenca* (Šimunović 2009: 637).

Pridjev *pasqni* u ravskome govoru označava onog koji je 'prošli' (Božin 2017: 231). U nekim se bračkim govorima upotrebljava pridjev *pasan* (Šimunović 2009: 638). U saljskome rječniku nije zabilježen ovaj pridjev, ali je zabilježen glagol *pasati* koji se koristi u značenju 'proći' (Piasevoli 1993: 240). Ista je situacija u rivanjskome, bibinjskome i kolanjskome govoru (v. Radulić 2002: 214; v. Šimunić 2013: 481; v. Oštarić 2005: 331).

Imenica *pašabrod* u ravskome govoru označava 'veliko cjedilo' (Božin 2017: 231-232) kao u nekim bračkim govorima (v. Šimunović 2009: 639). U bibinjskome i kolanjskome se govoru koristi oblik *pašabrod* (Šimunić 2013: 482; Oštarić 2005: 332). U saljskome se govoru upotrebljava oblik *pašabrodo* (Piasevoli 1993: 241), a u rivanjskome govoru *pašabruod* (Radulić 2002: 214).

Riječ *pašamqñ* u ravskome govoru označava 'rukohvat, ogradu' (Božin 2017: 232). Ova se imenica upotrebljava u saljskome, rivanjskome i bibinjskome govoru (v. Piasevoli 1993: 241; v. Radulić 2002: 214; v. Šimunić 2013: 482). U nekim se bračkim govorima koristi imenica *pašamon* (Šimunović 2009: 639).

Imenica *paštroći* u ravskome govoru označava 'jelo od povrća, krumpira i tjestenine' (Božin 2017: 232). U saljskome i rivanjskome govoru imenica *paštroć* označava 'mješavinu bez ukusa' (Piasevoli 1993: 241; Radulić 2002: 214). U nekim bračkim govorima imenica *paštroć* znači 'loše i na brzinu napravljen posao, loša mješavina' (Šimunović 2009: 640). U bibinjskome govoru *paštroć* označava 'loše vino', 'mješavinu različitih tekućih sastojaka, mješavina svega i svačega, izmješani različiti sastojci u jelu, loše jelo' (Šimunić 2013: 483), a u kolanjskome govoru *paštroć* označava 'neukusno jelo ili piće načinjeno od više sastojaka' ili 'mješanca' (Oštarić 2005: 333).

'Nesreća' se u ravskome govoru označava rječju *pegula* (Božin 2017: 233). Ovaj je leksem zabilježen u saljskome, bibinjskome i kolanjskome rječniku (v. Piasevoli 1993: 243; v. Šimunić 2013: 485; v. Oštarić 2005: 335). U rivanjskome se govoru upotrebljava oblik *pjegula* (Radulić 2002: 216), a u nekim se bračkim govorima koriste riječi *pegola* ili *pegula* (Šimunović 2009: 644).

Glagol *pełati* u ravskome se govoru koristi u značenju 'voditi koga za ruku' (Božin 2017: 233). Ovaj se glagol upotrebljava u saljskome, rivanjskome i kolanjskome govoru (v. Piasevoli 1993: 244; v. Radulić 2002: 216; v. Oštarić 2005: 336).

Imenica *pensija* u ravskome govoru označava 'mirovinu' (Božin 2017: 233) kao u rivanjskome govoru (v. Radulić 2002: 216). U saljskome se govoru upotrebljava imenica *penšjun* za označavanje 'mirovine' (Piasevoli 1993: 244), u nekim bračkim govorima *penšijun* (Šimunović 2009: 646), u bibinjskome govoru *penšija*, *penšjun* i *pensija* (Šimunić 2013: 487), a u kolanjskome govoru *penšijun* (Oštarić 2005: 336).

Riječ *perun* u ravskome govoru označava 'viljušku' (Božin 2017: 234). Ova se imenica upotrebljava u saljskome govoru i u nekim bračkim čakavskim govorima (v. Piasevoli 1993: 245; v. Šimunović 2009: 648). U rivanjskome i kolanjskome se govoru koristi oblik *pirun* (Radulić 2002: 221; Oštarić 2005: 342). U bibinjskome su govoru zabilježeni oblici *peñur*, *piñur*, *pirun* i *perun* (Šimunić 2013: 487).

Glagol *petati* u ravskome se govoru koristi u značenju 'zalijepiti' ili 'lažno optužiti koga' (Božin 2017: 234). U saljskome govoru ovaj glagol ima nekoliko značenja: 'nametnuti', 'prilijepiti', 'odbrusiti', 'zalijepiti' (Piasevoli 1993: 245). U bibinjskome govoru glagol *petati* označava 'prilijepiti komu što, lažno ga optužiti, potvoriti' ili 'udariti, prilijepiti pljusku' (Šimunić 2013: 490). U kolanjskome se govoru koristi glagol *petat* u značenju 'prilijepiti' (Oštarić 2005: 337), a u nekim se bračkim govorima glagol *petat* koristi u značenju 'nabaciti' (Šimunović 2009: 650).

Riječju *petex* u ravskome se govoru označava 'pijetao' (Božin 2017: 234). Ova se imenica koristi u saljskome, rivanjskome i kolanjskome govoru (v. Piasevoli 1993: 245; v. Radulić 2002: 217; v. Oštarić 2005: 337). U nekim se bračkim govorima i u bibinjskome govoru koristi imenica *pivac* (Šimunović 2009: 660; Šimunić 2013: 497).

Riječ *pijaca* u ravskome govoru označava 'tržnicu' (Božin 2017: 235). Ova se riječ upotrebljava u saljskome, rivanjskome, bibinjskome i kolanjskome govoru (v. Piasevoli 1993: 247; v. Radulić 2002: 219; v. Šimunić 2013: 492; v. Oštarić 2005: 338).

Imenicom *pijat* u ravskome se govoru označava 'tanjur' ili 'količina koja stane u tanjur' (Božin 2017: 235). Ova se imenica koristi u saljskome, rivanjskome, bibinjskome i kolanjskome govoru te u nekim bračkim čakavskim govorima (v. Piasevoli 1993: 247; v. Radulić 2002: 219; v. Šimunić 2013: 492; v. Oštarić 2005: 338; v. Šimunović 2009: 654).

Glagol *pjumbati* u ravskome govoru označava 'nastavljati konop jedan na drugi bez vezivanja, upletati konop u konop' (Božin 2017: 235). Ovaj se glagol koristi i u saljskome govoru (v. Piasevoli 1993: 247). U rivanjskome se govoru upotrebljava oblik *pjunbati* (Radulić 2002: 222), a u nekim bračkim govorima *fjumbat*, *fjumbovat*, *pjumbat* ili *pjumbovat* (Šimunović 2009: 234, 662).

Riječ *pjumbin* u ravskome govoru označava 'visak, uteg na tunji' (Božin 2017: 235). Ova je imenica zabilježena i u saljskome rječniku (v. Piasevoli 1993: 247-248). U rivanjskome se govoru upotrebljava oblik *pjunbin* (Radulić 2002: 222). U bibinjskome se govoru koriste imenice *pjunbin*, *fjunbin*, *pjumbin* ili *fjumbin* (Šimunić 2013: 493), a u kolanjskome govoru *pjumbin* (Oštarić 2005: 339). U nekim bračkim govorima imenica *pjumbin* znači 'olovni uteg na mreži' ili 'visak' (Šimunović 2009: 662).

Riječ *pirić* u ravskome govoru označava 'pile' (Božin 2017: 237). U saljskome se govoru 'piliće' označava imenicom *piplići* (Piasevoli 1993: 249) kao u rivanjskome govoru i u nekim bračkim govorima (v. Radulić 2002: 221; v. Šimunović 2009: 657). U bibinjskome se govoru koristi oblik *pilić* (Šimunić 2013: 494). U kolanjskome govoru *pirić* označava 'tek izleženo pile' (Oštarić 2005: 342).

Riječju *pirja* u ravskome se govoru označava 'lijevak' (Božin 2017: 237). Ova se imenica upotrebljava i u saljskome govoru (v. Piasevoli 1993: 250). U rivanjskome, bibinjskome i kolanjskome se govoru koristi oblik *pirija* (Radulić 2002: 221; Šimunić 2013: 495; Oštarić 2005: 342). U nekim se bračkim govorima upotrebljavaju imenice *pirija* ili *pirja* (Šimunović 2009: 657).

Imenica *pištula* u ravskome govoru označava 'poslanicu' ili 'prijekor, ukor' (Božin 2017: 237). U bibinjskome i kolanjskome se govoru također koristi oblik *pištula* (Šimunić 2013: 497; Oštarić 2005: 344). Ova imenica i u saljskome govoru označava 'poslanicu', ali i 'pismenu poruku' (Piasevoli 1993: 250). U rivanjskome govoru ova imenica označava samo 'crkvenu poslanicu' (Radulić 2002: 221). U bračkim govorima *pistula* označava 'pistolu' ili 'ukor' (Šimunović 2009: 659).

Imenica *piz* u ravskome govoru označava 'uteg' (Božin 2017: 238). Ova se imenica upotrebljava u saljskome, rivanjskome, bibinjskome i kolanjskome govoru te u nekim

bračkim govorima (v. Piasevoli 1993: 251; v. Radulić 2002: 221; v. Šimunić 2013: 498; v. Oštarić 2005: 344; v. Šimunović 2009: 661).

Riječ *podanak* u ravskome govoru označava 'veliki ravni vrt na kraju posjeda ili pri moru' (Božin 2017: 241). Ovaj je leksem zabilježen i u saljskome rječniku (Piasevoli 1993: 257). U nekim bračkim govorima *podanak* označava 'ono što je na dnu/pri dnu', 'donji dio doline, naselja, podnožje', 'niži dio na nekom zemljištu', 'zapadna strana na nekom ravnom predjelu (polja, otoka, crkve)', 'dio na samom kraju (uvale)', 'donji dio (u nekoj posudi)' ili 'donji dio (najbliži korijenu) nekog stabla' (Šimunović 2009: 674). U bibinjskome govoru *podanak* ili *podaca* znači 'ravan dio zemljišta s debelim slojem zemlje, obično u podnožju kakve kose, brijega ili terasastog zemljišta, donji, niži dio njive' (Šimunić 2013: 508), a u kolanjskome govoru 'donji dio terasastog zemljišta' (Oštarić 2005: 354).

Riječ *pokrvo* u ravskome govoru označava 'poklopac, zaklopac' (Božin 2017: 245) kao i u rivanjskome govoru (v. Radulić 2002: 229). U saljskome se govoru i u nekim bračkim govorima koristi oblik *pokrivalo* (Piasevoli 1993: 260; Šimunović 2009: 687). U bibinjskome se govoru upotrebljava *pokrivo* (Šimunić 2013: 518), a u kolanjskome govoru *pokrov* (Oštarić 2005: 362).

Imenica *porat* u ravskome govoru znači 'pristanište, luka, lučica' (Božin 2017: 248). Ova se imenica upotrebljava u saljskome, rivanjskome, nekim bračkim, bibinjskome i kolanjskome govoru (v. Piasevoli 1993: 265; v. Radulić 2002: 232; v. Šimunović 2009: 708; v. Šimunić 2013: 525; v. Oštarić 2005: 369).

Riječi *portafoj* i *takuin* u ravskome govoru označavaju 'novčanik' (Božin 2017: 248, 311) kao u rivanjskome govoru (v. Radulić 2002: 232, 305). U saljskome se govoru koriste obe imenice, ali druga u obliku *takujin* (Piasevoli 1993: 375). U nekim se bračkim govorima i u bibinjskome govoru također koriste imenice *portafoj* i *takujin* (Šimunović 2009: 709, 953; Šimunić 2013: 161, 708). U kolanjskome se govoru upotrebljavaju imenice *portafoļ* i *takuļin* (Oštarić 2005: 370, 524).

Imenica *postō* u ravskome govoru označava 'cipele' (Božin 2017: 249). U nekim se bračkim govorima koristi oblik *postol* (Šimunović 2009: 715). U bibinjskome se govoru upotrebljava oblik *posto* ili *postol* (Šimunić 2013: 529). U saljskome, rivanjskome i kolanjskome je rječniku navedena natuknica *postoli* u značenju 'cipele' (Piasevoli 1993: 267; Radulić 2002: 234; Oštarić 2005: 373).

Riječ *pot* u ravskome govoru označava 'limenu posudu s malom ručkom za piće' ili 'količinu koja stane u takvu posudu' (Božin 2017: 251-252). Ova se imenica upotrebljava u

saljskome, rivanjskome i kolanjskome govoru te u nekim bračkim govorima (v. Piasevoli 1993: 269; v. Radulić 2002: 234; v. Oštarić 2005: 376; v. Šimunović 2009: 718). U bibinjskome se govoru koriste oblici *pot* i *potič* (Šimunić 2013: 532).

Riječ *pot* u ravskome govoru označava 'znoj' (Božin 2017: 252). Ova se imenica koristi u saljskome govoru i u nekim bračkim govorima (v. Piasevoli 1993: 269; v. Šimunović 2009: 719). U bibinjskome i kolanjskome se govoru upotrebljava oblik *pot* (Šimunić 2013: 532; Oštarić 2005: 376). U rivanjskome je govoru zabilježen oblik *puot* (Radulić 2002: 234).

Glagol *potampelati* u ravskome govoru znači 'poduprijeti, učvrstiti, osigurati da se ne preokrene' (Božin 2017: 252). Ovaj se glagol koristi i u saljskome govoru (v. Piasevoli 1993: 269), a u kolanjskome se govoru koristi glagol *potampelat* (Oštarić 2005: 377). U rivanjskome se govoru upotrebljava oblik *potinpelati* (Radulić 2002: 235), a u bibinjskome govoru *potapelati* (Šimunić 2013: 532).

Imenica *preša* u ravskome govoru označava 'žurbu' (Božin 2017: 255). Ova se imenica upotrebljava u saljskome, rivanjskome i kolanjskome govoru (v. Piasevoli 1993: 277; v. Radulić 2002: 241; v. Oštarić 2005: 392). U nekim se bračkim govorima koristi oblik *priša* (Šimunović 2009: 758), a u bibinjskome govoru oblici *preša* i *priša* (Šimunić 2013: 546).

Prijedlog *prez* u ravskome govoru koristi se u značenju 'bez' (Božin 2017: 255). Ovaj je prijedlog zabilježen u saljskome i kolanjskome govoru te u nekim bračkim čakavskim govorima (v. Piasevoli 1993: 277; v. Oštarić 2005: 393; v. Šimunović 2009: 733). U bibinjskome se govoru koriste oblici *prez*, *brez* i *bez* (Šimunić 2013: 547).

Riječ *prña* u ravskome govoru označava 'herpes na usnama, virusno zapaljenje usne' (Božin 2017: 256). Ova se riječ koristi u saljskome i rivanjskome govoru (v. Piasevoli 1993: 282; v. Radulić 2002: 244). U bibinjskome govoru *prña* označava 'krasticu na usni ili na nosu' (Šimunić 2013: 563).

Riječ *provišta* u ravskome govoru označava 'hranu, namirnice' (Božin 2017: 257). Ova se imenica upotrebljava i u saljskome govoru (v. Piasevoli 1993: 287). U bibinjskome se govoru koriste oblici *provišta* i *provijanta* (Šimunić 2013: 570). U rivanjskome govoru ova imenica označava 'količinu hrane i pića za određeno razdoblje' (Radulić 2002: 246). U nekim bračkim govorima označava 'nabavu hrane, opskrbu (pri kupovanju namirnica)' (Šimunović 2009: 780), a u kolanjskome govoru *provišta* označava 'dnevne potrepštine' (Oštarić 2005: 406).

Prilog *provižorno* u ravskome govoru označava ono što je 'privremeno' (Božin 2017: 257). Ovaj se prilog koristi u saljskome, kolanjskome i bibinjskome govoru (v. Piasevoli 1993: 287; v. Oštarić 2005: 407; v. Šimunić 2013: 570).

Riječ *pršona* u ravskome govoru označava 'čovjeka, čeljade, osobu', 'gospođu' ili 'mjeru za krevet širine oko 90 cm (na koji stane jedna osoba)' (Božin 2017: 258). Ova imenica u saljskome govoru označava 'važnu osobu' (Piasevoli 1993: 289). U bibinjskome govoru *pršona* označava 'osobu, značajnu i važnu osobu' ili 'mjeru za širinu postelje i pokrivača' (Šimunić 2013: 571), a u kolanjskome govoru 'osobu' (Oštarić 2005: 408). U rivanjskome se govoru upotrebljava u obliku *pršūona* i označava 'značajnu osobu' ili 'mjeru za veličinu postelje' (Radulić 2002: 246). U nekim se bračkim govorima koristi imenica *peršona* (Šimunović 2009: 648).

Riječ *punta* u ravskome govoru označava 'upalu pluća ili porebrice', 'šiljak, vrh' ili 'rt' (Božin 2017: 261) kao u rivanjskome govoru (v. Radulić 2002: 249). Ova se imenica u saljskome govoru upotrebljava samo u posljednja dva značenja (v. Piasevoli 1993: 294). U nekim bračkim govorima *punta* označava 'napravu u obliku letve za pričvršćivanje vrata, prozorskih kapaka i sl', 'potporanj', 'rt', 'upalu pluća', ili 'šiljak' (Šimunović 2009: 787). U bibinjskome govoru *punta* označava 'rt, oštriju izbočinu kopna u more', 'upalu pluća' ili 'šiljak, oštar, zašiljen vrh kakva predmeta' (Šimunić 2013: 578), a u kolanjskome govoru 'rt', 'šiljak' ili 'naglu upalu' (Oštarić 2005: 411).

Pridjev *pur* u ravskome govoru označava onog koji je 'čist, bez začina' ili 'koji nalikuje na koga drugoga, sličan' (Božin 2017: 261). U kolanjskome govoru pridjev *pur* opisuje onoga koji je 'rijedak, nemastan, bistar' (Oštarić 2005: 412). U saljskome je rječniku zabilježen pridjev *puro*, a opisuje ono što je 'bez ulja, nemasno' (Piasevoli 1993: 295). U rivanjskome je rječniku također zabilježen oblik *puro* i označava 'jelo bez ulja' (Radulić 2002: 250). Ovaj pridjev u nekim bračkim govorima opisuje onoga koji je 'prirodan, originalan, čist, ničim pomiješan' (Šimunović 2009: 789). U bibinjskome govoru *puri* označava onoga koji je 'čist, bez dodataka, jelo začinjeno s malo ulja ili masti, ne osobito krepko jelo, sirotinjska hrana bez mesa, obično se misli na jela od tjestenine koja su se najviše jela' (Šimunić 2013: 579).

Imenica *purtela* u ravskome govoru ima nekoliko značenja: označava 'vratašca', otvor s poklopcem' ili 'košaru upletenu od pruća' (Božin 2017: 261). U bibinjskome govoru *purtela* označava 'usadna vratašca, drvena vratašca s prednje i stražnje strane sanduka zaprežnih kola, kara, usađuju se odozgo u utor, među daščice na stranicama sanduka, kašuna, pritežu lancima, sindirima na tzv. stupcima' (Šimunić 2013: 579). U saljskome govoru *purtel* označava 'otvor

za podrum ili tavan s poklopcem' (Piasevoli 1993: 295), a u kolanjskome govoru 'otvor na krovu za ulaz na tavan' (Oštarić 2005: 412). U nekim bračkim govorima *purtel* označava 'otvor u potpalublju na pramcu leuta' ili 'poklopac za otvor na pramcu leuta' (Šimunović 2009: 789). U rivanjskome se govoru upotrebljava oblik *purtje*, a označava 'poklopac pramčana otvora na brodu i sam otvor' (Radulić 2002: 250).

Riječ *raca* u ravskome govoru označava 'rod, vrstu, sortu, pasminu' (Božin 2017: 263). Ova se riječ koristi i u saljskome govoru (v. Piasevoli 1993: 297). U bibinjskome govoru *raca* označava 'životinjsku pasminu, vrstu' ili 'kod ljudi: podrijetlo, rod, pripadanje određenom rodu, porodici' (Šimunić 2013: 585), a u kolanjskome govoru 'soj, vrstu' (Oštarić 2005: 414).

Glagol *rakamivati* u ravskome se govoru koristi u značenju 'stavljati ukras na rublje' (Božin 2017: 263). U rivanjskome rječniku nije zabilježen ovaj glagol, nego imenica *rakam* koja označava 'vez', i glagol *rakamati* koji se koristi u značenju 'vesti' (Radulić 2002: 251-252). U bibinjskome se govoru koristi glagol *rakamati (se)* u značenju 'vesti, praviti ukras na tkanini, ušivati rakam' ili 'udariti se s tim da se udarac pozna na tijelu, da se vidi' (Šimunić 2013: 586-587). U nekim se bračkim govorima koristi glagol *rakamat* u značenju 'izvesti, vesti' (Šimunović 2009: 794), a u kolanjskome govoru 'vesti na platnu' (Oštarić 2005: 415).

Pridjev *raskuňsan* u ravskome govoru označava onoga koji je 'rastrgan, rasparan' (Božin 2017: 265). U saljskome rječniku nije zabilježen ovaj pridjev, ali je zabilježen glagol *raskoňusati* koji se koristi u značenju 'raskomadati, raskidati' (Piasevoli 1993: 299), koji se upotrebljava u rivanjskome i kolanjskome govoru (v. Radulić 2002: 253; v. Oštarić 2005: 417).

Glagol *rašćarati se* u ravskome se govoru koristi u nekoliko značenja: 'razvedriti se', 'razdaniti se' ili 'razbistriti se, osvijestiti se, doći k sebi' (Božin 2017: 267). Ovaj se glagol upotrebljava i u saljskome govoru (v. Piasevoli 1993: 302). U kolanjskome se govoru koristi oblik *rašćarat* (Oštarić 2005: 416), a u bibinjskome govoru *rašćarati se* (Šimunić 2013: 594). U nekim se bračkim govorima upotrebljavaju oblici *rašćarat*, *rašćarovat* ili *rašćarat* (Šimunović 2009: 795, 796, 807).

Imenica *raštele* u ravskome govoru označava 'rešetkastu ogradu na stepenicama' (Božin 2017: 267). U saljskome govoru imenica *raštela* označava 'drvenu pregradu s razmaknutim dašćicama' (Piasevoli 1993: 302). U rivanjskome se govoru oblik *raštela* koristi u oba značenja (Radulić 2002: 255). U bibinjskome govoru *raštela* označava 'rešetku napravljenju od užih dasaka, drvenih letava za kakva vrata, pregradu, stranice zaprežnih kola i sl.' (Šimunić 2013: 595). U nekim se bračkim govorima koriste oblici *raštela* i *roštela*

(Šimunović 2009: 808). U kolanjskome govoru *rqštel* označava 'drvenu pregradu za stoku' (Oštarić 2005: 423).

Prilog *rqzi* u ravskome govoru označava onog koji je 'do ruba, do vrha' (Božin 2017: 269). Ovaj se prilog koristi i u kolanjskome govoru (Oštarić 2005: 246). U rivanjskome se govoru upotrebljava oblik *rqzin* koji označava 'ravno uz nešto, u istom nivou s nečim' (Radulić 2002: 256). U bračkim govorima prilozi *rozon* i *razo* označavaju ono što je 'uvršito, uz razinu, do gornje razine' (Šimunović 2009: 817, 840), a u bibinjskome govoru *raz* ili *razon* označavaju 'izravnano, poravnano, na istoj uzdignutosti, ispunjeno, naliveno do samoga vrha' (Šimunić 2013: 596).

Imenica *rebataica* u ravskome govoru označava 'odbijanje morskih valova od obale, od stijena na obali' (Božin 2017: 270). U saljskome i rivanjskome se govoru upotrebljava oblik *rebatajica* (Piasevoli 1993: 306; Radulić 2002: 257). U nekim bračkim govorima riječi *rebaltajica*, *rebatajica* i *rebatidura* označavaju 'udar valova nakon što su se odbili od obale' (Šimunović 2009: 821).

Riječ *režipet* u ravskome govoru označava 'grudnjak' (Božin 2017: 271). Ova se imenica upotrebljava u saljskome i rivanjskome govoru (v. Piasevoli 1993: 307; v. Radulić 2002: 257). U nekim se bračkim čakavskim govorima koriste oblici *rečipet* ili *rižipet* (Šimunović 2009: 822, 833), a u bibinjskome govoru *režipet* ili *rižipet* (Šimunić 2013: 602).

Riječ *reful* u ravskome govoru označava 'iznenadni udar vjetra' (Božin 2017: 271). Ovaj se leksem upotrebljava u saljskome, rivanjskome, bibinjskome i kolanjskome govoru te u nekim bračkim govorima (v. Piasevoli 1993: 307; v. Radulić 2002: 257; v. Šimunić 2013: 602; v. Oštarić 2005: 430; v. Šimunović 2009: 823).

Riječ *reṗac* u ravskome govoru označava 'vrapca' (Božin 2017: 271). U rivanjskome se govoru upotrebljava oblik *rjebac* (Radulić 2002: 257), a u bibinjskome i kolanjskome govoru *rebac* (Šimunić 2013: 600; Oštarić 2005: 429). U nekim se bračkim govorima koriste oblici *rebac*, *orebac* ili *oriebac* (Šimunović 2009: 821).

Glagol *režintati* u ravskome se govoru koristi u značenju 'isprati vodom' (Božin 2017: 272). U saljskome i bibinjskome se govoru upotrebljava oblik *režentati* (Piasevoli 1993: 309; Šimunić 2013: 605). U rivanjskome se govoru koristi oblik *ražintati* (Radulić 2002: 256), a u nekim bračkim govorima *režentat* ili *režentovat* (Šimunović 2009: 829).

Glagol *rivati* u ravskome se govoru koristi u značenju 'gurati, gurkati' (Božin 2017: 272). Ovaj se glagol upotrebljava i u saljskome govoru (v. Piasevoli 1993: 311). U nekim se bračkim govorima koristi glagol *rinut* (Šimunović 2009: 832), a u kolanjskome se govoru

koristi glagol *rivat (se)* u značenju 'gurati (se)' (Oštarić 2005: 434). U rivanjskome i bibinjskome govoru glagol *rivati* znači 'stići, prispjeti' (Radulić 2002: 260; Šimunić 2013: 607).

Imenica *roćin* u ravskome govoru označava 'naušnicu' (Božin 2017: 272). U nekim se bračkim govorima koristi oblik *roćina* ili *rećina* (Šimunović 2009: 822, 834). U saljskome se govoru 'naušnice' označavaju leksemom *renćini* (Piasevoli 1993: 308). U bibinjskome se govoru koriste oblici *rećin*, *renćin*, *rićin* i *rinćin* (Šimunić 2013: 601).

Glagol *ruinati (se)* u ravskome se govoru koristi u značenju 'uništiti, upropastiti' ili 'teško se ozlijediti' (Božin 2017: 273). U saljskome se govoru koristi oblik *rujinati* (Piasevoli 1993: 313). U rivanjskome se govoru upotrebljava oblik *ruvinati* (Radulić 2002: 262). U nekim se bračkim se govorima koriste glagoli *ruvinat* i *ruvinovat* (Šimunović 2009: 843, 844), u bibinjskome govoru *ruvinati (se)* (Šimunić 2013: 613), a u kolanjskome govoru *ruvinat* (Oštarić 2005: 439).

Imenica *rujnac* u ravskome govoru označava 'otpalu ili otučenu žbuku' (Božin 2017: 273). U saljskome se govoru koristi oblik *ruvinac* (Piasevoli 1993: 314), a u rivanjskome govoru *ruvihačina* (Radulić 2002: 262). U bibinjskome se govoru upotrebljava oblik *ruvina*, ali mu se dodaje značenje 'nešto što je staro, dotrajalo, čovjek dotrajao od bolesti ili starosti' (Šimunić 2013: 613).

Glagol *rukati* u ravskome se govoru koristi u značenju 'derati se, rikati, kričati, preglasno plakati' (Božin 2017: 273). Ovaj se glagol koristi u bibinjskome i saljskome govoru (v. Šimunić 2013: 612; v. Piasevoli 1993: 313). U rivanjskome govoru označava 'glasno jaukati' (Radulić 2002: 262). U kolanjskome se govoru koristi glagol *rukat* u značenju 'prodorno vikati' (Oštarić 2005: 438).

'Hrđa' se u ravskome govoru označava rječju *ruzina* (Božin 2017: 274). Ova se imenica upotrebljava u rivanjskome, bibinjskome i kolanjskome govoru (v. Radulić 2002: 262; v. Šimunić 2013: 613; v. Oštarić 2005: 439). U saljskome se govoru koristi riječ *ružina* (Piasevoli 1993: 314), a u nekim bračkim govorima *ruzina* i *ružina* (Šimunović 2009: 844).

Imenica *sabun* u ravskome govoru označava 'pijesak' (Božin 2017: 275). Ova se imenica upotrebljava u saljskome, rivanjskome i bibinjskome govoru (v. Piasevoli 1993: 315; v. Radulić 2002: 264; v. Šimunić 2013: 615). U kolanjskome govoru *salbun* označava 'žuti pijesak koji se vadi u polju' (Oštarić 2005: 441).

Pridjev *sajav* u ravskome govoru označava onoga koji je 'čađav' (Božin 2017: 275). U drugim rječnicima nije zabilježen ovaj pridjev, ali su zabilježene imenice koje označavaju

'čađu'. Tako je u saljskome i rivanjskome rječniku zabilježena imenica *saje* (Piasevoli 1993: 315; Radulić 2002: 264). U nekim je bračkim čakavskim govorima zabilježena imenica *saja* (Šimunović 2009: 846), a u kolanjskome govoru *saža* (Oštarić 2005: 440).

Imenica *saket* u ravskome govoru označava 'vreću' (Božin 2017: 275). U saljskome govoru ova imenica označava 'manju vreću (cca 30 kilograma)' (Piasevoli 1993: 315), slično kao u rivanjskome govoru u čijem se rječniku napominje da se radi o 'vreći od finijega platna' (Radulić 2002: 264). U nekim bračkim govorima *saket* označava 'vrećicu' ili 'količinu koja stane u vrećicu' (Šimunović 2009: 847), a u bibinjskome govoru 'manju jutenu vreću, malu vreću od platna' (Šimunić 2013: 615).

Salamura u ravskome govoru označava 'slanu vodu, rasol' (Božin 2017: 276) kao i u nekim bračkim govorima (v. Šimunović 2009: 848). Ova se imenica koristi u saljskome, rivanjskome i kolanjskome govoru (v. Piasevoli 1993: 316; v. Radulić 2002: 264-265; v. Oštarić 2005: 441).

Imenica *sqntul* u ravskome govoru označava 'svjedoka, kuma na krštenju, krizmi ili vjenčanju' (Božin 2017: 276). Ova je imenica zabilježena u saljskome i kolanjskome govoru (v. Piasevoli 1993: 317; v. Oštarić 2005: 443). U rivanjskome se govoru upotrebljava oblik *sqntu* (Radulić 2002: 265), a u nekim bračkim govorima *šantulo* i *šantula* (Šimunović 2009: 914).

Riječ *sqsa* u ravskome govoru označava 'dojku' (Božin 2017: 277). U saljskome i rivanjskome govoru riječ *cice* označava 'sise, prsa, dojke' (Piasevoli 1993: 50; Radulić 2002: 66). U nekim se bračkim govorima koristi imenica *sis*a (Šimunović 2009: 860), a u bibinjskome i kolanjskome govoru oblik *cica* (Šimunić 2013: 175; Oštarić 2005: 69).

Imenica *saur* u ravskome govoru označava 'marinadu, marinirana ribu' (Božin 2017: 277). Ova se imenica koristi u saljskome, rivanjskome i kolanjskome govoru (v. Piasevoli 1993: 318; v. Radulić 2002: 266; v. Oštarić 2005: 444). U nekim se bračkim govorima koristi oblik *savur* (Šimunović 2009: 852).

Riječ *sqvdan* u ravskome govoru označava 'običan dan' (Božin 2017: 277). Ova je riječ zabilježena i u saljskome rječniku (v. Piasevoli 1993: 318). U rivanjskome, bibinjskome i kolanjskome se govoru upotrebljava oblik *svagdan* (Radulić 2002: 283; Šimunić 2013: 663; Oštarić 2005: 485).

Prilog *segutra* u ravskome se govoru koristi u značenju 'ovoga jutra, jutros' (Božin 2017: 277). Ovaj se prilog upotrebljava u saljskome, rivanjskome i kolanjskome govoru (v. Piasevoli 1993: 319; v. Radulić 2002: 266; v. Oštarić 2005: 445).

Imenica *seja* u ravskome govoru označava 'greda za sjedenje, klupu' (Božin 2017: 278). Ova je imenica zabilježena u saljskome i rivanjskome govoru (v. Piasevoli 1993: 319; v. Radulić 2002: 266). U bibinjskome i kolanjskome se govoru koristi oblik *siža* (Šimunić 2013: 622; Oštarić 2005: 447), a u nekim bračkim govorima *sidija* (Šimunović 2009: 856).

Riječi *sić* i *sig* u ravskome govoru označavaju 'limenu posudu za vodu', odnosno 'kabao' (Božin 2017: 278-279) kao u rivanjskome govoru (v. Radulić 2002: 267). U saljskome je rječniku zabilježena riječ *sigal* (Piasevoli 1993: 320), a u nekim se bračkim govorima i u bibinjskome govoru koristi imenica *sić*, tj. *sić* (Šimunović 2009: 856; Šimunić 2013: 621).

Imenica *sidrina* u ravskome govoru označava 'konop za vezanje sidra' (Božin 2017: 279). Ova se imenica upotrebljava u rivanjskome i bibinjskome govoru (v. Radulić 2002: 267; v. Šimunić 2013: 622).

Riječ *siŋa* u ravskome govoru označava 'znak, oznaku, orijentir' (Božin 2017: 279) kao i u rivanjskome govoru (v. Radulić 2002: 268). U saljskome se govoru upotrebljava oblik *siŋal* (Piasevoli 1993: 322), a u kolanjskome govoru *siŋal* (Oštarić 2005: 448). U nekim se bračkim govorima koristi oblik *siŋol* (Šimunović 2009: 858). U bibinjskome se govoru koriste oblici *siŋa* ili *siŋal* (Šimunić 2013: 625).

Imenica *skuža* u ravskome govoru označava 'ispriku' (Božin 2017: 283). Ova se imenica upotrebljava u saljskome, rivanjskome i kolanjskome govoru te u nekim bračkim govorima (v. Piasevoli 1993: 326; v. Radulić 2002: 271; v. Oštarić 2005: 456; v. Šimunović 2009: 867). U bibinjskome se govoru koriste oblici *skuža* i *škuža* (Šimunić 2013: 632).

Pridjev *sopoļiv* u ravskome govoru označava onoga koji je 'slinav' (Božin 2017: 286). U saljskome rječniku nije zabilježen pridjev, ali je imenica *sopolivac* koja označava 'slinavca, neugledna mladića' (Piasevoli 1993: 331).

Imenica *sprta* u ravskome govoru označava 'pletenu košaru od grančica mirte ili masline' (Božin 2017: 289). Ova se imenica upotrebljava u saljskome, rivanjskome, bibinjskome i kolanjskome govoru (v. Piasevoli 1993: 335; v. Radulić 2002: 277; v. Šimunić 2013: 645; v. Oštarić 2005: 468). U nekim se bračkim govorima mogu koristiti imenice *sprta* i *sprtva* (Šimunović 2009: 885).

Rječju *strila* u ravskome se govoru označava 'grom' (Božin 2017: 292). U saljskome rječniku stoji da ova riječ označava 'munju' (Piasevoli 1993: 340) kao i u rivanjskome (v. Radulić 2002: 281). U nekim se bračkim govorima koristi imenica *strila* u značenju 'strijela, munja' (Šimunović 2009: 896). U kolanjskome govoru *strila* označava 'strijelu' (Oštarić 2005:

477). U bibinjskome se govoru u ovome značenju koristi izraz *strile nebeske* (Šimunić 2013: 656).

Imenica *sukno* u ravskome govoru označava 'vuneni prekrivač za krevet' (Božin 2017: 294). U saljskome govoru ova imenica označava 'debelo vuneno tkanje' (Piasevoli 1993: 343). Ova imenica nije zabilježena u rivanjskome rječniku, ali je zabilježen pridjev *sukneno* koji opisuje ono što je 'od vune tkano' (Radulić 2002: 282). U bračkim govorima *sukno* označava 'tkaninu od grebene vune' (Šimunović 2009: 901), a u kolanjskome govoru 'vunenu tkaninu' (Oštarić 2005: 481).

Pridjev *suri* u ravskome govoru označava onoga koji je 'siv, sivkasto smeđ, sijed' (Božin 2017: 294). U saljskome i kolanjskome se govoru koristi oblik *sur* (Piasevoli 1993: 344; Oštarić 2005: 483). U rivanjskome je govoru zabilježen pridjev *suro* koji opisuje ono što je 'sivopepeljasto' (Radulić 2002: 283).

Riječ *šaltur* u ravskome govoru označava 'krojača' (Božin 2017: 297). Ova se imenica koristi u saljskome i kolanjskome govoru te u nekim bračkim čakavskim govorima (v. Piasevoli 1993: 348; v. Oštarić 2005: 491; v. Šimunović 2009: 914). U rivanjskome se govoru upotrebljava oblik *šartur* (Radulić 2002: 287), a u bibinjskome govoru *šantur* (Šimunić 2013: 670).

Imenica *šalvadigo* u ravskome govoru označava 'blesana, nepristojna čovjeka' (Božin 2017: 297). Ova je imenica zabilježena u saljskome i rivanjskome rječniku (v. Piasevoli 1993: 348; v. Radulić 2002: 287). U nekim se bračkim govorima koriste oblici *šalvadigo*, *šelvadigo* ili *šervadigo* (Šimunović 2009: 914, 918, 920).

Riječ *šempija* u ravskome govoru označava 'glupana, budalu, luđaka' (Božin 2017: 298). U ovome se značenju u saljskome govoru upotrebljava riječ *šempjoto*, a *šempja* označava 'ludu, budalastu, upotrebljava se u šali' (Piasevoli 1993: 351). U kolanjskome se govoru koristi oblik *šempija* (Oštarić 2005: 495), a u rivanjskome govoru *šenpija* (Radulić 2002: 289). U nekim se bračkim govorima upotrebljavaju oblici *šempija*, *šempja* ili *šempijo* (Šimunović 2009: 919), a u bibinjskome govoru *šempija*, *šempja*, *šenpja* i *šenpija* (Šimunić 2013: 672-673).

Glagol *šenuti* u ravskome se govoru koristi u značenju 'poludjeti' (Božin 2017: 299). Ovaj se glagol upotrebljava u saljskome i rivanjskome govoru (v. Piasevoli 1993: 352; v. Radulić 2002: 289). U nekim se bračkim govorima i u kolanjskome govoru koristi glagol *šenut* (Šimunović 2009: 920; Oštarić 2005: 496), a u bibinjskome govoru *šeniti* (Šimunić 2013: 673).

Pridjev *šestan* u ravskome govoru označava onoga koji je 'lijep, pristao' (Božin 2017: 299). Ovaj se pridjev pojavljuje u kolanjskome govoru (v. Oštarić 2005: 496). U saljskome je rječniku zabilježen pridjev *šesna* koji opisuje onu koja je 'vitka' (Piasevoli 1993: 352). U rivanjskome je govoru zabilježen oblik *šesno* koji označava ono što je 'zgodno, lijepo' (Radulić 2002: 289). U nekim se bračkim govorima i u bibinjskome govoru koriste oblici *šesan* ili *šestan* (Šimunović 2009: 921; Šimunić 2013: 674).

Imenica *šimija* u ravskome govoru označava 'glupana, budalu' (Božin 2017: 300). Ova se imenica upotrebljava u bibinjskome i kolanjskome govoru (v. Šimunić 2013: 677; v. Oštarić 2005: 497). U saljskome se govoru koristi oblik *šimja* i označava 'majmunicu, bedastu osobu, može i uzrečica od dragosti' (Piasevoli 1993: 354). U nekim se bračkim govorima koriste imenice *šimija* ili *šimja* (Šimunović 2009: 923).

Riječ *šjarpa* u ravskome govoru označava 'šal, kravatu' (Božin 2017: 300). U kolanjskome govoru *šijarpa* označava 'šal pleten od domaće vune' (Oštarić 2005: 497). U saljskome se govoru upotrebljava oblik *šjalpa* (Piasevoli 1993: 354), a u rivanjskome govoru *šijalpa* (Radulić 2002: 289). U nekim se bračkim govorima 'kravata' označava imenicom *šjalpeta*, a 'šal' imenicama *šjol* ili *šjolpa* (Šimunović 2009: 924).

Imenica *škabelin* u ravskome govoru označava 'noćni ormarić' (Božin 2017: 300) kao i u rivanjskome i bibinjskome govoru (v. Radulić 2002: 290; v. Šimunić 2013: 678). Ova se imenica upotrebljava i u saljskome govoru uz imenicu *škabel* (Piasevoli 1993: 354), a u kolanjskome se govoru koristi samo oblik *škabel* (Oštarić 2005: 498).

Škarpin i *škofun* u ravskome govoru označava 'otočnu radnu obuću' (Božin 2017: 301-302). Ove se imenice upotrebljavaju i u saljskome govoru (v. Piasevoli 1993: 356, 357). U rivanjskome je govoru zabilježena imenica *škofuni* (Radulić 2002: 293). U nekim se bračkim govorima određena 'vrsta cipele' označava riječju *škarpun*, a 'visoke čvrste cipele' riječju *škrpuni* (Šimunović 2009: 926, 931).

Glagol *škapulati (se)* u ravskome se govoru koristi u značenju 'spasiti (se)' ili 'sačuvati' (Božin 2017: 301), kao u rivanjskome i bibinjskome govoru (v. Radulić 2002: 292; v. Šimunić 2013: 680). Ovaj se glagol upotrebljava i u saljskome govoru, ali osim ovoga osnovnog značenja koristi se i u značenju 'zaobići brodom rt' (Piasevoli 1993: 355). U kolanjskome se govoru koristi glagol *škapulat (se)* (Oštarić 2005: 499), a u nekim bračkim govorima *škapulat* ili *škapulovat* (Šimunović 2009: 925).

Imenica *škavacera* u ravskome govoru označava 'lopaticu za sakupljanje smeća pri metenju' (Božin 2017: 302). U bibinjskome i kolanjskome se govoru koristi ova imenica (v.

Šimunić 2013: 681; v. Oštarić 2005: 501). U saljskome se govoru koristi oblik *škovacera* (Piasevoli 1993: 358), u rivanjskome govoru *škavacięera* (Radulić 2002: 292), a u nekim bračkim govorima *škavacęera* ili *škovacęera* (Šimunović 2009: 926, 929).

Pridjev *škur* u ravskome se govoru koristi za označavanje onoga koji je 'taman, mračan' (Božin 2017: 303). U saljskome govoru ovaj je pridjev poimeničen i označava 'mrak, vrijeme bez mjeseca' (Piasevoli 1993: 359). U nekim bračkim govorima pridjev *škur* opisuje onoga koji je 'taman, zagasit' (Šimunović 2009: 932) kao u bibinjskome govoru (v. Šimunić 2013: 687). U rivanjskome se govoru upotrebljava oblik *škuri* (Radulić 2002: 295), a u kolanjskome govoru *škuro* (Oštarić 2005: 505).

Prilog *šotobrac* u ravskome se govoru koristi u značenju 'voditi se pod ruku' (Božin 2017: 304). Ovaj se prilog upotrebljava u saljskome, rivanjskome, kolanjskome i bibinjskome govoru te u nekim bračkim govorima (v. Piasevoli 1993: 361; v. Radulić 2002: 296; v. Oštarić 2005: 507; v. Šimunić 2013: 689; v. Šimunović 2009: 934).

Imenica *šototajer* u ravskome govoru označava 'ronioca' (Božin 2017: 304). Ova se imenica koristi u saljskome, rivanjskome, bibinjskome i kolanjskome govoru te u nekim bračkim govorima (v. Piasevoli 1993: 361; v. Radulić 2002: 296; v. Šimunić 2013: 689; v. Oštarić 2005: 507; v. Šimunović 2009: 935).

Riječ *špaxer* u ravskome govoru označava 'štednjak, peć' (Božin 2017: 304). Ova je riječ zabilježena u saljskome, rivanjskome i kolanjskome govoru te u nekim bračkim govorima (v. Piasevoli 1993: 361; v. Radulić 2002: 296; v. Oštarić 2005: 508; v. Šimunović 2009: 935). U bibinjskome se govoru koristi oblik *špaker* (Šimunić 2013: 689).

Imenica *špañulet* u ravskome govoru označava 'cigaretu' (Božin 2017: 304). Ova se imenica upotrebljava u saljskome, rivanjskome, bibinjskome i kolanjskome govoru te u nekim bračkim govorima (v. Piasevoli 1993: 362; v. Radulić 2002: 297; v. Šimunić 2013: 690; v. Oštarić 2005: 508; v. Šimunović 2009: 936).

Imenicom *špiget* u ravskome se govoru označava 'vezica za cipele' (Božin 2017: 305). U saljskome i rivanjskome se govoru također upotrebljava ova riječ (v. Piasevoli 1993: 363; v. Radulić 2002: 297). U nekim se bračkim govorima i u kolanjskome govoru koristi imenica *špigeta* (Šimunović 2009: 937; Oštarić 2005: 509), a u bibinjskome govoru oblici *špiget* i *špinget* (Šimunić 2013: 691).

Imenica *špirit* u ravskome govoru označava 'alkohol' (Božin 2017: 305). Ova je imenica zabilježena u saljskome, rivanjskome i kolanjskome govoru (v. Piasevoli 1993: 363;

v. Radulić 2002: 297; v. Oštarić 2005: 509). U nekim bračkim govorima ova imenica označava 'žesticu, spirit' (Šimunović 2009: 937-938).

Imenica *štȋcija* u ravskome govoru označava 'stanicu' (Božin 2017: 305) kao u rivanjskome govoru (v. Radulić 2002: 299). Ova se imenica upotrebljava i u saljskome govoru, ali joj Piasevoli (1993: 364) dodaje i značenje 'uvala gdje brod noći'. U bibinjskome govoru *štacija* označava 'postaju, mjesto zadržavanja' ili 'mjesto zaustavljanja javnih prijevoznih sredstava' (Šimunić 2013: 693-694), a u kolanjskome govoru *štȋcija* označava 'postaju' (Oštarić 2005: 511). U nekim se bračkim govorima koriste imenice *štacija*, *štacijun* ili *štacjun* (Šimunović 2009: 940).

Riječ *štajun* u ravskome govoru označava 'doba godine' ili 'sezonu' (Božin 2017: 305) kao u rivanjskome govoru (v. Radulić 2002: 299). Ova se imenica koristi i u nekim bračkim govorima, uz imenicu *stajun* (Šimunović 2009: 940, 890). U bibinjskome se govoru koristi oblik *stažun* (Šimunić 2013: 649), u saljskome govoru *štajon* (Piasevoli 1993: 364), a u kolanjskome govoru *štajun* (Oštarić 2005: 511).

Imenica *šandarac* u ravskome govoru označava 'stup na kojemu se vije zastava' (Božin 2017: 305) kao u saljskome govoru (v. Piasevoli 1993: 365). U nekim se bračkim govorima koriste imenice *šandarac*, *ščendarac* ili *štendarac* (Šimunović 2009: 941). U bibinjskome se govoru upotrebljava oblik *standarac* (Šimunić 2013: 650).

Riječ *šterika* u ravskome govoru označava 'voštanu svijeću, voštanica' (Božin 2017: 306). Ova se riječ upotrebljava u saljskome, rivanjskome, bibinjskome i kolanjskome govoru te u nekim bračkim govorima (v. Piasevoli 1993: 365; v. Radulić 2002: 299; v. Šimunić 2013: 695; v. Oštarić 2005: 512; v. Šimunović 2009: 941).

Riječju *štriga* u ravskome se govoru označava 'vještica' ili 'leptir', a *štrigun* označava 'vješca, čarobnjaka, čovjeka koji donosi nesreću' (Božin 2017: 306-307). Obe se imenice upotrebljavaju u saljskome i rivanjskome govoru (v. Piasevoli 1993: 367; v. Radulić 2002: 300-301). U nekim se bračkim govorima koriste oblici *štriga* i *štringa* (Šimunović 2009: 943, 944), a u bibinjskome govoru *štriga* (Šimunić 2013: 698). U kolanjskome govoru *štriga* označava 'vješticu, zlu ženu' ili 'vrstu ribe, manulu' (Oštarić 2005: 514).

Riječ *šumpreš* u ravskome govoru označava 'glačalo' (Božin 2017: 308) kao u nekim bračkim govorima te u saljskome i kolanjskome govoru (v. Šimunović 2009: 947; v. Piasevoli 1993: 371; v. Oštarić 2005: 518). U rivanjskome se govoru upotrebljava oblik *sunpreš* (Radulić 2002: 283), a u bibinjskome govoru oblici *sunpreš*, *sumpreš*, *šunpreš* i *šumpreš* (Šimunić 2013: 661).

Pridjev *superab* u ravskome se govoru koristi u značenju 'ohol' (Božin 2017: 308). Ovaj se pridjev upotrebljava u saljskome i rivanjskome govoru (v. Piasevoli 1993: 371; v. Radulić 2002: 303). U nekim se bračkim govorima koriste oblici *superab* i *šuperab* (Šimunović 2009: 902, 947), a u bibinjskome govoru *superab*, *superb* i *superban* (Šimunić 2013: 661). U kolanjskome govoru pridjev *superbo* označava 'oholo' (Oštarić 2005: 483).

Imenica *šuplača* u ravskome govoru znači 'velika žlica s rupama za vađenje zelja' (Božin 2017: 308). U saljskome i kolanjskome govoru ova imenica označava 'kutljaču' ili 'žensko dijete' (Piasevoli 1993: 372; Oštarić 2005: 519). U rivanjskome se govoru upotrebljava oblik *suplača* i označava 'kutljaču' (Radulić 2002: 283). U nekim se bračkim govorima koristi oblik *supijača* ili *šupijača* (Šimunović 2009: 902, 948), a u bibinjskome govoru *šuplača* (Šimunić 2013: 703).

Riječ *šusta* u ravskome govoru označava 'oprugu' (Božin 2017: 308). U rivanjskome se govoru upotrebljava oblik *šušta* (Radulić 2002: 303). U saljskome i kolanjskome govoru *šušta* označava 'madrac sa žičanim uloškom, federemadrac' (Piasevoli 1993: 372; Oštarić 2005: 520). U nekim bračkim govorima *šušta* označava 'oprugu', 'madrac s oprugama' ili 'konop koji se napinje mreža u lovu na ptice' (Šimunović 2009: 949). U bibinjskome se govoru koriste oblici *šusta*, *šušta*, *šustra* i *šuštra* (Šimunić 2013: 704).

Imenica *švęra* u ravskome govoru označava 'kazaljku na satu' (Božin 2017: 309). Ova se imenica upotrebljava u saljskome, bibinjskome i kolanjskome govoru (v. Piasevoli 1993: 373; v. Šimunić 2013: 705; v. Oštarić 2005: 521). U nekim se bračkim govorima koriste oblici *švęra* i *škviera* (Šimunović 2009: 949).

Riječ *švinac* u ravskome govoru označava 'uš' (Božin 2017: 309). U saljskome i rivanjskome se govoru upotrebljava oblik *švenac* (Piasevoli 1993: 373; Radulić 2002: 304). U bibinjskome i kolanjskome se govoru koristi oblik *šenac* (Šimunić 2013: 673; Oštarić 2005: 495).

Riječ *tabak* u ravskome govoru označava 'duhan' (Božin 2017: 311). Ova se riječ upotrebljava u saljskome, rivanjskome, bibinjskome i kolanjskome govoru (v. Piasevoli 1993: 374; v. Radulić 2002: 305; v. Šimunić 2013: 707; v. Oštarić 2005: 523). U nekim bračkim govorima *tabak* ili *tobak* označavaju 'stabljiku duhana' ili 'duhan' (Šimunović 2009: 951, 963).

Imenica *tak* u ravskome govoru označava 'potpeticu' (Božin 2017: 311). Ova se imenica koristi u saljskome, rivanjskome i kolanjskome govoru (v. Piasevoli 1993: 374; v. Radulić 2002: 305; v. Oštarić 2005: 523). U bibinjskome govoru *tak* označava 'kožni potplat, đon, donji dio obuće' ili 'potpeticu, komadić kožnoga potplata na peti ženskih cipela' (Šimunić

2013: 708). U nekim se bračkim govorima koriste oblici *tak* ili *taka* (Šimunović 2009: 951-952).

Glagol *takalati se* u ravskome se govoru koristi u značenju '(ot)kotrljati se' (Božin 2017: 311). Ovaj se glagol upotrebljava u saljskome i bibinjskome govoru (v. Piasevoli 1993: 374; v. Šimunić 2013: 708), a u kolanjskome se govoru koristi glagol *takalat* (Oštarić 2005: 524).

Imenica *takla* u ravskome govoru označava 'kolac s rogovima u obliku slova „V“ koji u vinogradu služi za podupiranje trsova punih grožđa' (Božin 2017: 311). Ova je imenica zabilježena u saljskome i kolanjskome govoru (v. Piasevoli 1993: 375; v. Oštarić 2005: 524), a u bibinjskome se govoru koristi oblik *takla* (Šimunić 2013: 708). U nekim se bračkim govorima koristi oblik *takica* u značenju 'rašljasta motka kao potporanj za lozu', a 'kolac, potporanj' označava *takja* (Šimunović 2009: 952).

Glagol *tamburati* u ravskome se govoru koristi u značenju 'tući, mlatiti, lupati' (Božin 2017: 312). Ovaj se glagol upotrebljava i u saljskome govoru (Piasevoli 1993: 375). U rivanjskome se govoru koristi oblik *tanburati* (Radulić 2002: 306), a u bibinjskome govoru *tamburati* ili *tanburati* (Šimunić 2017: 709). U nekim se bračkim govorima glagol *tamburat* upotrebljava u značenju 'udarati kao po bubnju' (Šimunović 2009: 953).

Imenica *tanac* u ravskome govoru označava 'ples' (Božin 2017: 312). Ova se imenica koristi u nekim bračkim govorima i u bibinjskome govoru (v. Šimunović 2009: 954; v. Šimunić 2013: 710). U rivanjskome se govoru upotrebljava oblik *tanc* (Radulić 2002: 306). U kolanjskome rječniku nije zabilježena ova imenica, ali je zabilježen glagol *tancat* koji označava 'plesati' (Oštarić 2005: 525).

Rječju *tapun* u ravskome se govoru označava 'veliki čep na vrhu bačve' (Božin 2017: 312). Ova se riječ koristi u saljskome, rivanjskome, bibinjskome i kolanjskome govoru te u nekim bračkim čakavskim govorima (v. Piasevoli 1993: 376; v. Radulić 2002: 306; v. Šimunić 2013: 711; v. Oštarić 2005: 525; v. Šimunović 2009: 955).

Imenica *tarake* u ravskome govoru označava 'naramenice' (Božin 2017: 312). Ova se imenica upotrebljava u saljskome i rivanjskome govoru (v. Piasevoli 1993: 376; v. Radulić 2002: 306). U nekim se bračkim govorima koriste oblici *terake* ili *tirake* (Šimunović 2009: 958), a u bibinjskome govoru *taraka*, *teraka* i *tiraka* (Šimunić 2013: 712).

Tarantela u ravskome govoru označava 'vrstu noćnog guštera' (Božin 2017: 312) kao u nekim bračkim govorima (v. Šimunović 2009: 955). U rivanjskome i bibinjskome se govoru

upotrebljava oblik *tarantula* (Radulić 2002: 306; Šimunić 2013: 712), a u kolanjskome govoru *terantula* (Oštarić 2005: 529).

Riječju *taula* u ravskome se govoru označava 'stol' (Božin 2017: 313). U kolanjskome govoru *tgula* označava 'stol' (Oštarić 2005: 526). U saljskome je rječniku zabilježena imenica *taulin* koja označava 'mali sobni radni stolić' (Piasevoli 1993: 377). U bibinjskome se govoru koristi oblik *tavulin* (Šimunić 2013: 714). U nekim bračkim govorima *tavulin* označava '(gospodski) okrugli stolić' (Šimunović 2009: 956).

'Stolnjak' se u ravskome govoru označava riječju *tavaja*, a 'ubrus, salveta' riječju *tavajō* (Božin 2017: 313). Prva je imenica zabilježena u saljskome govoru, a za 'ubrus' se upotrebljava oblik *tavajol* (Piasevoli 1993: 377). Slično je u rivanjskome govoru, za 'ubrus, salvetu' se koristi oblik *tavajuol* (Radulić 2002: 307). U nekim su bračkim govorima zabilježene riječi *tavaja* i *tavajol* (Šimunović 2009: 956), u bibinjskome govoru *tavaja* i *tavajo* ili *tavajol* (Šimunić 2013: 713), a u kolanjskome govoru *tavaja* i *tavijol* (Oštarić 2005: 527).

'Veća porculanska ili emajlirana zdjela' u ravskome se govoru označava riječju *terina* (Božin 2017: 313). Ova se imenica upotrebljava u saljskome i bibinjskome govoru (v. Piasevoli 1993: 379; v. Šimunić 2013: 717). U rivanjskome govoru ova imenica označava 'lonac okrugla oblika i ravna dna s rukohvatima na obodu, može služiti i za kuhanje' (Radulić 2002: 308). U nekim bračkim govorima imenica *terina* ili *terena* označava 'vrstu zdjele s užim dnom' (Šimunović 2009: 959).

Imenica *tikula* u ravskome govoru označava 'opeku, ciglu' (Božin 2017: 314). Ova je imenica zabilježena u saljskome, rivanjskome i bibinjskome govoru (v. Piasevoli 1993: 381; v. Radulić 2002: 309; v. Šimunić 2013: 718).

'Pečat' se u ravskome govoru označava riječju *timbar* (Božin 2017: 314). Ova se imenica koristi u saljskome i kolanjskome govoru (v. Piasevoli 1993: 381; v. Oštarić 2005: 531). Ova riječ osim 'žiga, pečata' u nekim bračkim govorima označava i 'udarac' (Šimunović 2009: 961). U rivanjskome se govoru koristi oblik *tinbar* (Radulić 2002: 309), a u bibinjskome govoru *timbar* ili *tinbar* (Šimunić 2013: 719).

Imenicom *timpla* u ravskome se govoru označava 'sljepoočnica' (Božin 2017: 315). U rivanjskome se govoru upotrebljava oblik *tinple* (Radulić 2002: 310). U saljskome i kolanjskome se govoru upotrebljava oblik *templa* (Piasevoli 1993: 378; Oštarić 2005: 528). U nekim se bračkim govorima koristi oblik *templa* (Šimunović 2009: 958), a u bibinjskome govoru *tempa*, *tempe* i *temple* (Šimunić 2013: 715).

'Kormilo' se u ravskome govoru označava rječju *timun* (Božin 2017: 315). Ova je riječ zabilježena u saljskome, kolanjskome i rivanjskome rječniku (v. Piasevoli 1993: 381; v. Oštarić 2005: 531; v. Radulić 2002: 309). U nekim se bračkim govorima i u bibinjskome govoru koriste oblici *temun* ili *timun* (Šimunović 2009: 958, 961; Šimunić 2013: 715).

Imenica *tine* u ravskome govoru označava 'blagovaonicu i primaću sobu, neku vrstu salona, dnevni boravak' (Božin 2017: 315). U saljskome se govoru upotrebljava oblik *tinel* (Piasevoli 1993: 381). U nekim bračkim govorima *tine* označava 'blagovaonicu, primaću sobu, sobu za svečanije prigode' (Šimunović 2009: 961), a u kolanjskome govoru *tinel* označava 'dnevni boravak' ili 'hodnik' (Oštarić 2005: 531). U bibinjskome se govoru koriste oblici *tinel* ili *tineja* (Šimunić 2013: 720). U rivanjskome se govoru upotrebljava oblik *tine* (Radulić 2002: 309).

Imenica *tisik* u ravskome govoru označava 'ljutnju, srditost' (Božin 2017: 315). Ova se imenica upotrebljava u saljskome, rivanjskome, bibinjskome i kolanjskome govoru (v. Piasevoli 1993: 382; v. Radulić 2002: 310; v. Šimunić 2013: 720; v. Oštarić 2005: 532).

Rječju *tlqx* u ravskome se govoru označava 'tlo' (Božin 2017: 315). Ova je imenica zabilježena u saljskome, rivanjskome i kolanjskome govoru (v. Piasevoli 1993: 382; v. Radulić 2002: 310; v. Oštarić 2005: 532). U nekim se bračkim govorima koriste riječi *klex*, *tlqx* ili *tlex* (Šimunović 2009: 382, 962).

'Uljara' se u ravskome govoru označava rječju *torku* (Božin 2017: 316). U saljskome se govoru koristi oblik *torkul* (Piasevoli 1993: 383). U nekim bračkim govorima *torkul* označava 'tjesak za masline' (Šimunović 2009: 965) kao u bibinjskome govoru *torkuja* ili *torkul* (Šimunić 2013: 724). U kolanjskome govoru *torkul* označava 'prešu za groždani drop' (Oštarić 2005: 534). U rivanjskome se govoru upotrebljava oblik *tuorkul* (Radulić 2002: 311).

Imenica *trapula* u ravskome govoru označava 'zamku, mišolovku, zamku za lov morskog crva' (Božin 2017: 317). Ova se riječ upotrebljava u saljskome, rivanjskome, bibinjskome i kolanjskome govoru te u nekim bračkim govorima (v. Piasevoli 1993: 384; v. Radulić 2002: 312; v. Šimunić 2013: 727; v. Oštarić 2005: 535; v. Šimunović 2009: 968).

Prilog *treso* u ravskome se govoru koristi za označavanje onoga što je 'poprečno, sa strane, na bok, ukrivo, ukoso' (Božin 2017: 317). Ovaj se prilog koristi u saljskome, rivanjskome, bibinjskome i kolanjskome govoru te u nekim bračkim govorima (v. Piasevoli 1993: 386; v. Radulić 2002: 313; v. Šimunić 2013: 729; v. Oštarić 2005: 537; v. Šimunović 2009: 970).

Glagol *treviti* u ravskome se govoru koristi u značenju 'sresti, susresti' (Božin 2017: 317). Ovaj je glagol zabilježen u saljskome, rivanjskome i bibinjskome govoru (v. Piasevoli 1993: 386; v. Radulić 2002: 313; v. Šimunić 2013: 729).

Imenica *trišćenak* u ravskome govoru označava 'lijenčinu' (Božin 2017: 318). U saljskome rječniku nije zabilježena ova imenica, ali je zabilježena imenica *trišćenica* koja označava 'ljenivicu' (Piasevoli 1993: 387). Ove imenice nisu zabilježene u rivanjskome govoru, ali je zabilježen pridjev *trišćen* koji opisuje onoga koji je 'lijen' (Radulić 2002: 313).

Pridjev *truxla* u ravskome govoru označava onu koja je 'trudna, noseća' (Božin 2017: 319). Ovaj je pridjev zabilježen u saljskome i kolanjskome govoru (v. Piasevoli 1993: 389; v. Oštarić 2005: 542). U nekim se bračkim govorima koristi oblik *truxal* (Šimunović 2009: 975).

Glagol *tumbulati* u ravskome se govoru koristi u značenju 'kotrljati, valjati, prevrtati' (Božin 2017: 320). Ovaj se glagol upotrebljava i u saljskome govoru (Piasevoli 1993: 391). U kolanjskome se govoru koristi glagol *tumbulat* (Oštarić 2005: 545), u nekim bračkim govorima *tumbat* ili *tumbovat* (Šimunović 2009: 977, 978), a u bibinjskome govoru *tumbulati*, *tombulati*, *tunbulati*, *tonbulati*, *tumbolati*, *tunbolati*, *tumbisati* i *tunbusati* (Šimunić 2013: 738). U rivanjskome se govoru koristi oblik *tinbati* (Radulić 2002: 316).

Glagol *ufati se* u ravskome se govoru koristi u značenju 'nadati se' ili 'pouzdati se u koga' (Božin 2017: 322). Ovaj se glagol upotrebljava u saljskome, rivanjskome i bibinjskome govoru (v. Piasevoli 1993: 393; v. Radulić 2002: 319; v. Šimunić 2013: 744). U nekim se bračkim govorima koristi oblik *ufot se* (Šimunović 2009: 985). U kolanjskome rječniku nije zabilježen ovaj glagol, ali je zabilježena imenica *ufanje* koja označava 'uzdanje, nadanje' (Oštarić 2005: 549).

Imenica *uza* u ravskome govoru označava 'čvor' (Božin 2017: 326) kao u nekim bračkim čakavskim govorima (Šimunović 2009: 1006). U rivanjskome govoru ova imenica označava 'grop, čvor' (Radulić 2002: 324). U kolanjskome se govoru koristi oblik *uzaľ* (Oštarić 2005: 561).

Riječ *užqnc̣a* u ravskome govoru označava 'običaj, naviku' (Božin 2017: 326). Ova se riječ upotrebljava u rivanjskome i kolanjskome govoru (v. Radulić 2002: 324; v. Oštarić 2005: 562). U bibinjskome i saljskome se govoru koristi oblik *užanca* (Šimunić 2013: 761; Piasevoli 1993: 398), a u nekim bračkim govorima oblik *užonca* (Šimunović 2009: 1009).

Rječju *užba* u ravskome se govoru označava 'uštáp, pun Mjesec' (Božin 2017: 326). Ova je riječ zabilježena u saljskome, rivanjskome, bibinjskome, kolanjskome govoru te u

nekim bračkim govorima (v. Piasevoli 1993: 398; v. Radulić 2002: 324; v. Šimunić 2013: 762; v. Oštarić 2005: 562; v. Šimunović 2009: 1008).

Glagol *užgati* u ravskome se govoru koristi u značenju 'zapaliti, potpaliti' (Božin 2017: 326). Ovaj se glagol koristi u saljskome, rivanjskome i bibinjskome govoru (v. Piasevoli 1993: 398; v. Radulić 2002: 324; v. Šimunić 2013: 762). U kolanjskome se govoru upotrebljava oblik *užgat* (Oštarić 2005: 563), a u nekim bračkim govorima glagoli *užeć*, *užgat* i *užigot* (Šimunović 2009: 1008, 1009).

Prilozi *vaik*, *vavik* i *uvik* u ravskome se govoru koriste u značenju 'uvijek' (Božin 2017: 328). U saljskome se govoru upotrebljava oblik *vaik* (Piasevoli 1993: 399), u rivanjskome govoru i u nekim bračkim govorima *vazda* (Radulić 2002: 327; Šimunović 2009: 1013), u bibinjskome govoru *vajk* (Šimunić 2013: 763), a u kolanjskome govoru *vavik* (Oštarić 2005: 566).

Imenica *valinca* u ravskome govoru označava 'pokrivač za krevet' (Božin 2017: 327) kao u rivanjskome govoru (v. Radulić 2002: 326). U saljskome se govoru koristi oblik *valenca* (Piasevoli 1993: 399), a u bibinjskome govoru *valencija* (Šimunić 2013: 764).

Riječ *valiža* u ravskome govoru označava 'kufer' (Božin 2017: 327). Ova se imenica upotrebljava u saljskome, rivanjskome, bibinjskome i kolanjskome govoru te u nekim bračkim čakavskim govorima (v. Piasevoli 1993: 399; v. Radulić 2002: 326; v. Šimunić 2013: 764; v. Oštarić 2005: 564; v. Šimunović 2009: 1012).

Glagol *vancati* u ravskome se govoru koristi u značenju 'napredovati u službi, poslu' (Božin 2017: 327). Ovaj se glagol upotrebljava u saljskome i rivanjskome govoru (v. Piasevoli 1993: 400; v. Radulić 2002: 327). U kolanjskome se govoru koristi glagol *vancirat* (Oštarić 2005: 565), a u bibinjskome govoru *avancirati* (Šimunić 2013: 128). U nekim se bračkim govorima u značenju 'biti unaprijeđen' ili 'unaprijediti' koriste glagoli *avancat*, *avancirat* i *avancovat*, a glagoli *ovancat* i *vancat* koriste se u značenju 'dobiti batine' ili 'dobiti po zasluži, avancirati' (Šimunović 2009: 92, 626, 1012).

Imenica *vap̣or* u ravskome govoru označava 'parobrod (a kasnije i svaki drugi klasični putnički brod)' (Božin 2017: 328). U saljskome govoru također se koristi ova imenica (v. Piasevoli 1993: 401). U bibinjskome i kolanjskome se govoru koristi oblik *vapor* (v. Šimunić 2013: 765; v. Oštarić 2005: 565). U rivanjskome govoru ova imenica označava 'željezni brod na motorni pogon' (Radulić 2002: 327). U nekim bračkim govorima *vap̣or* označava 'parobrod' ili 'vrstu kuhinjskog lonca na paru' (Šimunović 2009: 1012).

Zamjenice *vās* i *svās* u ravskome govoru označavaju 'sav, čitav' (Božin 2017: 295). U saljskome i rivanjskome se govoru upotrebljava oblik *svas* (Piasevoli 1993: 345; Radulić 2002: 284). U nekim se bračkim govorima koristi oblik *vas* (Šimunović 2009: 1012), a u bibinjskome i kolanjskome govoru *svas* (Šimunić 2013: 663; Oštarić 2005: 486).

Imenica *vāž* u ravskome govoru označava 'posudu od lima, limenku' (Božin 2017: 328). Ova se imenica upotrebljava u rivanjskome i kolanjskome govoru (v. Radulić 2002: 327; v. Oštarić 2005: 566). U bibinjskome i saljskome se govoru koristi oblik *važ* (Šimunić 2013: 767; Piasevoli 1993: 401), a u nekim bračkim govorima *važet* (Šimunović 2009: 1013).

Imenica *verdura* u ravskome govoru označava 'zeleno povrće, zelenje' (Božin 2017: 328). Ova se imenica upotrebljava u bibinjskome, kolanjskome i rivanjskome govoru te u nekim bračkim govorima (v. Šimunić 2013: 769; v. Oštarić 2005: 567; v. Radulić 2002: 328; v. Šimunović 2009: 1018). U saljskome se govoru koristi oblik *vrđura* (Piasevoli 1993: 408).

Pridjev *vērgulast* u ravskome govoru označava onoga koji je 'nestabilan' (Božin 2017: 328). Ovaj se pridjev upotrebljava u saljskome govoru i u nekim bračkim govorima (v. Piasevoli 1993: 402; v. Šimunović 2009: 1018). U rivanjskome se govoru koristi oblik *vjergulast* (Radulić 2002: 328), a u kolanjskome govoru *vergul* (Oštarić 2005: 567).

Imenica *vida* u ravskome govoru označava 'vijak, šaraf' (Božin 2017: 329). Ova se imenica koristi u saljskome, rivanjskome i kolanjskome govoru te u nekim bračkim govorima (v. Piasevoli 1993: 403; v. Radulić 2002: 329; v. Oštarić 2005: 569; v. Šimunović 2009: 1020).

Imenicom *vijaz* u ravskome se govoru označava 'put, putovanje' (Božin 2017: 330). Ova se imenica koristi u rivanjskome i kolanjskome govoru (v. Radulić 2002: 329; v. Oštarić 2005: 569). U saljskome i bibinjskome se govoru upotrebljava oblik *vijaž* (Piasevoli 1993: 403; Šimunić 2013: 771). U nekim se bračkim govorima koristi oblik *vijoj* (Šimunović 2009: 1021).

'Vitlo' se u ravskome govoru označava rječju *vinć* (Božin 2017: 330). Ova se imenica upotrebljava u saljskome, rivanjskome i kolanjskome govoru te u nekim bračkim govorima (v. Piasevoli 1993: 404; v. Radulić 2002: 329; v. Oštarić 2005: 570; v. Šimunović 2009: 1022). U bibinjskome se govoru koristi oblik *vinć* (Šimunić 2013: 773).

Imenicom *vižita* u ravskome se govoru označava 'posjet' ili 'pregled' (Božin 2017: 331). Ova se imenica koristi u saljskome, rivanjskome, bibinjskome i kolanjskome govoru te u nekim bračkim govorima (v. Piasevoli 1993: 405; v. Radulić 2002: 330; v. Šimunić 2013: 777; v. Oštarić 2005: 572; v. Šimunović 2009: 1025).

Riječ *vľax* u ravskome govoru označava 'čovjeka s kopna, iz zadarskog zaleđa' ili 'onoga koji ne zna plivati' (Božin 2017: 331). Ova se riječ u saljskome govoru upotrebljava samo u značenju 'čovjek iz Vlahorije (područja iznad mora)' (Piasevoli 1993: 405). U rivanjskome govoru ova imenica označava 'naziv za muškarca s kopnenoga dijela zadarskoga kraja' (Radulić 2002: 330). U nekim bračkim govorima ova imenica označava 'stanovnika dalmatinske Zagore' ili 'sezonskog radnika iz dalmatinske Zagore' (Šimunović 2009: 1025). U bibinjskome govoru *vľajo* označava 'onoga koji živi ili je podrijetlom iz mjesta koja su udaljenija od mora' (Šimunić 2013: 778). U kolanjskome govoru *Vľax* označava 'Ličanina' (Oštarić 2005: 573).

Riječ *vľoň* u ravskome govoru označava 'miris' (Božin 2017: 332). Ova se imenica koristi u saljskome, bibinjskome i kolanjskome govoru te u nekim bračkim čakavskim govorima (v. Piasevoli 1993: 407; v. Šimunić 2013: 782; v. Oštarić 2005: 575; v. Šimunović 2009: 1029). U rivanjskome se govoru upotrebljava oblik *vľoň* (Radulić 2002: 332).

Imenicom *vľčina* u ravskome se govoru označava 'noćna posuda' (Božin 2017: 333). Ova je imenica zabilježena u nekim bračkim govorima te u saljskome, rivanjskome, bibinjskome i kolanjskome govoru (v. Šimunović 2009: 1031; v. Piasevoli 1993: 407; v. Radulić 2002: 333; v. Šimunić 2013: 786; v. Oštarić 2005: 576).

Prijedlog *zľda* u ravskome se govoru koristi u značenju 'iza, straga' (Božin 2017: 336). Ovaj se prijedlog upotrebljava u saljskome i rivanjskome govoru (v. Piasevoli 1993: 413; v. Radulić 2002: 336). U bibinjskome se govoru koristi oblik *zľd* (Šimunić 2013: 795).

Imenica *zľdiv* u ravskome govoru označava 'zapreku', 'podvodnu stijenu o koju zapne ribarski pribor' ili 'mjesto zapinjanja mreže' (Božin 2017: 337). Ova je imenica zabilježena i u kolanjskome rječniku (v. Oštarić 2005: 586). Ova se imenica upotrebljava u rivanjskome govoru, ali samo u posljednja dva navedena značenja (Radulić 2002: 336). U nekim bračkim govorima *zľdiva*, *zľdiva* ili *zľdiv* označava 'podmorski greben (o koji oblično zadijeva mreža)' (Šimunović 2009: 1042).

Riječju *zľbica* u ravskome se govoru označava 'drvce, šiba, prutić' (Božin 2017: 346) kao u rivanjskome govoru (v. Radulić 2002: 344). U saljskome, bibinjskome i kolanjskome se govoru upotrebljava oblik *zľbica* (Piasevoli 1993: 436; Šimunić 2013: 844; Oštarić 2005: 634).

Glagol *zľrecati* u ravskome se govoru koristi u značenju 'izravnati' (Božin 2017: 348), a u saljskome i bibinjskome govoru oblik *zľricati* (Piasevoli 1993: 427; Šimunić 2013: 830). U nekim se bračkim govorima glagoli *zľrecat* i *zľrecit* upotrebljavaju u značenju 'učiniti ravnim' ili 'dovesti na pravi put; dobro preodgojiti' (Šimunović 2009: 1066, 1067).

Riječ *zërica* u ravskome govoru označava 'sitnicu, malu količinu' (Božin 2017: 349). U saljskome se govoru upotrebljava oblik *zericu* (Piasevoli 1993: 428), u rivanjskome govoru *zïerica* (Radulić 2002: 345), a u bibinjskome i kolanjskome govoru oblik *zerica* (Šimunić 2013: 832; Oštarić 2005: 618). U nekim se bračkim govorima koristi oblik *zera* ili deminutiv *zerica* (Šimunović 2009: 1069).

Imenicom *zikva* u ravskome se govoru označava 'zipka, kolijevka' (Božin 2017: 351). Ova se riječ upotrebljava u saljskome, rivanjskome i kolanjskome govoru te u nekim bračkim govorima (v. Piasevoli 1993: 429; v. Radulić 2002: 347; v. Oštarić 2005: 619; v. Šimunović 2009: 1070).

Riječ *zmorac* u ravskome govoru označava 'sjeverozapad (rijetko i zapad)' (Božin 2017: 353). Ova je riječ zabilježena i u saljskome rječniku (v. Piasevoli 1993: 431). U nekim bračkim govorima *zmorac* označava 'maestral' (Šimunović 2009: 1072). U bibinjskome se govoru koristi imenica *zmorac* u značenju 'zapad, strana svijeta gdje zalazi Sunce' ili 'vjetar zapadnjak, maestral' (Šimunić 2013: 836).

Glagol *znëti* u ravskome govoru označava 'izvaditi, skinuti, maknuti' (Božin 2017: 353). Ovaj se glagol upotrebljava i u saljskome govoru (v. Piasevoli 1993: 432). U rivanjskome se govoru koristi oblik *znïeti* (Radulić 2002: 348), a u kolanjskome govoru *znest* (Oštarić 2005: 626).

Imenica *zoga* u ravskome govoru označava 'igru' (Božin 2017: 354). Ova je imenica zabilježena i u saljskome govoru (v. Piasevoli 1993: 432). U rivanjskome rječniku nije zabilježena ova imenica, ali je zabilježena imenica *zogatuli* koja označava 'igračke' (Radulić 2002: 348). U nekim bračkim čakavskim govorima *zog* označava 'igranje, kockanje' ili 'mjesto gdje se igraju boće' (Šimunović 2009: 1073). U bibinjskome i kolanjskome se govoru koristi imenica *zog* u značenju 'boćalište, teren za boćanje, bućanje' (Šimunić 2013: 837; Oštarić 2005: 627).

Imenica *zuñ* u ravskome govoru označava 'lipanj' (Božin 2017: 354). Ova se imenica upotrebljava u saljskome, rivanjskome i bibinjskome govoru (v. Piasevoli 1993: 433; v. Radulić 2002: 349; v. Šimunić 2013: 839). U kolanjskome se govoru koristi oblik *žunj* (Oštarić 2005: 642), a u nekim bračkim govorima i *zuñ* i *žuñ* (Šimunović 2009: 1076, 1088).

Glagol *žafćati* u ravskome se govoru koristi u značenju 'škakljati' (Božin 2017: 357). U rivanjskome se govoru upotrebljava oblik *žavćati* (Radulić 2002: 351), a u kolanjskome govoru *žaklat* (Oštarić 2005: 632).

Riječ *žigerica* u ravskome govoru označava 'jetru' (Božin 2017: 358). Ova se imenica koristi u saljskome, rivanjskome i bibinjskome govoru (v. Piasevoli 1993: 438; v. Radulić 2002: 352; v. Šimunić 2013: 847). U nekim se bračkim govorima koriste oblici *žigerica* ili *žagarica* (Šimunović 2009: 1084).

Imenica *žmu* u ravskome govoru označava 'čašu' (Božin 2017: 359). U saljskome i rivanjskome se govoru te u nekim bračkim govorima upotrebljava oblik *žmul* (Piasevoli 1993: 439; Radulić 2002: 353; Šimunović 2009: 1086). U kolanjskome se govoru koristi oblik *žmuľ* (Oštarić 2005: 641).

Riječ *žrna* u ravskome govoru označava 'ručni mlin, žrvanj' (Božin 2017: 359). Ova se imenica koristi u rivanjskome i kolanjskome govoru te u nekim bračkim govorima (v. Radulić 2002: 353; v. Oštarić 2005: 641; v. Šimunović 2009: 1087). U saljskome se govoru upotrebljava oblik *žrnov* (Piasevoli 1993: 439), a u bibinjskome govoru *žrvna* (Šimunić 2013: 850).

Riječju *žubno* u ravskome se govoru označava 'žumanjak od jajeta' (Božin 2017: 359). Ova se riječ upotrebljava i u saljskome govoru (v. Piasevoli 1993: 439). U rivanjskome se govoru koristi oblik *žuno* (Radulić 2002: 354), a u kolanjskome govoru *žumance* (Oštarić 2005: 642).

Riječ *žunta* u ravskome govoru označava 'dodatak čemu' (Božin 2017: 360). Ova se imenica koristi i u bibinjskome govoru (v. Šimunić 2013: 851). U saljskome i kolanjskome govoru ova imenica označava 'privagu' (Piasevoli 1993: 440; Oštarić 2005: 642), u rivanjskome govoru 'dometak malo kosti ili loja kupljenom mesu' (Radulić 2002: 354), a u nekim bračkim govorima 'pridodatak' (Šimunović 2009: 1088).

Pridjev *žvelat* u ravskome se govoru koristi za označavanje onoga koji je 'brz' (Božin 2017: 360). Ovaj se pridjev koristi u saljskome i bibinjskome govoru (v. Piasevoli 1993: 440; v. Šimunić 2013: 852), a u kolanjskome se govoru koristi pridjev *žvelt* (Oštarić 2005: 642). U rivanjskome se govoru upotrebljava oblik *žvĕlto* (Radulić 2002: 354), a u nekim bračkim govorima *žvelat* ili *ažvelat* (Šimunović 2009: 92, 1089).

Riječ *žveľarin* u ravskome govoru označava 'budilicu' (Božin 2017: 360). Ovaj je leksem zabilježen u saljskome, rivanjskome i kolanjskome govoru (v. Piasevoli 1993: 440; v. Radulić 2002: 354; v. Oštarić 2005: 643). U nekim se bračkim govorima koriste oblici *žveľarin* ili *žveľerin* (Šimunović 2009: 1089, 1090).

5. ZAKLJUČAK

U ovome je radu analizirano i uspoređeno šest rječnika: rječnici ravskoga, saljskoga, rivanjskoga, kolanjskoga, bibinjskoga govora te bračkih čakavskih govora. Potonja dva govora pripadaju ikavskome, tj. južnočakavskome dijalektu čakavskoga narječja, a ravski, saljski, rivanjski i kolanjski govor pripadaju ikavsko-ekavskome, tj. srednječakavskome dijalektu. Spomenuti se govori najviše razlikuju u odrazu starojezičnoga glasa *jat* i prozodiji.

Sustavnom analizom došlo se do zaključka da iako udaljeni, leksici su ovih govora poprilično slični. U izrazu se od ravskoga govora najviše razlikuju bibinjski i brački govori, što je bilo i očekivano s obzirom na to da ne pripadaju istome dijalektu.

Isti, tj. slični u izrazu, a drugačiji u značenju od ravskoga govora najviše su čakavski govori otoka Brača, bibinjski te kolanjski govor vjerojatno zbog, kako je već rečeno, pripadnosti različitim dijalektima. U slučaju kolanjskoga govora razlog je tome vjerojatno u poziciji na kojoj se nalazi – jedino je od ovih šest lokacija koje nije uz obalu.

Ipak, u leksicima je ovih govora pronađeno najviše sličnosti, a budući da u obzir nisu uzimane prozodijske, fonološke, morfološke ni rječotvorbene različitosti to ne čudi. Najbliži su ravskome leksiku leksik govora Sali na Dugom otoku i leksik govora Rivnja. Vjerojatno je razlog blizina, a nerijetko se i stanovništvo ovih otoka miješalo ili iz „poslovnih“ razloga (prodavanje ribe, *sprti* i sl.) ili zbog ženidbi.

Važno je naglasiti da leksici ovih govora čuvaju ogromno bogatstvo. U njima se pronalazi velik korpus riječi praslavenskoga podrijetla, dakle starina je dobro očuvana. Isto tako, javljaju se i brojni romanizmi, orijentalizmi, germanizmi te grecizmi. Ovakvo jezično bogatstvo odražava godinama duge tradicije ovih naselja. Upravo ih je zato važno istražiti i zabilježiti – jer jezik će se svakako mijenjati, posebice pod utjecajem hrvatskoga standardnog jezika.

6. LITERATURA

1. Boryś, W. (2007) *Čakavske leksičke studije*. Zagreb: Matica hrvatska.
2. Božin, D. (2017) *Rječnik i govor starih žitelja otoka Rave*. Zadar: Ogranak Matice hrvatske u Zadru.
3. Brozović, D. (1988) *Čakavsko narječje*. U: Brozović, D., Ivić, P. *Jezik srpskohrvatski / hrvatskosrpski, hrvatski ili srpski*. Zagreb: Jugoslavenski leksikografski zavod „Miroslav Krleža“, str. 80-90.
4. Lisac, J. (2009) *Hrvatska dijalektologija 2: Čakavsko narječje*. Zagreb: Golden marketing – Tehnička knjiga.
5. Lukežić, I. (1990) *Čakavski ikavsko-ekavski dijalekt*. Rijeka: Izdavački centar Rijeka.
6. Moguš, M. (1977) *Čakavsko narječje: Fonologija*. Zagreb: Školska knjiga.
7. Oštarić, I. (2005) *Rječnik kolanjskoga govora ili Ričnik mista Kolana na otoku Pagu*. Zadar: Matica hrvatska.
8. Piasevoli, A. (1993) *Rječnik govora mjesta Sali na Dugom otoku oliti Libar saljski besid*. Zadar: Ogranak Matice hrvatske Zadar.
9. Radulić, L. (2002) *Rječnik rivanjskoga govora*. Zadar: Matica hrvatska Zadar.
10. Šimunić, B. (2013) *Rječnik bibinjskoga govora*. Zadar: Ogranak Matice hrvatske.
11. Šimunović, P. (2009) *Rječnik bračkih čakavskih govora: Drugo dopunjeno i popravljeno izdanje*. Zagreb: Golden marketing – Tehnička knjiga.
12. Zajceva, S. (1967) *Specifična slovenska leksika u savremenim čakavskim govorima*. U: Ružić, V. ur. *Prilozi proučavanju jezika*. Novi Sad: Katedra za južnoslovenske jezike Filozofskog fakulteta u Novom Sadu, str. 69-110.

7. SUMMARY

The comparison of the lexic of Rava with other Čakavian speeches

Dictionaries of six local idioms of Čakavian group of dialects are compared in this research. Speeches of Rava, Sali, Rivanj and Kolan belong to Peripheral subdialect of Ikavian-Ekavian dialect. Speech of Bibinje and Čakavian speeches of island Brač belong to Ikavian dialect. Research showed that if the expression is considered, biggest differences are between speech of Rava and two speeches that belong to Ikavian dialect. Considering meaning of words, biggest differences are between speech of Rava and speeches of Bibinje and Kolan and Čakavian speeches of island Brač. But mostly these lexics are similar or the same.

Key words: Čakavian group of dialects, Ikavian-Ekavian dialect, Peripheral subdialect, Ikavian dialect, lexic, speech of Rava, speech of Sali, speech of Rivanj, speech of Bibinje, speech of Kolan, Čakavian speeches of island Brač